உ

குமரன்றுணை.

உமாமகேஸ்வரிக்குச் சிவபிரான்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சிவாரூடம். ௱௰௮.

மந்திர சக்கரங்களுடன்.

மதுரைத் தாலூகா கோச்சடையைச்சேர்ந்த பிராட்டிபத்துக்
கிராமம் ப. திருமலைமுத்துப்பிள்ளையவர்கள் குமாரர்
விஷரோக நிவிர்த்தி மாந்திரீகர்

கருப்பையாப்பிள்ளையவர்கள்

விருப்பத்தின்படி:

மதுரை வித்துவான்

த. குப்புசாமி நாயுடு அவர்களால்

பரிசோதிக்கப் பெற்று:

மதுரை புதுமண்டபம் புஸ்தகஷாப்

இ. ராம.

குருசாமிக்கோனார்

அவர்களாற்றமது
மதுரை வடக்குமாசி வீதி
ஸ்ரீராமச்சந்திர விலாசம் அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1917

Registered Copy Right.

இதன் விலை —— அணா S

உ

பரமபதிதுணை.

சிவாரூடம் ௱௰௮.

பிராரம்பம்.

ஒளிவடிவா யெங்குநிறை யுமையே கேள்நீ
யொளியினிலா முலகிலுள்ள வுயிர்க ளெல்லாம்
தெளியமுன்னாள் சுராசுரர்க ளொன்றாக் கூடித்
திருப்பாலா ழியினமிர்தங் கடையுங் காலை
களிகொளமிழ் தெழுமுனெழும் விஷக்திற் கஞ்சிக்
கைகுவித்தோர்க் காக்கநஞ்சை யடக்கி யாண்ட
வளிவளரும் நீலகண்ட விஞ்சை யான
வணிகொள்சிவா ரூடமிதை வழுத்துவேனே. (1)

திருப்பாற்கடற்கடைதல்.

வழுத்தரிய பாற்கடலி னமிர்தம் வேண்டி
வானவருந் தானவரு மந்த ரத்தை
யெழுத்தசைய தோள்வலியால் பெயர்த்து நாட்டி
வார்தருவா சுகியைநெடு நாணாப் பூட்டி
யிழுத்திரண்டு புறத்துநின்று கடைந்தா ரந்நாள்
இடர்ப்படுவா சுகிபொறுக்கா துமிழ்ந்து நஞ்சை
விழுத்தவந்த விடங்கொதித்துத் தொடர்த லாலே
வெருண்டுநம்பால் வந்துசரண் புகுந்திட் டாரே. (2)

விஷபானம்.

புகுந்தவர்கள் மாளாமல் விடத்தை நங்கைப்
போதினில்வந் தணைந்திருக்க வடக்கி யுள்ளம்
மகிழ்ந்ததையோர் விளையாட்டா வுண்ணுங் கால்நின்
மலர்க்கைகொண் டென் கழுத்திலணி யாக வைத்தே
யுகந்தனைநீ யதனாலே நீயும் நின்பால்
உதித்திலகு முலகமுங்கண் டுவகை கூரத்
திகழ்ந்ததுவே நீலகண்ட மதில்மூன் றெட்டுச்
சிட்சைரட்சை யெழுத்திரண்டு திறனு வுண்டே. (3)

நீலகண்ட அஷ்டாட்சரம்

உண்டான விருதிறனி லுலகங் காக்கும்
ஓம்நீல கண்டாய நமவென் றெட்டும்
கண்டான மொழிகேளம் மறையால் நீல
கண்டோசஞ் செய்பவர்நா னுவா ரென்றால்
பண்டான வதன்பெருமை யளப்ப தாமோ
பலகலையும் வேதமுமா கமமுந் தம்முள்
கொண்டான மந்திரநா யகமாய் முத்தி
கொடுக்குமதன் பொருளாய்நான குலவு வேனே. (4)

நீலகண்டதிரியாட்சரம்.

பொருளாய நான்தானே மூன்றெ ழுத்தின்
பொருளாயெல் லாம்வல்ல சித்த னானேன்
அருளாய அம்மறைதான் புரோம் நிரீம்டம்
ஆமதனை யறிந்தவரே சித்த ராவார்
தெருளாய முத்தலைவே ஃதுவே யாகும்
சித்தருக்கும் புண்ணியராய்ச் சிறந்தோர் யார்க்கும்
குருவாய யானேயாங் குருவே யன்பால்
கொடுக்கப்பெற் றவராலுலகக் கொள்ள லாமே. (5)

நீலகண்டசொரூபம்.

ஆகுமந்த மூன்றெழுத்தின் பொருளாம் நானே
அமிழ்தமதி மண்டலத்தி னடுவ தாகி
யேகமதாய்ப் பால்வண்ணம் நீல கண்டம்
இலங்குபிர சன்னமுகங் குமார தேகம்
வாகுறமான் மழுவபய வரத மார்ந்து
வளர்ந்தசதுர்ப் புஜமுக்கண் ணுடைய மேனி
யோகியதாய் மதிதரித்த சடையோ னாகி
யுமையுமிடப் பாகங்கொண் டொளிர்கின் றேனே. (6)

நீலகண்டோகியின்பெருமை.

ஒளிர்தருநான் தானமிர்த வடிவ னென்பால்
உள்ளவரை நாண்பூணூல் குண்ட லங்கள்
மிளிர்தருகங் கணமிவைநா கங்க ளாகும்
விளங்குமிந்த மேனியென்னைப் பொருளாக் கொண்டு
குளிர்தருமந் திரமாமூன் றெழுத்தோ கங்கைக்
கொண்டென்னில் வேறாகாச் சித்தன் முன்னே
துளிர்தருமெவ் வுயிர்களுமே விடம்பேய் நோயால்
சாகாவாழ் வடைவரிந்தத் தரணி யோரே. (7)

அமிர்தத்தின் பெருமை.

ஓமெரநீ யட்டமிச்சந் திரனைச் சூழு
யுயர்மதிகண் ணுக்கொளுமந் தணாள ளுகி
வீமெயார் பாம்புகள்சா காம லுங்கொல்
விடக்கோட்பட் டான்சாகா மலுஞ்சூ லத்தால்
சேசெயெய் தமிர்தமதித் துளியைச் சந்தே
தெரிக்கினஞ்சு கட்டுவிடுஞ் சேட ளுதி
யாரோரூர் வீறொடுங்கி யடங்கி நிற்பார்
அமிழ்தறிந்த அறவோரா ருயிர்காப் பாரே. (8)

புண்ணியச் செயல்.

காப்பாகு மமிழ்தங்கற் கண்டுந் தேனுங்
கனிரசமும் பாலுங்கைத் திடத்தித் திக்கும்
கோப்பாகு மதையறிந்து கொண்ட யோகி
கொல்லாத விரதமுற்றக் குருவைப் போற்றி
வாய்ப்பாமூன் றெழுத்தாமுத் தலைவேல் வீசி
மானிடர்க்கு விடம்பேய்நோய் வருத்தந் தீர்த்தால்
மூப்பான அறமாகு மிதனில் வேறே
மூவுலகு மில்லையறம் மொழிந்திட் டேனே. (9)

பாவனை.

மொழிந்தபடி யெனைமதிமண் டலத்திற் கண்டு
முகமகமாய்ப் பால்வண்ணம் நீல கண்டம்
வழிந்துகுளி ரமிழ்தமய முதனுன் றானாய்
வயங்குசிவ பாவனைசெய் தமிழ்த கும்பம்
பொழிந்தகைக்கொண் டருள்தருமூன் றெழுத்து மெண்ணிப்
போற்றிநித்த மயுதமுருப் போட்டுப் பூசை
சழிந்தொருமண் டலமுடித்துக் கைகண் டோன்தான்
கண்டசிவா ரூடவிஞ்சை காட்டு வானே. (10)

பூசனை முறை.

காட்டுசிவா ரூடவிஞ்சை வலலா னன்பு
கனிந்தென்னைப் பூசிக்கு முறைதான் கேள்நீ
யிட்டுதவன் தூயதனி யிடத்தில் வைகி
யெண்டிசையு மூன்றெழுத்தை நாட்டிக் கட்டி
கோட்டுநடு வெட்டுருவாக் குலவு மென்னைக்
குறித்துவிண்ணில் ஹம்மென்று மலரச் சித்தே
யூட்டுபுகை யமமென்று வளிக்கும் அங்கிக்
கொளித்தீபம் ரம்மென்று முதவு வானே. (11)

இதுவுமது.

உதவுவன்வம் மென்றுரைவத் திபம்நீர்க் கன்பாய்
ஓவருகெந்தம் பிரிதிவிக்கு லம்மென் றீவான்
கதிரினிடை சிவவும்நம திங்கட் கண்ணும்
கழறுமுயி சிடையவ்வுந் திகழ்க்தி நின்றே
யிதமருளும் பசுபதியாம் எனைப்பூ சித்தே
யியானவனு மியோகமுற்றுப் புரோமாஞ் சத்தி
விதைநிகர்த்த நிரீமொடும் மேவி யொட்டா
விளங்குமன்ன மறைமூன்றுஞ் சிந்திப் பானே. (12)

நீலகண்டச்சக்கரம்.

சிந்தனைதான் கோடினறி வட்டா டல்போற்
சிதையாமல் நிலைபெறச்சக் கரத்தைக் கேள்நீ
முந்துறமுக் கோணநடு சிகாரம் வைத்து
மூன்றெழுத்துஞ் சுற்றியிட்டோங் கார மிட்டே
யந்தணவினண் கோண்வெளியிட் டதன்மேல் வட்டம்
அமைதவிதெண்கோண் மிசைமூன்று மமைத்தே யுள்ளில்
நந்தலில்ஹம் யம்ரம்வம் லம்சி வாய
நமவடைத்தா றிடத்தைம்பத் தொன்று நாட்டே. 13)

ஐம்பத்தோரட்சரம்.

ஒன்றுநெற்றி ஹகாரமிரு கண்ணில க்ஷம்.ளம்.
உயிர்பதினு றுறங்கண்டத் துள்ளந் தன்னில்
நின்றிடுங்கட் டாந்தம்பன் னிரண்டு முந்தி
நிற்குண்டப் பாந்தம்பத் தெழுத்துங் கீழே
மன்றசுவா திட்டானத் துறும்பா லாந்தம்
வ்வங்காறு வாசாந்தம் நாலும் மூலம்
நன்றநூலோம் பததோரக் கரம் மைந்த
நல்லுடற்கா ருதாரக் கோட்டை யுண்டே. (14)

இதன் பொருள்.

நெற்றியில்—ஹ I
கண்களில்—க்ஷ ள 2
கண்டத்தில்— அ ஆ இ ஈ உ ஊ ர்உ ர்ஊ ல்உ ல்ஊ எ ஐ ஒ ஔ அம் அ: ஆக 16.
இதயத்தில்—க க்க ங்க கா ங ச ச்ச ஜ ஜா ஞ ட ட்ட ஆக 12,
உந்தியில்—ண்ட டா ண த தத ந்த தா ந ப ப்ப ஆக 10.
சுவாதிஷ்டானத்தில்—ம்ப பா ம ய ர ல ஆக 6.
மூலத்தில்—வ ச ஷ ஸ ஆக 4. (ஆக்த்தானம் 6க்கு அக்ஷரம் 51.

அட்டநாகங்கள்.

உண்டான சக்கரத்தை வரைந்தே யுள்ளில்
உறுமட்டாட் சரங்கணிக்குஞ் சிவாரூடன்தான்
தொண்டான மக்களெல்லாஞ் சித்த னென்று
தொழுதுநிற்க ஆச்சரியத் தொழில்கள் செய்வான்
வண்டான குளிகன்வா சுகிய னந்தன்
மகாபற்பன் பற்பன்கார்க் கோடன் தக்கன்
கொண்டாட வல்லசங்க பால னெட்டுக்
கோளரவுஞ் சித்தனெதிர் கும்பிட் டேகும். (15)

கையாற்றடவி விஷமிறக்குதல்.

கும்பிடுமே யரவுசிகிக் கோளி ரண்டுங்
கோமானு மாலணையாஞ் சேடன் றானும்
அம்புவியி லெத்தகைய பாம்பு தீண்டி
னாலுமிந்தச் சிவாரூட சித்தன் பார்த்து
நம்புசிவ பாவனையை விடாதே யிங்கு
நவின்றதிரி யட்சரானூ ரருத்தான் போட்டுக்
கிம்புரிக்கை யாற்றடவின் விடந்தா னீங்குக்
கேடின்றித் துயின்றெழல்போற் கிளம்புவானே. (16)

மூன்றெழுத்தின் பெருமை.

கிளம்பியதி யுக்கிரமாய் வருமா லாலக்
கெருவடக்கிக் கிளர்நீல கண்டோ கத்தன்
விளம்பியமூன் றெழுத்தெண்ணிப் பார்த்திட் டாலும்
விஷமிறங்கென றிட்டாலும் விளங்குங் கையால்
வளம்பெறத்தொட் டிட்டாலும் விடக்கோட் பட்ட
மகன்விடந்தீர்ந் தெழுந்துள்ள மகிழ்வான் விஞ்சை
யுளம்படியா தத்துறையிற் பயில வாஞ்சை
யுறினுமிம்மூன் றெழுத்தானஞ் சொழிக்க லாமே. (17)

சித்தன்செயல்.

மூன்றெழுத்தின் பொருளறிந்த போக சித்தன்
மூவுலகு மெச்சுசித்தி யெட்டும் வல்லான்
ஆன்றுளநா லாயிரத்து நானூ றேடும்
அவிர்தருநாற் பானெட்டுப் பிணிக ளெல்லாம்
தான்றுணிந்து பார்த்திடலால் தொடலாற் சொல்லால்
தனையடைந்தார் தமைவிட்டு நீங்கச் செய்வன்
தோன்றுவிடம் போற்பிணிபோற் பேய்க்கோள் முற்றும்
தொலைத்திடுவன் என்றிறைவன் சொல்லி னானே. (18)

அம்மைதிருவாய்மொழி.

இறைதிருவாய் மலர்மொழிதே ணிமய கன்னிக்
கினிப்பவிரு செவிவாயுண் டின்பம் பூத்தாள்
வெறிமலர்வாய் மலர்ந்தருளாய் எங்கோ மானே
விளம்புசிவா னாடமிதை விநயத் தோடும்
நெறிவினவி நீலகண்ட மந்தி ரந்தான்
நிகழ்த்துமுத்தி சித்தியிரு நிலைபேற் றிற்காப்
பொறிகளெட்டும் மூன்றுமெனப் பொலிந் திரண்டின்
பொருளாநீ யொருவனின்ற புகழோர்ந் தேனே. (19)

இதுவுமது.

ஓர்ந்தேனே யெட்டெழுத்துஞ் சுருக்க மாக
ஓதினைமூன் றெழுத்தைவிரித் துலக முய்ய
நேர்ந்தேனே யதுசெவிவாய் நிறைக்க யானும்
நீலகண்டோ கத்தனதால் நிலத்தில் வாழ்வான்
கூர்ந்தேனை மைந்தருமம் மந்தி ரத்தாற்
குவலயத்தில் விளையாடல் கூடு மென்றாய்
ஈர்ந்தேனைப் பழித்ததமிழ் மணக்கும் வாயால்
இயம்பதையென் றனக் அருளா விறைசொல் வானே. (20)

அருளாலே சிவாரூட மாமிந் நூலை
யருள்குருவென் னுரையைநம்பி யகந்தை யின்றிப்
பொருளாசை விடுத்தெனையே பொருளாக் கொண்ட
புண்ணியமூன் றெழுத்தையெண்ணிப் பூசை செய்து
வெருளாதே யியன்றமட்டும் விவேக னாகி
விளம்புசிவ பாவனையும் விரைந்து நின்றே
தெருளால யிரமுருவால் விடந்தான் தீர்க்கத்
தீருமென்ற னாணையிது திண்ணந்தானே. (21)

அமிர்தகும்ப பாவனை.

திண்ணமிதோர் சிறுசெம்பிற் செலங்கைக் கொண்டு
திகழமிழ்த கும்பமதாப் பாவித் தன்பாய்க்
கண்ணியமூன் றெழுத்தினை நூ றுருச்செபித்துக்
கடிவிடக்கோட் பட்டமெண்ணிற் கிடப்போன் சென்னி
புண்ணியநீர் புரோட்சிக்கில் விடந்தா னீங்கிப்
புகலரிய மூர்ச்சைதெளிந் தெழுந்தி ருப்பான்
கிண்ணியினீர் இருசிரங்கை யுள்ளுக் கீபக்
கேடின்றி நல்லசெய்தி கிளத்து வானே. (22)

கோடிமூடிக்கிழித்து விஷமிறக்குதல்.

செய்திவந்து சொல்லநெடு நேர மாகித்
தீயவிடந் தலைக்கொண்டு மீறி மூர்ச்சித்
துய்தியின்றி யயர்ந்துவிடக் கோட்பட் டானை
யொருகோடி வெள்ளியவத் திரத்தால் மூடிக்
கைதரும்பா வனையைவிடா தமிழ்த கும்பங்
கைக்கொடுமூன் றெழுத்தினை நூ றுருச்செபித்து
பெய்தமிழ்தஞ் சிரசினின்று பாத மட்டும்
பிறங்குதுணி கிழிக்கவிடம் பெயர்ந்து போமே. (23)

மந்திரநீராட்டல்.

விடம்பெயர்ந்து துயின்றெழல்போல் விழித்தோ னுக்கு
மேலுமொரு குடநீரை யமிழ்த மாகத்
திடம்பெறப்பா வித்துமறை செபித்தே யாட்டத்
தீருமவன் மயககமெல்லாஞ் செய்தி சொல்வான்
நடம்பயிலென் மூன்றெழுத்தால் நஞ்சி றக்கி
நன்மைசெய்வான் வழியொன்று நவின்றிட் டேன்மேல்
இடம்பெறநல் லறிஞரெலா மின்ப மாக
வின்னுமொரு வழிவியப்பா வியம்பு வேனே. (24)

பிரம்பினால் விஷமிறக்குதல்.

இயம்புவிடந் தீர்க்கவல்லா னெளிய சாதி
யிடத்தடுத்துத் தொட்டுப்பார்த் திடவேண் டாமல்
சயம்புவென்னில் வேறறுபா வனைவி டாதே
தழைபிரம்பொன் றெடுத்துமறை சபித்துச் சென்னி
வயம்புகலு மூன்றெழுத்தும் வரைந்தே தாழ்த்தி
வல்விடத்தை யிறக்கினிறங் கிடுமிம் மார்க்கம்
புயம்புளகந் தருமிதனைப் புந்தி கொண்டோன்
போற்றுவிட தாரியென்றும் புகழ்கொள் வானே. (25)

இதுவுமது விஷமிறக்குவித்தல்.

கொண்டுவிட மதான்மயங்கிக் கிடப்போன் சென்னி
சொப்பூழ்கால் களினடைவே மூன்றெ ழுத்தும்
கண்டுபிரம் பாலெழுதிச் சிரசு தொட்டுக்
கால்வரையப் பிரம்பினைத்தாழ்த் தியுமி றக்கி
விண்டுளமூன் றெழுத்தினையுஞ் செபித்துப் பார்க்க
விடந்தீருந் துயின்றெழல்போல விழித்துப் பார்ப்பன்
தொண்டுசெய்வோன் கைப்பிரம்பைச் செபித்து நல்கித்
துணிந்திறக்கு விப்பினுநஞ் சிறங்கிப் போமே. (26)

எட்டுவகையாக விடமேறுமென்பது.

இறங்குநல்ல பாம்பினந்தீண் டிடும்பால் நஞ்சம்
எட்டுவகை யாவேறு மெட்டுந் தீர்ந்தே
யுறங்கியெழு பவனிலெழுந் துய்யு மார்க்கம்
உரைத்திட்டே னுலகீன்ற வுமையே யின்பம்
பிறங்கிடநீ யருளால்வேண் டிடுமோர் மார்க்கம்
பேசிடுவே னதுதான்வே றுளபல் சாதி
மறங்கொள்நச்சுப் பிராணிகளின் விடங்க ளெல்லாம்
மார்புதட்டித் தீர்த்துவக்கும் வகையாங் காணே. (27)

பிரம்படிப் பார்வை.

ஆகுவெலி சுந்தரிமுட் சுருளி நான்கோ-
டணில்முதலாம் பிராணிகள்தாங் கடித்திட் டாக்கால்
சாகவின்றிச் சாதலிற்கொப் பளங்கள் வீக்கந்
தடிப்பிருமல் புண்விரிதல் முதற்பல் சேட்டை
வேகசுர முதலுளபல் நோய்கள் காட்டும்
விடவெலிக ளவற்றுள அவ் விடங்கள் தீர்வான்
ஏகனிலாய் மந்திரித்துப் பிரம்பு கொண்டே
யிறக்கிடிற்றீர்ந் திடுமிதுமூன் றெழுத்தின் வீறே. (28)

இதுவுமது.

தீர்ந்திடுநீர் நாய்நிலனாய் மரநாய் ஓநாய்
செந்நாய்கோ னாய்முதற்பல நாய்கள் பூனை
சார்ந்தவினம் பலநாவி சம்பு கீரி
தலைகவிழ்த்தே வாங்குடும்பு குரங்கு முன்னா
நேர்ந்தபல கடிசளினால் விடங்கொண் டாலும்
நீள்பிரம்பு கொண்டுமுன்னே நிகழ்த்த வாறே
யாரந்தசிவ சொரூபனுமாய் மந்தி ரித்தே
யடித்திறக்கி னால்விடங்க ளகன்று போமே. (29)

மண்ணுப்பூச்சுப் பார்வை.

விடக்குழவி சிலந்திவண்டு பூச்சு பொட்டு
விட்டில்தே ளீதும்பி மீவட்டை வாளி
முடக்கடிச்செந் தூகளிவையும் நீர்வாழ் பூச்சி
முற்றவுமாஞ் சில்விடங்கள் கடித்த வென்றால்
கிடக்குமண்ணை யெடுத்துமறை மூன்று லோதிக்
கெடாதசிவ பாவனையில் நின்று பார்த்தே
யடக்கமுறப் பூசிடினவ் விடங்க ளெல்லாம்
அடியற்ற மரம்போலே யகன்று போமே. (30)

இதுவுமது.

போமிரட்டைத் தலைமணியன் சுருட்டை சாரை
புல்லுருவி கண்கொத்தி புடையன் ஓலை
தாமிரட்டுக் கண்மூக்கன் வரியன் வெள்ளித்
தாராசன்சட் டித்தலையன் விரிய னாதி
யாமிரட்டெண் ணான்கினப்பாம் புகளு மொவ்வோ
ரரவுகளி னுட்பிரிவா மனைத்தும் நக்கிக்
கோமிரட்டுஞ் சில்விடங்கள் குடிபோ குங்காண்
கூறியவா றோதிமண்ணைப் பூசத் தானே. (31)

தழையடிப்பார்வை.

மண்ணிடைத்தான் மணந்தரசின் மருங்கு நீங்கா
வாழுணங்கின் மலடிகட்டு மகவை நல்கும்
அண்ணவிற்பேய்ப் பகையாய வருஞ்செல் வத்தில்
ஆர்தருவேப் பின்குழைகொண் டடித்துப் பார்க்க
எண்ணிலவாம் பல்லிகள்பூ ரான்கள் செய்யான்
வறுவிட நட்டுவக்கா லிகள்வன் தேள்கள்
நண்ணாரை முதலியவாற் கடித்தல் கொட்டல்
நச்சலினா லுறுவிடங்கள் நசித்துப் போமே. (32)

திருநீற்றுப்பார்வை

விடங்கழலும் சுரமுதறபல் பிணிகள் நீங்கும்
வெம்பிளவை கொப்புளங்கள் வெடித்துப் போகும்
அடங்கியகன் றிடுங்கொடிய பேய்க ளெல்லாம்
அண்ணலுறுந் திருநீற்றை யள்ளி யின்ப
நடங்குலவும் நானவனை நின்று கொண்டு
நன்மறைநூற் றெட்டுருத்தான் நவின்று பார்த்துத்
திடங்குயில்வாய் கொண்டூதித் திருக்கை நீற்றைத்
தீர்த்தீரென் றிடவிதுதான் சிவநோக் காமே. (33)

தண்ணீர்ப்பார்வை.

தீர்தீரென் றூல்விடநோய் பேய்கள் தீரும்
தீக்கணனே றெரியறைவிப் புருதிக் காய்ச்சல்
தீர்தீரென் றேதிருநீ றிட்டுப் பார்க்கத்
தீருமறை வலியாற்கைக் குழந்தை கட்குத்
தீர்தீரென் றெறியவுந்தண் ணீரை யோதி
சீறுதட்டல குழிபறைதோ டங்கள் தீரும்
தீர்தீரென் றிடுநீற்றால் நீரால் வனனேய்
தீர்த்திடவிவ் விஞ்சைகற்ற திறனுங் காணே. (34)

சிவாரூடன் வலிமை.

விஞ்சையிதாற் பால்வணணம் நீல கண்டம்
விளங்குபத்ம கரம்பஞ்சா னனங்க ளார்ந்து
தஞ்சமதாம் உமாசமேத மான நம்மைச்
சதாகாலந் தியானித்து வருமவர்க்கே
அஞ்சலென்று நாமுன்னே நின்று நாளும்
அவர்விரும்பும் நன்மையெல்லா மருளிச் செய்வோம்
வஞ்சகரும் சூனியரும் பில்லி செய்யும்
வம்பருநதா மிவர்க்கெதிரில் மடங்கு வாரே. (35)

இதுவுமது.

இவர்க்கெதிரி யேவல்விட்டால அந்த யேவல்
ஏவியவன் தனைத்தாக்கு மிந்த லோகத
திவர்க்கெதிரி யில்லையிவர் ஐந்த டக்கி
யியல்கமடம் போனினைத்த திவரச் செய்வார்
இவர்க்கெதிரிற் கயல்போற்பார்த் திவரச் செய்வார்
இசையுயர்கோ ழியிற்றீண்டி யிவரச் செய்வார்
இவர்க்கெதிரின் றியம்பலினால் எல்லாஞ் செய்வார்
என்னைபொதத விவர்க்குமுன்னின றெதிர்ப்பார் யாரே.()

புறத்துறுப்புநோய்தீரப் பார்வை.

முன்னின்றோ ருள்ளங்கால் புறங்கால் கெண்டை
முழங்கால்கால் விரல்நகங்கள் குதிக னுக்கால்
துன்னுமுட்டு மூட்டுக்கால் குறங்கே யாடு
தொடையிருப்பு மலவாயில் குறிவி ரைப்பை
மன்னுமடி வயிறுகொப்பூ ழரைப்பொ ருத்து
வயிறிடுப்பு விலாநெஞ்சு மார்பு கொம்மை
பின்னைமுது கங்கைபின்கை விரல்ந கங்கள்
பிறங்குமணிக் கட்டுமுட்டு முழங்கை யக்குள். (37)

பன்னுறுதோள் கந்துகுரல் வளைக ழுத்து
பன்னுவுண் ணுவிதழண் ணங்கீழ் வாய்வாய்
கன்னமடல் காதினடி கவுள்கண் பக்கம்
கண்ணிமைகீழ்க் கண்புருவம் புருவ மத்தி
யுன்னதமா மூக்குநெற்றி பிடரி சென்னி
யுறுகோலி யெனுமறுபான் புறத்து றுப்பில்
என்னபிணி யுறினுமுத லெழுத்தை யூன்றி
யானவனைப் பார்த்திடத்தீர்ந் தின்பார் வானே. (38)

அகத்துறுப்பு நோய்தீரத் தொட்டுப்பார்த்தல்.

இன்புருவா மிவர்தொடின்மும் மூளையைந்தா
விவர்பொறிசெந் நீருறையு ளென்னும் நெஞ்சம்
மன்பதைகல் மண்ணுரைவெள் ளீரல் நான்கு
வயங்குகுலை வயிறுகழுத் துட்கால் வாயே
கொன்பெறுங்கீழ்க் குடர்மலங்கல் நீனி சின்னக்
குடல்மடமா மணிக்குடல்க ளேழ்முன் னாடி
தென்பெரிய குழல்குருபூ தத்தா னுக்கள்
திகழ்காற்சீப் பீற்றெலும்பு காறை யென்பே. (39)

வன்புறமுள் ளென்புமுது கென்பு சென்னி
வளர்கைகால் பொருத்தெலும்பின் வெட்டு மாக
முன்பிவருள் ளுறுப்புமுப்பத் தாறி லென்னை
முன்வினையா லெத்தகைநோய் மூளத் திட்டாலும்
அன்புடன்மூன் றெழுத்துமடி நடுமு டிக்கண்
அமைத்துள்ளங் கருத்தித்தீர் தீரென் றோகித்
துன்பறப்பார்த் திடப்பெற்றோன் நோய்கள் தீர்ந்து
தூயசிவ னருள்பதிந்து துலங்கு வானே. (40)

அம்மையைப் புகழ்தல்.

அருள்வலியால் மூன்றெழுத்தால் சிவாரூ டன்றான்
ஆருயிர்க்கு விடம்பேய்நோய் அறப்பார்த் தின்பம்
தருவழியீ துரைத்தனனென் சார்பி னீங்காத்
தனித்துணையே யெனைப்பெறுநற் றாயே யான்றான்
பெருமையுறப் பெறுமகளே யினுமோர் மார்க்கம்
பேசுகின்றே னுலகமுய்வான் பிறங்கக் கேள்நீ
ஒருமையுற்றப் பாய்ச்சுவித்தை யதுதா னாகும்
ஊன்றிப்பா ராச்சரிய மதிற்றா னுண்டே. (41)

பாய்ச்சு வித்தை.

ஆச்சரியத் தெதிருளதோ ராளில் தூணில்
அடுத்துளகல் லினின்மரத்தி லெதிலா னாலும்
காய்ச்சல்களா தியநோயோ விடமோ கொண்ட
காளைதலை யெழுதுபுரோங் கைதொட் டங்கே
யோச்சவனைத் தடவியவன் பிணிதான் தாவி
யொட்டுமதில் முட்டவிடி னொழியும் நோய்தான்
பாய்ச்சுவித்தை யிதுவாகுங் குறும்பர்க் கிந்தப்
படிசெயலாந் தவர்க்கிதுதான் செயலா காதே. (42)

கருப்பநோய் விவரம்

செய்வினையாற் காய்விழுதல் செய்பி றந்து
செத்திடுதல் பெறுமலடாய்த் திகழ்தல் செந்நீர்
வைவதற்கா ளாய்க்கழித்தல் வழுக்கிந் நான்கு
வழியாலு முளமயங்கும் மடந்தை மார்தாம்
உய்வழியாக் கருமுதிர்ந்து சாவாப் பிள்ளை
யுண்டாய்ப்பெற் றுதித்தபிள்ளைக் குகந்த தாயாய்
நைவுறுசெந் நீரோடா துடல்நோய் தீர்ந்து
நலம்பெறுமார்க் கங்கனைமேல் நவிலு வேனே. (43)

காய்விழாதபடி செய்தல்.

மேலைவினை யாவிளங்காய் வீழு மாதர்
மீதிரங்கிச் சிவாரூட விஞ்சை வல்லான்
காலையிலான் பாலொடுநெய் தேனுங் கூட்டிக்
கருத்துறபா வனையைநன்றாக் காத்துக் கொண்டு
வேலைவிட முண்டவென்னைப் பொருளாக் கொண்டே
விளங்குறுமூன் றெழுத்தினை நா றுருச்செபித்து
மாலையதா வொருமாதங் கொடுக்கப் பேய்நோய்
வல்வினைதீர்ந் தழியாச்சேய் வழங்கு வாரே. (44)

தீர்க்காயுசுப் பிள்ளைபேறுவித்தல்.

சேயுதிக்கும் பொழுதிலுஞ்சின் னுள்கி டநதும்
செகத்துதித்துஞ் சாமகவாச் செனிக்கப் பெற்ற
தாயுளத்தில் துயர்தீரச் சாவாச் சேய்கள்
தாமுதிக்கச் சிவாருடன தானுட் கொண்டால்
நோயுதரந் தனில்தீர வினைகள் தீர
நோன்மைவிடா தான்பாலில் மூன்றெ ழுத்தால்
வாயுருநூ றேற்றியொரு மாதம் நல்கின்
வாணுள்கூர் மக்கள்நல்கி மகிழு வாளே. (45)

மகப்பேறுவித்தல்.

மகிழ்ந்திடுவாள் மலடியுந்தான் மக்கள் நல்க
வாழ்வுயர்த்தும் ஆனைந்தும் வாங்கி வந்து
திகழ்ந்தசிவ பாவனையை விடாதே நின்று
தினந்தொறுநூ றுருச்செபித்துக் காலே மாலே
புகழ்ந்திடுநோன் பாகவொரு திங்கட் கீயப்
புண்ணியமெய் யாகிநல்ல புதல்வர்ப் பெற்று
சகந்தனிற்றாய் மாரெதிர்முன் கூசும் நெஞ்சந்
தனிற்கூசா துவகைகொண்டு தான்செல் வாளே. (46)

துவாலையைய நிறுத்தி மகப்பேறுவித்தல்.

தான்கருவா யிருக்குங்கால துவாலை யோடுந்
தாய்வயிற்றுப் பிளளையழி யாது தோன்ற
வூன்கழியுங் கழிவுநிற்க நீரில் அங்கி
யுருமுக்கோ ணெழுதியுள்ளில் சிம்ரம் யிட்டு
மான்கரத்தென் பாவனையோ டுருநூ றோதி
மகிழ்ந்தாட்டி மாதமொன்றிற் கிருபோ தூட்டித்
தின்கனிந்துப் பின்றியுண்ணச் செய்தாற் றோடந்
தீர்ந்துமக வுயிர்த்துள்ளஞ் செழித்தார் வாளே. (47)

மாதர் மலடுதீர.

உளங்கனிந்த வுத்தமர்க்கிம் மார்க்க மாகும்
உழைப்பினிற்கு மத்திமர்க்கு மூன்று மாதம்
களங்கரிய வெண்ணைகினைந்தா னெய்பிற் சந்தங்
கலந்துமுந்நா ழியின்முந்நூ றுருச்செ பித்தே
விளங்கவிரு போதுமொவ்வோர் கரண்டி யூட்ட
வினைபிணிபேய்க் கோணீங்கி மலடு நீங்கித்
துளங்குமகப் பெற்றெடுத்துத் துதிப்ப வாழ்வார்
தொல்லுலகி லதமருக்குச் சொல்லு வேனே. (48)

அதமமாதர் மலடுதீர.

அதமமின்னார்க் கிருநாழி யரிசி தன்னை
யந்திசந்தி நூறுருப்போட் டருத்தி யுப்போ
டிதமுறுசஞ் சீவகர ணியுங்கூட் டாதுண்
டிருக்கவைத்தா லொருமதியிற் கருப்ப முண்டாம்
பதமெனுநல் லெண்ணெயையோ தயிரோ வோதிப்
பருகநல்கி னாலுமக வுண்டா மிந்த
விதமுலகில் மலடியென விகழப் பட்ட
மெல்லியருக் கிரங்கியிதை யிசைத்திட் டேனே. (49)

பேய்க்கோள்தீர.

இசைபெருகு பிராக்கதர்க்குக் குலதே வாக
வியல்பிரம ராட்சசுகந் தருவர் தெய்வம்
வசையுறுசி ரியக்கர்குல தெய்வ மாக
வளரியக்கி யலகைகொள்ளி வாய்ப்பே யாதி
திசைபிசகி யெதிர்ப்படலாற் பிடித்தோ பார்த்தோ
தீனமுறி னதுதீர்வான் சிவாரூ டன்றான்
பசைகொடுநா டொறுமுருநூ றேற்றி வெண்ணெய்
பருகவொரு மதிக்கீயப் பறந்து போமே. (50)

பேய் விரட்டுதல்.

மதியொடுள்ளங் கைக்கொடுநீ றதிற்றீ வீடு
வரைந்துநடு நிறுத்துடம்பேய் வல்லா னுச்சி
பதியதுபோல் தீயெழுத்தாம் ரம்முந் தீட்டு
பயில்தழலிற் பூக்கதிரு நீற்று மேனி
கதிதுடிவேல் கேடகம்வாள் கைகள் நான்கும்
கண்மூன்று முடையவுருத் திரனும் நானுய்த்
துதிபெறுமுன் னெழுத்தோதிப் பார்த்துப் போடத்
துட்டப்பே யானாலுந் தொழுது போமே. (51)

வஞ்சனை விலக்கல்.

பேய்க்கோட்கள் வஞ்சனைகள் பில்லி யேவல்
பிறங்குபொல்லாச் சூனியங்க ளதுவா னாலும்
மாய்க்கவுருத் திரனும்நா னாகிக் காய்ந்து
மந்திரித்துப் பார்க்கினெல்லாம் மடங்கிப் போகும்
தீய்க்கிரக தோடமறுங் கும்ப நீரில்
தீமனைமுன் போலெழுதிச் செபித்தே யாட்டின்
வேய்க்கடம்வாழ் சிவமானான் விளங்குஞ் சித்தன்
மேலான பதத்திலிவன் மேவு வானே. (52)

இரட்சா பந்தனம்.

வானும்பேய்க் கோள்நீக்கம் வழுத்தக் கேட்டாய்
மகாதேவீ மேற்காப்புக் கட்டுக் கேள்நீ
கானும்பா வனைவல்லான் நாற்கோ ணத்தை
நாட்டியொரு புரசிலையில் நடுடம் மிட்டு
நோனும்பா லோங்காரஞ் சுற்றிக் கட்டி
நுவல்தூப தீபநைவேத் தியங்கள் செய்து
தேனும்பூ சனைபுரிந்தத் தகட்டை வெள்ளி
செம்பொன்னில் அடைத்தணியத் திருவுண் டாமே. (53)

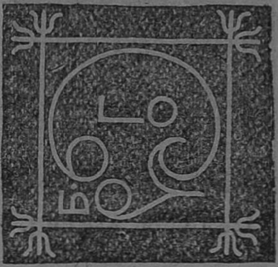

பெண்களுக்குக் காப்பு.

திருவுடைய பெண்களுக்குக் கழுத்தி லிந்தத்
திருக்காப்புக் கட்டிடத்தான் தீரும் நோய்கள்
அருவுடைய பேய்களெல்லாம் அகலும் புத்தி
யதிகரிக்குந் தேகாரோக் கியந்தா னுண்டாம்
மருவுமுடற் புஷ்டியுண்டாம் இருது வாரா
மகட்கொழுங்காய் இருதுவரும் மார்புங் காணும்
கருவுமுண்டாங் காந்தியுண்டாம் அடுத்த டுத்தே
கவினுறுமக் களைப்பெற்றுக் களிகூர் வாரே. (54)

ஆண்களுக்குக் காப்பு.

களிகூரும் ஆடவர்க்குக் கையி லிந்தக்
காப்பணிந்தால் பேய்பிணிகள் காணு தோடும்
ஒளிகூரும் உடம்புநன்றுந் தாது புஷ்டி
உண்டாகுஞ் சித்தியுண்டாம் உலகம் போற்றும்
அளிகூரும் அழகுமக்கட் பெற்று வாழ்வார்
அருமறையின் பொருளறிவார் அறிஞ ராவார்
நளிகூரு மிந்தரட்சா பந்த னந்தான்
நலந்தரமண் டலமூன்றும் நவின்ற பேறே. (55)

மஞ்சள்க்துளிப்பு.

பேறுயரும் பச்சைமஞ்சள் அரைத்த தன்கண்
பிரிதிவிவீ டெழுதிநடு மகாரஞ் சாத்தி
கூறுமிரண் டாமெழுத்தை விந்து வோடுங்
கூட்டிவைத்தா யிரத்தெட்டுச் செபித்து மூலம்
வீறுடனே யந்திசந்தி யொருமா தந்தான்
மின்னுரைக் குளிப்பித்தால் மெலிவு நீங்கும்
ஏறுமிரு தனமுண்டாம் அழகு முண்டாம்
இருஷியுமக் களைப்பெறுவ ளின்பார் வாளே. (56)

கோமயக் துளிப்பு.

ஆரேனு மெலிந்தமகன் அங்கந் தேற
ஆன்மயத்திற் சதுரமிட்டுள் மகார மிட்டுச்
சிரோமுள் புரோமுமிட்டா யிரத்தெட் டன்பாய்த்
திரியெழுத்தும் ஓதிமதி குளிப்பித் தாக்கால்
போரேருய்ப் புஷ்டியுள்ளோ னுகி வாழ்வன்
புனிதமுறுங் கோமயத்தின் முழுக்கி னுலே
வாரேறுந் தனத்திழையார் வசிய மாவர்
மங்கையர்க்கு மாகுங்கோ மயமு ழுக்கே. (57)

விபூதி யோதிக்கொடுத்தல்.

கோமயவெண் ணீற்றினைமூன் றெழுத்தா லோதிக்
கொடுக்கினெரு திங்களுக்குள் மகவுண் டாகிச்
சேமமுடன் வதுவரர்கள் செழித்து வாழ்வார்
திருநீற்றிற் சதுரமிட்டு நிரீம்உள் ளிட்டு

ஓமதனைச் சுற்றியிட்டா யிரத்தெட் டன்பாய்
உயர்மூலம் ஓதியிட்டுப் பார்த்துண் பித்தால்
பூமகள்நோக் குண்டாகும் புகழுண் டாகும்
பொல்லாச்சொப் பனம்பிணிபேய் போகுங் காணே. (58)

வெண்ணெயோதிக்கொடுத்தல்.

பிணியகல வெண்ணெயையா யிரத்தெட் டோதிப்
பெண்களுக்குக் கொடுத்தாக்கால் பிள்ளை யுண்டாம்
மணியகல வருந்துமைந்தன் அந்த வெண்ணெய்
வாங்கியுண்டால் திங்களிலாண் மலடு நீங்கும்
கணியபுரு ஷோத்தமனென் றில்லாள் மெச்சக்
கனிவுயரும் ஆண்மையுண்டாம் சவினு முண்டாம்
பணியவல்ல மூன்றெழுத்தின் வீறி தென்றான்
பரமசிவன் பார்வதிகேட் டின்ப மானாள். (59)

அம்மை திருவாய்மொழி.

பார்வதிதா னுலகமெல்லா மாகி வேறாய்ப்
பல்லுயிர்க்கின் பருள்சத்தி யாத லாலே
கார்வளர்கண் டனைப்பணிந்தெங் கோவே யிந்தக்
காசினியி லுயிர்க்கருள்நே யந்தான் தோன்றச்
சீர்வளரிச் சிவாரூடம் அருளிச் செய்யுந்
திறனுணர்ந்தேன் இவ்வுலகில் தீரா நோயாக்
கூர்வலிப்பா முயலகனென் றுண்டே யந்தக்
கொடுநோய்த்தீர் வருள்கென்றாள் கோன்சொல் வானே.

வலிப்புநோய் தீர்க்குமுறை.

சொல்லவெது வுள்ளதுவோ அதையே கேட்டாய்
தொல்லையுயிர்க் கிரங்குநெஞ்சில் துளிர்த்த அன்பால்
வல்லவிகேள் உச்சியெல்லின் கதிர்போல் மேனி
வாள்சூலம் வலத்திடத்து மழுவுந் தண்டும்

புல்லியநாற் புயமரவா பரண முக்கண்
போற்றுசுக்கி லாம்பரஞ்செஞ் சடைக்கா டார்ந்தே
கொல்லவல்ல முயலகனை மிதித்தா டென்னைக்
கூடுசித்தன் எதிர்வலிப்புக் குடிபோங் காணே. (61)

இதுவுமது.

வலிப்பதனால் வருந்திடுவோன் வலிதே யன்பாய்
வணங்கியென்னைக் காத்தியென்று வந்தா னானால்
சலிப்பதின்றித் தீருமென்று சிவாரூ டன்றான்
சலகும்ப மமைத்ததின்மூன் றெழுத்துஞ் சாத்திப்
பலிப்புறப்பூ சித்துருவா யிரந்தான் போட்டு
பன்னிரண்டு நாளைக்குத் தினமு மாட்ட
கெலிப்புறகாக் காய்வலிப்புக் குமர கண்டம்
கிள்ளைமுயல் வலிப்பனைத்தும் விட்டுப் போமே. (62)

இதுவுமது.

முயலகனைத் தினமுமிதித் தாடு மென்றன்
மூன்றெழுத்தின் கடையையொரு புரசி லைக்கண்
நயமுறவைத் தக்கினிவீ டெழுதி யுள்ளே
நலிபிணிப்பேர் மற்றவன்பேர் முதலை நாட்டி
யயலினம்பத் தோரெழுத்தும் விந்து வோடே
யடைத்ததனைப் பிரணவத்தால் வளைத்துக் கட்டிக்
கயவுறமண் டலபூசை முடித்துக் காப்புக்
கட்டமுயா லகநோய்தான் கழன்று போமே. (63)

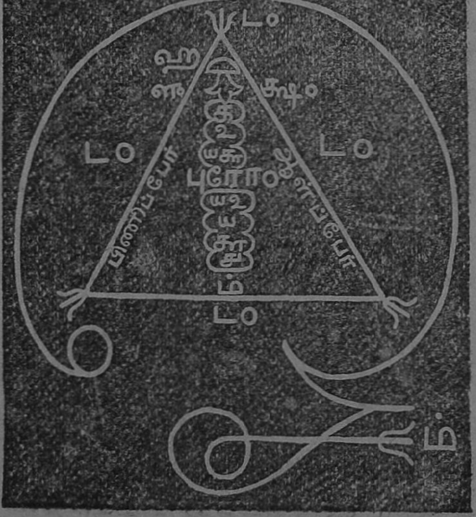

இருவுமது.

நோயகலத் தகடுவைத்துப் பூசை செய்ய
நுவன்றவொரு மண்டலமும் நாடோ றுந்தான்
தூயபஞ்ச கவ்வியத்தில் பூசை முன்னே
துதியுருநூ றமைத்ததைமுச் சிரங்கை யூட்டி
நேயமொடுத் தூளனமா யுடம்பு முற்றும்
நீறணியி னிவா ரணமாம் முயல கன்றான்
மேயவருள் சிவாரூடன் சிவமா னுனே
விளங்கியவன் வழிகாத்து விளக்கு வேனே. (64)

மதிமயக்கந்திர.

விளங்குசிவா ரூடன்றான் முப்பு ரத்தை
வென்றமல னுயவென்னில் வேறில் லாதே
துளங்குமக ரக்குழைசெஞ் சடைவெண் ணீறுத்
தூளனமாப் பூத்தசெந்தீ வணம் பாவித்தே
யுளங்கடுத்துக் கண்சிவந்து மிதிக்கின் அன்றே
யோடுமுய லகன்போலுன் மத்தந் தீரும
வளங்குலவா யிரஞ்செபித்துப் பால்நெய் தேனை
வழங்கினுமோர் மதியின்மதி மயக்கம் போமே. (65)

அம்மை திருவாய்மொழி.

மதிமுகியே யுத்தமர்மத திமர்கட் குத்தான்
வகுத்தசிவா ரூடமிது வயங்கி தைத்தான்
துதிபெறவே நீலகண்ட மெனவி ரித்துச்
சொல்லிடுவேன் கெருடாரூ டமுஞ்சொல் வேன்மேல்
திதிபெறவே என்றுமலர் வாய்ம லர்ந்தான்;
சிவபெருமான் சிவைகேட்டிச் சிவாரூ டத்தில்
விதிவழிபா வனைகிரியை மந்தி ரங்கள்
விதித்தனையே மருந்துநல்க வேண்டு மென்றாள் (66)

நல்லபாம்பு வகை.

வேண்டுமுமை யேகேள்நீ மேதி னிக்கண்
விளங்கானைக் கடங்குநல்ல பாம்பி னங்கள்
பூண்டுளநாற் குலமாகும் கடையோர் சாதி
புகலிவைகக் கிடும்விடங்கள் பொல்லா நஞ்சாம்
நீண்டவைந்து குலவிடமும் மந்தி ரித்தே
நீக்கிடலாம் நீக்கவல்ல சிவாரூ டன்றான்
ஆண்டவன்பா வனைமுதிர முதிரச் சித்தன்
ஆவனவன் ஆளமருந் தையுஞ்சொல் வேனே; (67)

விஷமை.

ஆளவல்ல விடதாரி சுத்தி செய்த
தாயவெள்ளைப் பாஷாணம் துரிசி வாளம்
வாளிரதம் கெந்திமனோ சிலையே நிம்ப
மரத்துவித்து பெருங்காயம் எட்டும் நேர்நேர்
தாளிரண்டு களஞ்சாக நிறுத்தெ டுத்தே
சாமமொன்று வெள்ளெருக்கின் பாலா லாட்டி
மீளநிம்ப நெய்யாலோர் சாம மாட்ட
விஷமையா மலைதவழித்தோர் சிமிழி லாக்கி. (68)

காளகண்டமைக்குப் பத்தியம்.

ஆக்குமிந்த விஷமையிற் பயறு போலே
அருளினொரு வெற்றிலையில் விடங்கொண் டோற்கு
காக்குவிஷ மைவிஷத்தைக் கண்டித் தோட்டும்
காளகண்ட மையிஃதென் றாணை யாலே
யூக்கமுள தாமிதினை யூட்டி னாக்கால்
உப்புபுளி யொருவாரத் தினுக்கா காது
நாக்குருசி யாம்பாசிப் பயறான் பாலாம்
நறும்பச்சை யரியுணாநாள் மூன்றிற் காமே. (69)

விரியன் கடிதீர்க்குமருந்து.

ஆயபல விரியனினத் தெதுவுந் தீண்டில்
அருளுயர்செனா சித்திரமூ லத்தா ளைத்தான்
ஆபதிரி கடியெடுத்தான் பாலிற் சேர்த்தே
யருத்தினஞ்சு கெட்டோடு மவுரி வேரை
ஆயமிள கொடுசேர்த்தான் பாலி லாட்டி
யருத்தினுநஞ் சொழியுமெருக் கின்பால் சாணம்
ஆயவிரண் டளைக்கூட்டிப் பூச வீக்கம்
அகன்றிடும்புண் ஆறிடும்நாள் மூன்றில் தானே. (70)

புடையன் கடிதீர்க்குமருந்து.

புண்ணிவருங் கொடியதுள்ளுப் புடைய னாதி
புடையனினத் தெப்புடையன் கடித்தா லுந்தான்
மண்ணிலுயர் வெற்றிலையில் வெள்ளெ ருக்கின்
மலரைவைத்துண் டிடவசம்பின் புகையை மோப்ப
திண்ணியநஞ் சறும்வீழிப் பூப்ப லந்தான்
சிதைத்தரைத்திந தாலுமறும் வலிபுண் தீர
கண்ணியகொட் டாங்கரந்தை யிலுப்பைச் சக்கை
கான்கவனை புகைபசுநீ ராட்டிப் பூசே. (71)

வழலைகடி தீர்க்குமருந்து.

ஆடெரிகால் வழலையினத தெதுவும் பற்றின்
அறிவைமயக் கிடுமிரத்தங் காட்டுங் காந்தும்
நீடவுரி கிரீடம்வெள்ளைச் சாரணைத் தூர்
நிசழ்த்திலைகள் பெருங்காயம் நிரைசேர்த் தாட்டி
நாடெலுமிச் சளவருத்திக் கடிவாய் பூச
நஞ்சொழியும் பழம்புளியோ டாவி னீரில்
கூடுநிலப் பனைகுன்றி சிற்று டத்தூர்
கூட்டியரைத் திடினும்விடங் குடிபோம் பாரே. (72)

கொம்பேரிமூக்கன் கடிதீர்க்குமருந்து.

பாரினிலோர் கொம்பேரி மூக்கன் சீறிப்
பாய்ந்துகடித் தேறிடுவன் மரத்தில் வைக்கோல்
தூரிலிட்டுப் புகைகாட்டி லவனும் நஞ்சும்
தொடர்ந்திறங்குஞ் சுகமுறுமப் பாம்பைச் சார்ந்த
ஆரியகஞ் செதுவுமறும் பிரண்டை வேரை
யாவின்பால் தனிலரைத்துப் பழம்போ லூட்ட
காரியநஞ் சினையுடம்பிற் காணு தோட்டக்
கழறியவிம் மருந்துமிகக் கடுமை காணே. (73)

இருதலைமணியன் முதலியவிடங்கள்தீர.

காணுமிரு தலைமணியன் சுருட்டை கூளை
கடுவார்மண் ணுண்ணிமுதல் கடிக்க நக்க
ஏணுறுமெய்த் தடிப்புபற்றுக் குட்ட மாதி
யெழுந்தான்றி புன்னைக்கழ லிறங்க ழிஞ்சில்
வேணுறுகார் புகாகடுக்காய் மகிழ்புங் கெட்டு
விரைகளுமொவ் வோர்படிகோ சலத்தின் மாதம்
மாணுறவூ றியபினெடுத் துலர்த்தித் தைலம்
வடித்திலையிற் களஞ்சருத்தத் தீரும் பாரே. (74)

இதுவுமது.

தீருமதைக் கடிவாயிற் றடவி வந்தாற்
சிக்கறவே தீர்ந்திடுமோர் குப்பி தன்னில்
ஆருமதை யடைத்துவைத்துப் பேணல் வேண்டும்.
அருந்தினுப்புப் புளிதண்ணீ ராகா தாவின்
சீருறுபால் சோறுவெந்நீர் சேர்க்க லாகும்
செப்புமிப்பத் தியத்தொடுசிற் பட்டை பாலில்
ஏருறுசா றெடுத்தாழாக் காழாக் குண்ண
ஏழ்நாழிற் குட்டமுடக் கெல்லாம் போமே. (75)

இதுவுமது.

எல்லையில்சீர் வெள்ளெருக்கு முட்கு ரண்டி
யிலங்கவுரி கொடிவேலி பேய்க்கு மட்டி
வல்லகெரு டன்கிழங்கு சுருளி யுத்தா
மணியாடுண் ணுமூலி யமுக்க ருவேர்
வெல்லவல்ல பத்தினையு மிடித்துத் தளாய்
விளங்குருடுக் கையில்டைத்து வெந்நீர் தன்னில்
சொல்லிவிரற் கடியந்தி சந்தி நல்க
சொல்லாமல் வல்விடநோய் தொலைந்து போமே. (76)

சோறிதவளை முதலிய வூறற்கடிகள்தீர.

வலியசொறித் தவளைமுத லூறல் நல்கும்
வருக்கவிட முற்றுமற நீலி வேலி
வலியமலை தாங்கிவெண்காக் கணமா தொண்டை
வளர்வீழி பாலொடுவை வேர்க ளேழும்
வலியசம னுலர்த்திடித்தத் தூள்வெந் நீரில்
வழங்குதிரி கடியதனை யுண்டோன் மேனி
வலியவொளி திகழ்தரும்நோ வெல்லாம் போகும்
மற்றதுண் ணுங் காலுப்பும் புளியுந் தள்ளே. (77)

எலிவகை.

காலுவிடப் புண்டரங்கா பிலஞ்சு வேதங்
கஷாயதந்தம் உந்துருகோ கிலங்க போதம்
ஆலுமிலா லசமரிதம் சபளத் தோடு
மருணமிர சாலமசி தங்கி ருஷ்ணம்
வாலுயரும் பலினிசிகு ரஞ்ச பாலம்
வளர்குணக மெனும்பதினெட் டெலிக்கூட் டங்கள்
வலுறுநாய் எலிப்புலிகீழ் மாக்கள் வீக்க
விவைக்கஞ்சிப் பகல்வளைவாழ்ந் தெழுமி ராவே. (78)

எலிகடிதீர்க்குமருந்து.

இராவிவைதாஞ் சிந்துமதம் பட்டால் வீக்கம்
இவர்கிரந்தியரோசகமா தியவுண் டாமேல்
தராவிடந்தா னெளிதாமோ பொல்லா தாகும்
தடிப்பிருமல் புண்வீக்கங் கொப்ப ளாதி
கராளமெலா முண்டாக்கு மிவைதாந் தீர
கரும்பொன்னைக் காய்ச்சியெலு மிச்சிற் றோய்த்து
பராவுறுமப் பழச்சாறு மூன்று சேரைப்
பருகநல்கின் எலிகடிகள் பறந்து போமே. (79)

இதுவுமது.

நல்கிடுவாய் ஆதளைவித் தரைத்தான் பாலில்
நசித்துவிடங் கழற்சாய்போற் றடிப்புத் தீரும்
நல்கிடுவாய் புங்கந்தோ லெருமை மோரில்
நனைந்தூறி யரைத்ததுவுந் தடிப்புத் தீர்க்கும்
நல்கிடுவாய் மாம்பட்டை யுலர்த்தி டித்து
நறுநெய்யிற் கலந்ததுவுந் தடிப்புத் தீர்க்கும்
நல்கிடுவாய் காலைதொறுஞ் சேரை சேரை
நாள்பத்துக் கிவைக்குப்புப் புளிகள் தள்ளே. (80)

இதுவுமது.

தள்ளாட்டுத் தலைக்கனமுங் கொப்ப ளங்கள்
தடித்தெழுந்தன் பழங்காட்டு மெலிக டிக்கு
முள்ளாட்டும் பாவட்டைத் தழையுங் கோலும்
முறைசமனு வுலர்த்திடித்தத் தூளை நெய்யின்
உள்ளாட்டிப் பாக்களவு சலந்து நல்கின்
உடன்தீருங் கொடுவேலி வேரின் பட்டை
வெள்ளாட்டுப் பாலிலரைத் தருத்தி னாலும்
விடங்கழலுந் தேகாரோக் கியமுண் டாமே. (81)

இதுவுமது.

விடந்தீர்க்கும் பலாசிலையை யரைத்து ருட்டி
வெண்ணெயில்நல் கிடவிளை யிருமல் தீரும்
விடந்தீர்க்கும் பலாசத்தூர்ப் பட்டை யாட்டி
வெண்ணெயில்நல் கிடவிளை யிருமல் தீரும்
விடந்தீர்க்கும் அழிஞ்சில்வேர்ப் பட்டை யாட்டி
வெந்நீரில் தரவிளை விருமல் தீரும்
விடந்தீர்க்கு மிவையெலுமிச் சங்காய் போல
வேளையைந்தா றுணர்ந்திய வேண்டுங் காணே. (82)

இதுவுமது.

ஈந்திடுதிப் பிலிபேய்ப்பீர்க் கின்வேர் சிந்தி
விலைகள்ளிச் சாற்றிலரைத் தெலிநோய் தீரும்
ஈந்திடிலைக் கள்ளிமுள்ளி வேர்க ளாட்டி
யியல்காடி தனிலதுவு மெலிநோய் தீர்க்கும்
காந்திடொருப் பூடுபிடி யழிஞ்சிற் பட்டை
கறிவசம்பு நான்குமுரி நிம்ப நெய்யில்
காந்திதர வரைத்திட்டுக் காய்ச்சி வைத்துக்
காசிடைநல் கிடவலிய கடிகள் போமே. (83)

இதுவுமது.

வலிமையுள்ள அவுரியின்வேர் அரைத்துப் பாலில்
வழங்கொருபாக் களவெலிநஞ் சிறங்கிப் போகும்
வலிமையுள்ள அமுக்கறாவே ரரைத்துப் பாலில்
வழங்குதின மூன்றினஞ்சு வாங்கிப் போகும்
வலிமையுள்ள மூன்றெழுத்தால் வெண்ணெ யோதி
மாற்சாலந் தனையழைத்துக் கடிவாய் தன்னில்
வலிமையுள்ள டம்மெழுதி வெண்ணெய் வைத்து
வந்துநக்க விடினெலிநோய் மாண்டு பேர்மே. (84)

இதுவுமது.

போதமுடன் களச்சிநில வாகை கொன்றை
புகழ்வாத மடக்கிவெள்ளை யெருக்குப் பாலை
சாதியிலைச் சாறும் வகைக்கா ழாக்கு
தளிர்கரிப்பான் சாறெண்ணெ யுரிவ கைக்கு
யோதுமிவை யொன்றேழுக் காழி ழிக்கு
மொருகளச்சி சிவதையரைத் தொன்றாக் காய்ச்சி
யாதலுறு தயிலங்கா சிடைய ருந்த
வாகுபதி னெட்டினஞ்சு மற்றுப் போமே. (85)

கொல்லா விரதம்.

நஞ்சுடைய தெனினுமில்வாழ் இலியால் நன்றும்
நாய்பூனை முதலநன்றி மறுமை தேற்றும்
மிஞ்சுநல்ல பணிகளறி வுடைத்தன் பாக்கும்
விடக்குளவி சிலந்திகளால் சிறக்கு மில்லம்
எஞ்சுபல்லி குறியுணர்த்தும் இவைமுன் வீட்டி
லியாமமைத்தோ மொன்றையொன்றுங் கிரையாக் கொள்
நெஞ்சுவப்பா ரிவைகண்டு மேலோர் துன்பம் [ளும்
நேர்வறியார் கொல்வர்கொல்லார்க் கின்ப மாமே. (86)

நாய் நரிகடிதீர.

கொல்லாதார் கொன்றதையுந் தின்னு தாரே
கொலலாநோன் புடையவர்நங் குமார ராவார்
அல்லாதார் மாயைமக்க ளாகு மாக்கள்
அவிர்தருநாய் நரிமுதல கடிகள் தீர
கல்லாதா ரெனினுநல்ல நீலி வேரைக்
களச்சியள வரைத்தருந்த விட்டுப் போகும்
இல்லாதார் வெற்றிலைச்சா றுழக்கிய்ந் தாலும்
ஏகும்நஞ்சு மூன்றுதின மீயத் தானே. (87)

இதுவுமது.

மூன்றுதினம் விழியுடைச் சமூல மாட்டி
முழுங்கநல்கி னுலுவிடம் முறிந்து போகும்
ஆன்றசெரு டக்கொடியைக் சடிவாய் தன்னில்
அரைத்திடநஞ் சிறக்கிடும்புண் ஆறிப் போகும்
ஊன்றுசள்ளி தணிவாட்டிப் பிழிந்தா லும்புண்
உலர்ந்துவிடு மானாலுஞ் சிவாரு டன்றான்
சான்றநம்மன் றெழுத்தையெண்ணிப் பார்க்கும் பார்வை
தன்னாலே மருந்துநன்று மிறங்கும் நஞ்சே. (88)

தேள் முதலியன சடிதீர.

நல்குவிடக் கடிவாய்ப்புண் ணுலேகது நொந்தால்
நவிலயன்மூக் கினிற்பிறந்த பருத்தி தும்பை
பல்குபுளி செம்பைபொன்னு வரையிவ் வைந்தின்
பச்சிலைகள் சமன்கொணர்ந்து வெதுப்பிக் கட்ட
ஒல்கிவிடப் புண்களெல்லா மாறிப் போகும்
உடம்புமுற்றும் புண்ணறத்தேய்த் தாட லாகும்
வெல்கடித்தேள் முதலநஞ்சு கார நீரால்
விட்டுப்போ முடனதுதான் குருமரு ருந்தே. (89)

குழவி வண்டுமுதலிய் கடிகள்தீர.

குருவான குழவிவண்டா தியசெந் துக்கள்
கொட்டுவிடம் பங்கம்பா ளையின்வேர்க் கோடும்
தருமேரைச் சங்கின்வே ரரைத்து வெந்நீர்
தனிலுணப்போம் குறிஞ்சாவே லிப்ப ருத்தி
யுருவாருந் தளிரரைத்துப் பூசத் தீரும்
யுயர்தகரை விரைமாஆ தளைச்ச மூலம்
அருமேதிப் பாலின்முந்நா ளுற வைத்தே
யமாவுதயஞ் சிறங்கைபபா லருந்தப் போமே. (90)

விடசஞ்சீவி.

உதவுசுத்தி யிரதந்தான் களஞ்சு பத்தே
யுயர்சுருக்கிச் சாறறுகம் புல்லுச் சாறு
இதமுறைவிட் டரைக்துருட்டிப் படம டக்கிக்
கிழங்குகுடைந் ததின்வைத்தக் கிழங்கால் மூடி
இதமொடுமுச் சீலேசெய்து சிறுபு டத்தில்
இட்டெடுத்தே யரைத்துருட்டிச் சுண்டை புண்டை
விதநிழலி லுலர்த்திவைத்தால் விஷசஞ் சீவி
வெந்நீரி லொன்றருந்தில் விடங்கள் போமே. (91)

இதுவுமது.

ஒன்றுமுடக் கற்றானின் விரையைக் காடி
யூற்றியரைத் ததிவிடவு மோடிப் போகும்
நன்றுதரு மிந்தவிட சஞ்சீ விக்கே
நவின்றிடலாஞ் சருவவிட சங்கா ரிப்பேர்
என்றுமிது வைத்தியர்க்குக் குரும ருந்தாம்
எருபுகை யூறலொடு சுண்ணம் புக்கல்
வென்றயரும் வெங்காரம் ஆட நெய்யில்
விராயரைத்துப் பூசவன்புண் ஆறும் பாரே. (92)

பூவசியம்.

ஆறுதலாய்க் கதிர்வாரங் காலை யாண்மான்
ஆசனத்தில் வடக்குமுக மாக வைகி
நீறணிந்து நீற்றிலெரி கோண மிட்டு
நிகழ்த்துமுத லெழுத்துடன்மன் மதனெ ழுத்தும்
கிறியிரண் டையுநூற்றெட் டெண்ணிப் பூசிக்
கிளர்தலொடு வெள்ளெருக்கின் வேர்கொ ணர்ந்து
வீறறவே பூசித்துக் காப்புக் கட்டி
வெளிப்படிற்றான் செகவசிய மாகும் பாரே. (93)

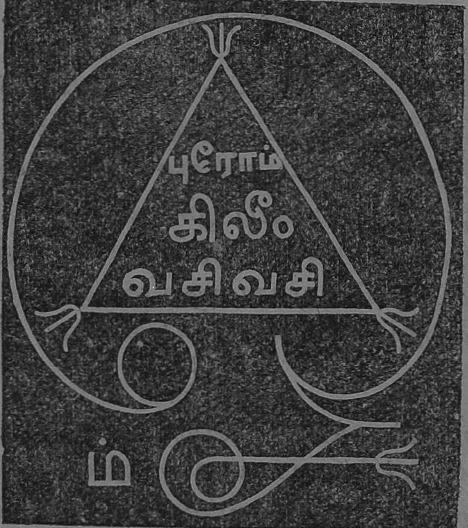

இதுவுமது

வசியத்திற் கக்குமணி யாலை லனைச்செவ்
வணத்திலெண்ணி வசிவசியென் றிறுதி கூட்டி
முசிதவினறிச் செங்கொன்றை செம்ப ரத்தம்
முதற்சிவந்த மலர்புனைந்து குங்கு மப்பூ

பசியகற்பூ ரங்கோரோ சனமுன் சாத்திப்
பால்பழஞ்சர்க் கரைப்பொங்கல் பாய சாதி
கசிவுடன்வைத் தூட்டிரட்சா பந்த னந்தான்
கட்டினிந்த வுலகங்கை வசமாம் பாரே. (94)

தெய்வமோகனம்.

வசமாகத் திங்களிரா முதற்சா மத்தில்
மயக்குவெள்ளைப் புலித்தோலிற் கிழக்குப் பார்த்த
வசமாக விருந்துவெண்ணீ றணிந்து நாற்கோண்
வரைந்துநிரீ முடன்மாயா சத்தி பீசம்
வசமாக வமைத்தர்ஹும் பட்டென் றன்பாய்
வழுத்துருநூற் றெட்டோதித் தரித்தால் தெய்வம்
வசமாக நிற்குமரு ளூமத் தின்வேர்
வாங்கிப்பூ சிததணிந்தால் மயங்கும் பாரே. (95)

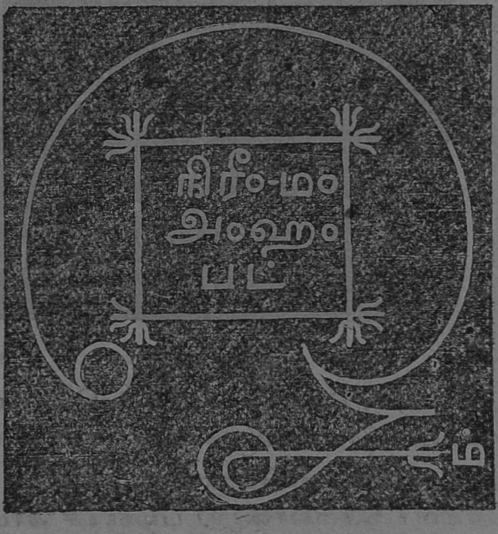

இதுவுமது.

மயங்குறமோ கனத்திற்குப் பால்வண் ணம்போல்
மணங்கொடென்ணே வெள்ளலரி பிச்சிப் பூக்கள்
நயங்கொளச்சாத் தியுநறுஞ்சந் தனநா றுதி
நல்கிவளர் வெள்வாழைப் பழம்வெள் ளான்பால்
செயங்கொளவூட் டியுந்துளசி மணிகொண் டன்பால்
செபித்திரட்சா பந்தனமண் டலம்பூ சித்தே
யியங்குறத்தா னணிந்துகொண்டாற் சிறுதெய் வங்கள்.
வினைசெய் ததவுமென்று ணையினுட் பட்டே. (96)

அக்கினித்தம்பனம்.

ஆணைவழி மங்கலவா ரத்தின் மாலை
அவிர்தருப்பை யாசனத்தின் மேற்றுப் பார்த்து
தாணுவெண்ணீ றணிந்திருந்தந் நீற்றில் நாற்கோண்
சாத்திநடு வட்டமிட்டுப் புரோம்லம் மிட்டு
கோணுமதி கீழிட்டுள் வம்மிட் டேதம்
குறித்திருமுன் றினைநூற்றெட் டோதிக் கையைக்
காணுறப்பொத் திடினெரிதம் பிக்குங் காப்புக்
கட்டிடினீர் முள்ளிபிற்றம் பனமாங் காணே. (97)

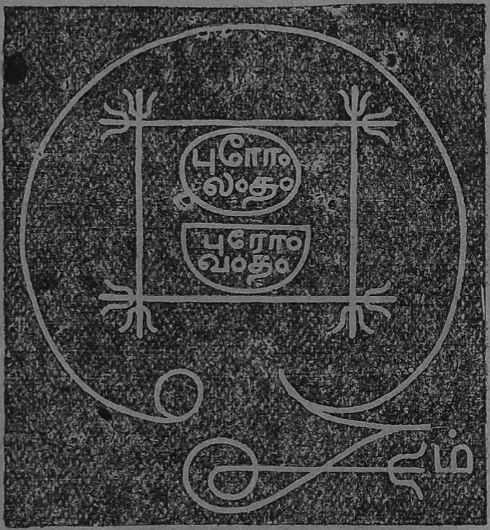

இதுவுமது.

தம்பனத்திற் கெரிபொன்மே னியனு வென்னைத்
தான்கண்டு பொன்னலரி பொற்கொன் றைப்பூ
நம்பியிட்டே யகிற்புகைசெஞ் சந்த னுதி
நல்கிவளர் செவ்வாழைப் பழஞ்சே தாப்பால்
செம்பிவிட்டு முளரிமணி கொடுதம் பிக்க
செபித்திரட்சா பந்தனமண் டலம்பூ சித்தே
யிம்பரிற்ற னணிந்துகொண் டோன் முன்னே தீத்தான்
எரியாது சுடாதென்று ணையினுட் பட்டே. (98)

வியாதியுச்சாடனம்.

என்னைமணி வண்ணமதாய்க் கருத்தி ருத்தி
யியல்புந்தி வாசமுச்சிப் போதின் பின்னே
மன்னுபக டதழின்மேல் தெற்கு நோக்கி
வதிந்துவெண்ணீ றணிந்திருந்தந் நீற்றிற் காற்கோண்

நன்னரமைத் ததிற்புரோம்வம் வஷட்டென் றிட்டு
நவில்நூற்றெட் டம்மூன்றுஞ் செபித்துப் பூச
இன்னலுறு பிணிவிடும்பார் நறுங்க ரந்தை
யின்வேர்க்காப் பணியவுப்நோ யேகும் பாரே. (99)

இதுவுமது.

எருமுச்சா டனத்திற்கு நறுங்கொ ழுந்தின்
இருவகையும் கராலகமும் உற்ப லாதி
யாகுநறுங் குங்கிலியம் புழுகு முன்று
வமைத்துநல்லெள் ளோரைபுளி யோரை யப்பம்
வாகுறுகா ராவின்பா லூட்டிச் சங்கின்
மணிகொடெண்ணி மண்டலபூ சனைதான் செய்தே
பாகுறுகைக் கணிதருநற் கரந்தைக் காப்பால்
பலநோயும் இவன்பார்த்தாற் பறக்கும் பாரே. (100)

பூதவித்து வேஷணம்.

பாரிலுயர் பவழவண்ண மாக வென்னைப்
பாவித்துக் குருவாரம் பாதி ராவில்
போரியல்கன் னியைநோக்கி நீற ணிந்து
பொற்பட்டா சனத்திருந்தந் நீற்றில் நாற்கோண்
நேரிலிட்டுப் புரோம்ரம்வம் மெழுதி யன்பால்
நிகழ்நூற்றெட் டுருப்போட்டுப் பூசிப் பார்த்தால்
வாரிகலே வற்பூத மோடுங் காட்டா
மணக்கின்காப் பிகற்பூதம் மடக்கும் பாரே. (101)

இதுவுமது.

மடங்கிடுவே ஷணத்திற்குக் கழுநீர் செந்தா
மரைமலர்செவ் வலரியிட்டுக் குங்கு மாதி
திடங்கொளுஞ்சே தாவின்பால் செம்ப ழங்கள்
திகழ்பருப்புப் பொங்கலிவை யருப்பித் தேத்தி
வடங்கொளுநற் பவழமணி யாற்செ பித்து
மண்டலபூ சனைகொடுகாட் டாம ணக்கின்
தடங்கொளுவே ரிரட்சாபந் தனங்கைக் கொண்டோன்
சத்துருவின் விரோதத்தைத் தான்வெல் வானே. (102)

ஆகிருஷணம்

தாளுளு யெனைப்படிக வணமாக் கொண்டு
தகையவெள்ளி வாரமதி லுச்சிப் போதில்
ஆளுத வீசான திசையை நோக்கி
யருணீறிட் டந்நீற்றில் பிறைக்கோ ணிட்டு
வாளுடும் புரோம்வருணன் பொறிசு வாஹா
வரைந்துவெண்பட் டமர்ந்துசெபித் தணிந்து கொண்டு
கோளுரே யழைக்கவரு வார்நூற் றெட்டால்
கொளுஞ்சுருளிக் காப்பிதற்குக் கொள்ள லாமே. (103)

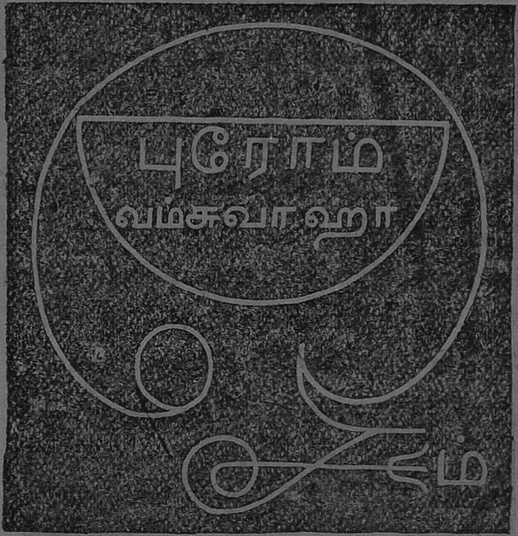

இதுவுமது.

காப்பாமா கிருஷணத்திற் காகு முல்லை
கானுயர்வெண் டாமரைமல் லிகைமுன் வெண்பூ
மோப்பாம்பன் னீர்பஞ்ச வாச மாதி
முழுமயிலைப் பசுப்பால்வெண் கனிவர்க் கங்கள்
கோப்பாம்பாற் பொங்கற்பாறு பாய சாதி
குளக்கட்டை யெலாம்படைத்து மண்ட லந்தான்
தாப்பாவேத் தியும்படிக மணிகொண் டோதித்
தலைசுருளிக் காப்பணியி னழைத்த லாமே.

பேதனம்.

ஆகுமொரு குடும்பத்திற் கிழிபுண் டாக்கும்
அரிவைகள்ளப் புருஷனொடும் பிரிவ தாக
வாகுறுமோர் பரத்தையர்பால் வீழ்ந்து முன்னோர்
வைத்ததிறைப் பவன்மனைக்கு வருவ தாக
சாகுதலில் திரீபுருஷ பேத னந்தான்
தாரணியிற் செய்வதுவே தரும மாகும்
சோகுகளாய் அலைவார்கள் மதிகெட் டிந்தத்
தொழில்பிறர்க்குச் செய்த்துணிந்த துட்டர் தாமே.(105)

இதுவுமது.

துணிந்தெனைக்கா லாக்கினிருத் திரணுக் கண்டு
துளங்குசனி வாரத்தில் மாலைப் போதில்
அணிந்துதிரு நீறுவட மேற்கு நோக்கி
யமர்ந்தொருமா னுரிமிசைகை நீறு கொண்டு
பணிந்திடுநாற் கோணிட்டே புரோம்ரம் மாறிப்
பதித்துருநூற் றெட்டெணிக்கை மாறி நீற்றை
திணிந்தெறிய அதிற்பிரிவர் வான்பூ வேரில்
திகழ்காப்பிட் டவர்பிரிவு செய்த லாமே. (106)

பிரிவுறுவான் நசிமசியு மிறுதி கூட்டிப்
பிறம்புரோம்ரம் நசிமசி யாற்பேதிப் பாக
விரிதருகாக் கணம்பூவே மேதிப் பாலே
மிளகன்னம் கடுகன்னம் நிவேத னங்கள்
திரிபுறுவா னமைத்துமிள குறுவ டத்தாற்
சேவித்தோர் மண்டலந்தான் வான்பூக் காப்புப்
புரிவுசெய்து கட்டியகை வல்லான் தானே
பொல்லாப்பே தனசித்திகைவந் தானே. (107)

பொல்லாக்கா லாக்கினிருத் திரணு மென்னைப்
புந்திகொண்டு மந்தனுச்சிப் போதில் நீற்றை
நல்லாக்கொண் டக்கினியைப் பார்த்தி ருந்து
நன்னீற்றில் முக்கோணிட் டெரிபு ரோமிட்

டில்லாக்கு மசிநசியோ டுருநூற் றெட்டே
யெண்ணியுளங் கடுத்துக்கண் செபித்துப் பார்க்கக்
கல்லாக்கா தகன்கெடுவன் மருதோன் றித்தூர்க்
காப்பணிந்தோ ருலகிலிகல் கண்டி டாரே. (108)

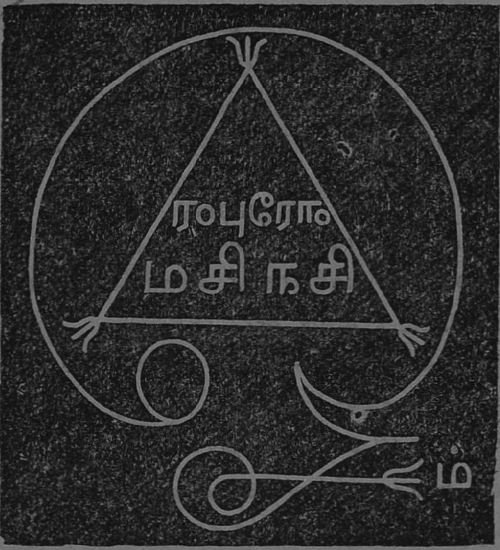

இகலழிக்கு மாரணத்திற் காங்க ரும்பூ
இலங்குபுகை நிறப்பூக்காக் கணம்பூச் சாத்தி
புகன்மிளகோ தனம்புளித்த தயிரின பொங்கல்
புகைக்காடர்ப் பித்தெட்டி மணிகைக் கொண்டே
யகலமுறு வேங்கைத்தோ லாச னத்தில்
அமர்ந்தொருமண் டலம்பூசித் தருண்ம றந்தான்
திகழ்தரவே மருதோன்றிக் காப்புக் கொண்டோன்
சித்திசெய்தான் அவன்புரிமா ரணம்பொல் லாதே. (109)

அஷ்டகன்மத் தொகை.

சித்திசெய்யச் செகவசியந் தெய்வ மோகம்
திரழங்கித் தம்பனநோ யுச்சா டந்தான்
தத்துறும்பேய் வேசனமா கிருச னந்தான்
தகவுறுபே'தனமார ணங்க ளெட்டும்
உத்தமர்க ளிந்நூலிற் சொன்ன வாறே
யுணர்வொடுசெய் தாலறமாம் பவமே றாது
சுத்தருக்கா மெண்சித்தி சாத்மீ கந்தான்
துலங்குமிதோ விராசதமா மூலகர்க் காமே. (110)

தாமசதுணவிஞ்சை.

உலகரிலே யசாதனர்சா தனர்களென்றே
புள்ளிரு திறத்தருட்சா தனர்க்கிந் நூலாம்
பலகலைக ளுணர்ந்தவரே யிதனைத் தேர்வார்
பாமரரா மசாதனர்க்கு விஷசெந் துக்கள்
கலகமுட னென்றையொன் று தினும்பி ராணி
கருப்பிண்ட மதுகொளுந்தாய் மார்முன் னுக
அலகிலுயிர் கொன்றுகரு வெடுத்தும் தீண்டா
தனகொடுஞ்செய் தொழிலவைதா மதம தர்மே. (111)

இதுவுமது.

தாமசமா மசாதனர்விஞ் சையினை யிந்தத்
தாரணியில் நமக்காகார் தாஞ்செய் வாரால்
நீமகிழ்ந்து கேட்டசிவா ரூட மிந்நூல்
நிகழ்த்துமிரா சதவிஞ்சை நெறியே தேர்ந்து
சேமமுல கிற்குநல்கித் தானும் வாழச்
சித்திதரு மிதுதேர்ந்தோன் சிவமா னுனே
பூமகிழ்வா னுடியவன் குருவு மானுன்
போற்றுமிது கோடிசித்தர் தேர்ந்தா ரென்ருன். (112)

அம்மைதிருவாய்மொழி

தேர்ந்தவுளங் களிகூர்ந்தே சிவகா மித்தாய்
சிவகுருவே நீதிருவாய் மலர்ந்தளித்த
கூர்ந்தசிவா ரூடமிதே யுலகி டேறக்
கொடுக்கப்பட் டுள்ளதிதி லுயிர்கொல் லாதார்
ஆர்ந்துளநங் குமாரரென்ருய் குமார ரான
அவர்கைக்கோர் வேலையியா னருள்வே னென்ருள்
சார்ந்தசிவன் மகிழ்ந்தருளிச் செய்வா யெனரு
ளுத்தமியா னருள்வதுதான் சத்தி வேலே. (113)

சத்திவேல்.

சத்திவடி வோங்காரம் வேல்றீங் காரம்
சாற்றிரண்டு மார்ந்துசத்தி வேல தாச்சு
பத்திகொண்டு பூசித்தே யவனு னை
பண்ணவனிச் சத்திவ்வேல் தனைக்கைக் கொண்டே
யோத்தவசி வசிமாலை சாத்தி விட்டால்
உலகிலுள்ள பகைவருங்கை வசம தாவார்
வித்தகமோ கனுயாவென் றெருபூண் சாத்தி
வீசினுல கெல்லாமோ கனமாங் காணே. (114)

இதுவுமது.

எல்லாந்தம் பனமாகுந் தம்தம் மென்னு
மெழின்மாலே சாத்திவிட்டால் எழும்பே யாதி
எல்லாமுச் சாடனமா மாறு மாறென்
றியங்மாலே சாத்திவிட்டால் விரோதித் தேவல்
எல்லாமோட் டிடலாகுந் தாக்கு தாக்கென்
றிவர்மாலே சாத்திவிட்டால் மதிக்கப் பட்டோர்
எல்லாரும் முன்வருமோ ரழைப்ப தாகும்
வத்துசுவா ஹாவெனுந்தா ரிசைத்திட் டாலே. (115)

இதுவுமது.

தாரணியில் நசிமசியாம் மாலே சாத்தித்
தானெறியிற் பேதனத்தாற் பிரிந்து போவார்
தாரணியில் மசிநசியாம் மாலே சாத்தித்
தானெறியில் தீதுசெய்தோர் தாமாள் வாரே
தாரணியி லிதுவுமிரா சதமா விஞ்சை
தகவுடையோர் சிவசிவத்தார் சாத்திப் பூண்பார்
தாரணியி லிதுதானே மூல மாகும்
சகலசௌபாக் கியந்தருமிச் சத்தி வேலே. (116)

இதுவுமது.

சத்திபதிங் துள்ளசித்தர் மலேக ளிற்றுன்
சஞ்சரிப்பா ரவர்ஓம்றீம் அங்அங் கென்றே
யெத்தகைய துட்டவிலங் கிணையுங் தங்கா
விடைப்பணிவித் தியங்குகின்று ரிளேய பிள்ளே
வைத்ததுமிவ் வேலன்றோ விதனே யிந்த
மாநிலத்தில் நல்லறமா மில்ல றத்தில்
உத்தமரா யிருக்குமக்க டமக்குந் தந்தே
னுளத்திருந்த விருப்பிதென்று ளுமைத்தாய் தானே. ()

முடிபுரை.

தாயுளத்தி லிருந்தவிருப் பாக வுள்ள
தண்ணருளே வடிவாமிச் சத்தி வேல்தான்
காயசனு மியானுமுணர்ந் துள்ளே னென்றுன்
நானிலத்தி லுய்யுமவா வுடையோ ரெல்லாம்
நேயமுடன் அம்மையப்ப ருரையே யாய
நிமலசிவா ரூடமிதைப் போற்றி யாண்டு
தூயரெண்ணு றனிலேம்பத் தொன்றுட் கண்டு
துலங்குமிந்நூல் நூற்றுப்பன் னெட்டால் முற்றே. (118)

சிவாருடவிஞ்சை மூலிகைவிவரம்.

இணக்கம், மயக்கம், அடக்கம், ஆட்டம், மாறுபாடு, அழைப்பு, பிரிப்பு, ஊறுகோள் என்னும் எட்டுச்செயல்களும் அட்டகன்மங்களாம். இவை முறையே உலகம், தெய்வம், தீ, பிணி, பேய், வேண்டப்படுவோர், ஒருமையுள்ளதூர்த்தர், எதிரி என்னும் எட்டுப்பொருள்களின்மாட்டுஞ்செல்லுவனவாம்.

இவற்றைவிரிக்கில் எட்டெட்டு அறுபத்துநான்காமெனப் பெரியார் கூறுவர். அவ்வறுபத்துநான்கு விஞ்சைகளுக்கும் விஞ்சை வல்லான் அறிந்துகொள்ளத்தக்க மூலிகைகளாவன.—

இணக்கம்.

உலகத்திற்கு வெள்ளெருக்கும், தெய்வத்திற்கு நிலவூமத்தும், தீக்குச் செந்நாயுருவியும், பிணிக்குப் பொற்றலைக்கரிப்பானும், பேய்க்கு வெண்குறியும், வேண்டப்படுவாருக்கு சீதேவி செங்கழுநீரும், தூர்த்தருக்கு விஷ்ணுக்காந்தியும், எதிரிக்குக் கருஞ்செம்பையும், ஆக எட்டுமாம்.

மயக்கம்.

தெய்வத்திற்கு மருளூமத்தும், தீக்கு நன்னாரியும், பிணிக்குக் கோரைக்கிழங்கும், பேய்க்கு வெள்ளூமத்தும், வேண்டப்படுவாருக்குப் பொன்னூமத்தும், தூர்த்தருக்குக் கஞ்சாவும், எதிரிக்கு ஆலவிழுதும், உலகத்திற்குக் கரும்பும் ஆக எட்டுமாம்.

அடக்கம்.

தீக்கு நீர்முள்ளியும், பிணிக்குச் சத்திசாரணையும், பேய்க்குப் பாட்டையும், வேண்டப்படுவாருக்குக் கட்டுக்கொடியும், தூர்த்தருக்குப் பாற்சொற்றியும், எதிரிக்குக் குதிரைவாலியும், உலகத்திற்கு பூச்சக்கரையும், தெய்வத்திற்கு நத்தைச்சூரியும் ஆக எட்டுமாம்.

ஆட்டம்.

பிணிக்கு நறுங்கரந்தையும், பேய்க்கு நரிமருட்டியும், வேண்டப்படுவோருக்கு அரமுறியும், தூர்த்தருக்கு சுண்டியும், எதிரிக்கு மான்செவிக்கள்ளியும், உலகத்திற்கு பெருங்கிலுகிலுப்பையும், தெய்வத்திற்குத் தேள்கொடுக்கியும், தீக்குக்கண்டங்கத்திரியும் ஆகஎட்டுமாம்

மாறுபாடு.

பூதத்திற்குக் காட்டாமணக்கும், வேண்டப்படுவோருக்கு வெண்காக்கணமும், தூர்த்தருக்குப் பூனைக்காலியும், எதிரிக்குக் கருங்காக்

கணமும், உலகத்திற்கு ஆடுதின்னாப்பாளையும், தெய்வத்திற்குத்திருகு கள்ளியும், தீக்குச் செங்கத்தாரியும், பிணிக்குக் கீழ்க்காய் நெல்லியும் ஆக எட்டுமாம்.

அழைப்பு.

வேண்டப்படுவோருக்குச் சுருளியும், தூர்த்தருக்கு தூடரியும், எதிரிக்குப் புறவொட்டியும், உலகத்திற்கு உள்ளொட்டியும், தெய்வத்திற்குச் சிறுமுன்னையும், தீக்குச்சிறியாணங்கையும், பிணிக்குக்குப்பை மேனியும், பேய்க்கு அழுகண்ணியும். ஆக எட்டுமாம்.

பிரிப்பு.

தூர்த்தருக்கு ஆகாயத்தாமரையும், எதிரிக்கு நீர்மேல் நெருப்பும், உலகத்திற்குப் பாதிரியும், தெய்வத்திற்கு வட்டத்துத்தியும், தீக்கு மாவிலங்கமும், பிணிக்குச் சங்கும், பேய்க்குச் சீந்திலும், வேண்டப்படுவோருக்கு காட்டுப்பசளையும், ஆக எட்டுமாம்.

ஊறுகோள்.

எதிரிக்கு மருதோன்றியும், உலகத்திற்கு கொடிவேலியும், தெய்வத்திற்கு கார்த்திகைக்கிழங்கும், தீக்கு நிம்பகமும், பிணிக்குக் காஞ்சொறியும், பேய்க்கு நாவியும், வேண்டப்படுவோருக்கு ஒடுவையும், தூர்த்தருக்கு நச்சுமரமும் ஆக எட்டுமாம். இங்ஙனம் விவரங்கண்டு கொள்க.

சிவாநுட சித்தன் பக்துவமில்லாத மாணக்கனுக்கு முதலிற் கொடுக்கும் விஞ்சைகள்.

1 சர்ப்பவிஞ்சை.

“நங் கிலி கிலி கிலி” என்ற மந்திரத்தை 108 உருச்செபித்துப் பார்க்கின் விஷமிறங்கிவிடும்.

நல்லபாம்பைக் கண்டவிடத்தில் ஓம் கிலிகிலி கிடகிட-என்ற மந்திரத்தைச் சொன்னால் அஃதிடம்பெயராமற் கிடக்கும்.

சீ ஆம் ஆடுஆடு-என்றமந்திரத்தைச் சொன்னால் நின்ற இடத்தில் சீறி ஆடும்.

நவ் உடு தவழ் தவழ்-என்ற மந்திரத்தைச் சொன்னால் அஃது ஒதுங்கி நகர்ந்துலாவும்.

ஓம் சிவபூஷணேவாவா-என்றால் இடம்பெயர்ந்து முன்னோக்கி வரும். அச்சமுண்டாயின் ஓம்அரிசயனே போபோ-வென்றால் நின்றவிடத்திற்குத் திரும்பிப்போய்விடும்.

ஆம் ஓம் கடகட-என்ற மந்திரத்தைச் சொன்னால் விரைந்து செல்லும். செல்லத்தாவளமில்லாத நடுவூராயிருப்பின் ஒருகுடத்தைச் சாய்த்துவைத்துக் குடத்துவாயைச் சுட்டிக்காட்டி ஆம் ஊம்புகுபுகு-என்ற மந்திரத்தைச் சொன்னால் அக்குடத்தினுள் நுழைந்துகொள்ளும். உடனே வாயைமூடி எடுத்துக்கொண்டுபோய் தூரத்தே விட்டுவரும்படிசெய்யவும். எந்தக்காரணத்தைக்கொண்டும் சிவபூஷணத்திற்கிம்சையையுண்டாக்குகிறவன் சிவகோபத்திற்கு ஆளாவானென்றறிக. இம்மந்திரங்களுக்கு ஆசிரியன் ஆணையே சத்தியாகவமைந்திருக்கிறபடியால் குருவை மறக்கலாகாதென்றுமுணர்க.

2 கருடவிஞ்சை.

ஓம் அரிவாகனே கெருடாயா வாவா-என்றால் கெருடன்வரும்
சிகிலிநா எடுஎடு-என்றால் அரவத்தைக்கொல்லாமலெடுக்கும்.
ஆநாவிடுவிடு-என்றால் அரவத்தைமெல்ல பூமியில் விட்டுவிடும்.
வாநாமைமமை-என்றால் கெருடன் மயங்கி நிற்கும்.

ஓம் பட்சிராஜாயா தணதண - என்றால் கெருடன் தெளிந்து பறந்து செல்லும்.

3 மிருக விஞ்சை.

சீ ஓம் கிடகிட-என்றால் மிருகம் இடப்பெயராமற்கிடக்கும்.
சீ ஊ ஆ ஆ-என்றால் மிருகம் சாந்தமாய் நிற்கும்.
அங் ஐ கடகட-என்றால் மிருகம் விலகிப்போகும்.
ஆ ஹாவாவா-என்றால் மிருகம் மகிழ்ந்து வரும்.
டும்டும் தணதண-என்றால் மிருகம் வாய்கட்டுப்பட்டு நிற்கும்.

மலங்காடுகளிலுள்ள மான் மரை புல்வாய் வேங்கை வரிப்புலி காட்டுப்பன்றி எருது யானை கரடி முதலிய எந்த மிருகங்களையும் இவ்வாறு ஆட்டலாம். இம்மூன்று விஞ்சைகளும் உரு 1008ல் சித்தியாம்.

ஆசிரிய விசுவாசமுள்ளவர்களுக்கு இது கைவரும். இதனால் பக்குவப்பட்டுள்ள மாணாக்கனே சிவாரூட விஞ்சையைப்பெற்றுக் கொள்வதற்கு அருகனாவான். சிவகுருதுணை.

சிவாரூடம் முற்றிற்று.

இது வாடிப்பட்டியைச் சேர்ந்த போடிநாயக்கன்பட்டி வைத்தியம் முத்துவேலுப்பிள்ளை அவர்களிடமிருந்து கிடைத்த ஏட்டுப்பிரதியின்படி அச்சிடலானது.

உ

கடவுள் துணை.

பதஞ்சலிமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

தேவியாரூடம் ராசய,

மந்திர சக்கரங்களுடன்.

மதுரைத் தாலூகா
கோச்சடையைச் சேர்ந்த பிராட்டிபத்து கிராமம்
ப. திருமலைமுத்துப்பிள்ளையவர்கள் குமாரர்
விஷரோக நிவர்த்தி மாந்திரீகர்
கருப்பையாப் பிள்ளையவர்கள்
விருப்பத்தின்படி:

மதுரை வித்துவான்
த. குப்புசாமிநாயுடு அவர்களால்
பரிசோதிக்கப்பெற்று:

மதுரைப் புதுமண்டபம் புத்தகஷாப்
இ. ராம.
குருசாமிக்கோனார்
அவர்களாற் றமது
மதுரை வடக்குமாசிவீதி
ஸ்ரீ ராமச்சந்திர விலாசம் அச்சியந்திர சாலையிற்,
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.
1917
Registered Copy Right

இதன்விலை] [அணா 8.

உ

பரமபதிதுணை.

பதஞ்சலிமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

தேவியாரூடம்ரசம.

காப்பு.

சத்திமா னாகி மூவர் தலைவனாய் நிற்கு மெங்கள்
அத்தனார் பாதம் போற்றி அவனருள் மூத்தபிள்ளை
வித்தகப் பாதம் போற்றி வேலவன் பாதம் போற்றி
உத்தம தேவி யாரூ டத்தையான் உரைசெய் வேனே. (1)

மூவரில் முதல்வன் தேவி முன்பரு ளார்ந்து சொன்ன
தேவியா ரூட மீது திருவனன் பார்நந் தீசர்
நாவினா லருளக் கேட்டோர் நால்வரந் நால்வ ருள்ளே
யாவிபா லெனக்கொண் டோது மதிரக சியமிந் நூலே. (2)

பங்கயன் சங்க பாணி பாற்கடல் கடைய வேண்டி
யங்குள தேவர்க் கெல்லாம் அமிர்தமூட் டிடுவான் கூட்டி
மங்கொலி வாரி தாழி மந்திர கிரிமத் தாக்கித்
திங்களாந் தறிபிற் பாம்பைச் சேர்த்துமே கடைவோ ரானார். (3)

அமிர்தமே கடையுந் தேவ ரனைவரும் வாலி யோடே
யமிர்தமிட் டிழுக்குங் காலை யிளைத்தனர் தேவர் சற்றே
திமிர்தனைப் பிரென் றேதித் திகழ்தரு வாலி தானே
குமறாத் தலைவால் பறறிக் கொண்டனன் கடைந்திட் டானால். (4)

வாலிகை யிறுக்கிப் பற்ற வாசுகி கண்பி துங்கி
நீலிய விடத்தைக் கக்க நிமிர்ந்தவ னோடிப் போனான்
பாலினார் தேவர் துன்பப் பட்டன ரோல மிட்டார்
சூலியச் சுரரைக் காக்கத் துணிந்தவன் நஞ்சுண் டானே. (5)

கடியநஞ் சுண்டு நீல கண்டனாய் விளங்கு மெங்க
ளடிகளால் உமாதே விக்கன் றறைந்தவா றெனக்குச் சொன்ன

முடிவிலா நந்தி சன்பொன் முண்டகத் தாளைப் போற்றி
நெடியபாம் புதிப்பை முன்பு நிகழ்த்துவ னுலகத் தோர்க்கே. (6)

ஆதிகத் துருவை பாலிற் காசிப னளித்த நாகர்
ஓதிய வெண்மர் அன்னோன் உயர்சுறு விடத்திற் பெற்ற
தீதில்விப் பிரசித் திக்குத் திதிமகள் சிங்கை பாலில்
ஏதிலார் கேதி ராகு இருவரு முதித்திட் டாரே. (7)

பதின்மரி லட்ட நாகம் பயந்தகத் துருவை தானும்
சுதிகொடு விந்தை யாஞ்சக் கனத்தியோ டுலவுங் காலை
திதியபாற் கடற்க ரைக்க ணின்றதிங் கிரன்றன் கிள்ளை
மதிபுய ரிவர்க ளப்பாய் மாவைநோக் கினர்தூ ரத்தே. (8)

வெள்ளிய வால தென்றாள் விந்தைகத் துருவை பார்த்தாள்
எள்ளிய கருப்ப தென்றாள் இருவரும் வாதஞ் செய்தே
யுள்ளது சொன்னார்க் காளா வுறுவதாய்ச் சொல்லிக் கொண்டார்
மெள்ளவே கோட கன்றான் வெளுத்ததைக் கறுப்பாக் கிட்டான். (9)

அநீதியாய் விந்தை தன்னை யடிமையாய்க் கொண்ட தாயின்
அநீதியால் விந்தை மைந்த னாகிய கெருடன் பொல்லா
அநீதிசெய் கோட னாலே அரவுகட் கிகலோ னானான்
அநீதிசெய் தாலு மாணைக் கடங்கரா நல்ல பாம்பே. (10)

இத்தகை நல்ல பாம்பி னினங்களு மிராகுங் கேதும்
உத்தம சேட னும்பன் னொருவராம் நாகர் இன்னா
நித்தரி னமிச மாக நிலத்துள நல்ல பாம்பு
வித்துக வேந்து சாதி மேதினி யிடத்துண் டாமே. (11)

படமெடுத் தாடும் நல்ல பாம்புக ளெட்டு வர்க்கம்
விடவிரி யன்பாம் பாறு விதமருள் விரிய னன்கு
புடையனின் வர்க்க மாறு புழுதிமண் ணுளிய னாறு
தொடருறு சாரை மூன்று சுருட்டையின் வகைதாம் நான்கே. (12)

வகையிரண் டாகுங் கூளை வலியகொம் பேறு மூக்கன்
வகையிரண் டாகுங் குட்டை வாலசா னாக மூக்கன்
வகையிரண் டாகு மாறு வகையவாம் வழலை வர்க்கம்
வகையிரண் டொடுநான் காகும் வலியிலாத் தண்ணீர்ப் பாம்பே. (13)

இரண்டிகம் பச்சைப் பாம்பும் இருதலை மணிய னென்றும்
திரண்டுள மலைப்பாம் பைந்துஞ் சிறியபூ நாக மொன்றும்
புரண்டிடா தறுபா னுலு வகையவாம் புவியிற் பாம்பு
முரண்டுள விவைதாம நஞ்சு முகங்கொடு கிடக்குங் காணே. (14)

வணம்பல வாங்தேள் நட்டு வக்காலி செய்யான் பூரான்
குணம்பல வெலிவண் டோந்தி கோற்புழு வரணை பூச்சி
நிணம்பரு குளியங் கீரி நெடும்புலி பன்றி பூனை
கணம்படு நாய்முன் னுப கடிகளால் விஷங்க ளுண்டே. (15)

இன்னபல் விஷங்க ளெல்லா மீசனு ரருளி னுலே
சொன்னமந் திரமருந்து சிகிச்சையுந் தொடர்ந்து செய்து
நன்னிலத் துள்ளோர் தீர்க்க நந்தீச ரடிப ணிந்து
பன்னுவே னிந்நூல் மைந்தா பதஞ்சலி முனியாம் நானே. (16)

நீலகண்டமை.

கடியநஞ் சோட்டும் நீல கண்டமை கேள்நீ மைந்தா
படியினி லிதுகொண் டாக்கால் படுவிட முடனி றங்கும்
குடியுள நோய்க ளெல்லாங் கூட்டைவிட் டேகு மீதே
பிடிதரம் விடதா ரிக்குப் பேசினேன் வெளிச்சொல் லாதே. (17)

கெந்தகம் இரதந் தாரம் கெவுரிவெண் காரம் நாவி
மந்திர விலிங்கங் குக்கில் மனோசிலை துருசு சீனம்
விந்தைசேர் செரிவி ஷம்பொன் மெழுகொடு நவச்சா ரந்தான்
இந்தநல் மருந்தி ரேழு மிருகளஞ் சிடையா வாங்கே. (18)

வாளமுங் களஞ்சி ரண்டு வாங்கியெல் லாமுஞ் சுத்தி
கோளறச் செய்து கொண்டு குன்றிவெண் பருப்புதில்லை
மீளவா மிறங்க மிஞ்சில் மிகுமகிழ் மூன்றின் வித்தும்
காளவெள் ளுள்ளி மூன்று கடுகொவ்வோர் களஞ்சு கூட்டே. (19)

மருந்திரு பத்து நான்கா வருமெலு மிச்சஞ் சாற்றுல்
இருந்தவை யெல்லா மாட்டி யெல்லைமுன் னைந்து நாட்கள்
பொருந்திட வைத்தெ டுத்தோர் புதியசெப் பினில டைத்துத்
திருந்தவோம் நீல கண்டா யநமமந் திரம்நூ று ருேதே. (20)

மூன்றெழுத் தாயி ரந்தாஞ் செபித்திடு முறையே உன்றன்
சான்றதா நீலகண்ட மையது தானும் எந்த

ஞான்றுமச் சிமிழ்தி றந்தால் நாசியில் வேகந் தாக்கி
யூன்றராக் கஷவி டம்போ மெனினதன் உரங்காண் மைந்தா. (21)

புணவி டைபிந்த மைமையைப் பசியவெற் றிலையின் சாற்றில்
குணமுறக் கொடுநீ யப்பா கொடுவிட முடனே நீங்கும்
உணர்வுற முனக்குச் சொன்னேம் உளத்திதை மறையா வைத்து
மணமுறச் செய்யும் நீயே வல்விட தாரியப்பா. (22)

ஒத்தடம்.

அத்சனு ரருளாற் சொல்வோம் அதிபல விஷங்கட் கெல்லாம்
உத்தம தாளி வேளை ஊநடை முதலி யாரும்
பத்தமோ டெருக்கு மேனி வருத்துட லொத்தல் செய்வாய்
சித்தராய் விஷத்தை வெல்வார் தீநிலை யுண்மை யிதே. (23)

வேறு.

களச்சி யிலைநற் சிறுதும்மை கருமால் நளசி மாவி லிங்கை
முளைச்சு முறித்த வேப்பிலையும் முடக்கொற் றானும் பொடுதலையும்
இளைச்ச வேழுஞ்சமன் கொணர்ந்தே யிடித்து வெதுப்பிச்சா றுடம்பில்
வளைச்சு வெதுப்ப ஒத்தவிட்டால் வலிய விஷந்ததீர்ந் தோடிடுமே. (24)

அவுரி யிலையும பேய்க்குமட்டி அருந்து முருங்கை பேய்ப்பீர்க்கி
கவரு நொச்சி பாகவிலை கதிக்கச் சமனு யரிந்துகொண்டு
யிவரும் குமரி சிறுநீர்விட் டிடித்துத் துணிவைத் தொத்தவிடச்
சிவனு ரருளால் விடமிறங்கித் தேக சுகந்தான் வந்திடுமே. (25)

வேறு.

எருக்கொடு புங்கின் வேரும் எட்டியோ டழிஞ்சில் வேரும்
திருக்கிளர் வில்வ வேரும் சிறியபேய்க் குமட்டி வேரும்
தருக்கிள ரிளநீர் வார்த்துச் சட்டியில் வருத்துச் சீராக்
கருக்கிடா தொத்த விட்டாற் கடுவிடம் தீரும் பாரே. (26)

அவுரிவேர் செங்கத் தாரி ஆவரை சங்க வேரும்
பவுருச வாகை வேரும் பரியகற் றாழை வேரும்
உவரிலாக் காடி கூட்டி வருத்துடல் ஒத்த விட்டால்
சவுரிய மாய்நஞ் சோடும் சண்முக னறிய மெய்யே. (27)

நசியம் வேறு.

வன்னி யிலையி லொருபிடியும் வயங்கு மிளகு பத்துடனே
சென்னெற் காடி யரைப்படியிற் சீராய்த் தோய்த்து நசியமிடப்

பன்னு மெல்லா விஷங்களும்போம் பண்பாய்க் கோழி மாடாடு
மன்னு மெவைக்குந் துவாலையிட்டால் வலிய விடங்கள் தீர்ந்திடுமே.

பூச்சுமருந்து (வேறு)

மத்தனின் பருப்பு மேனி வாய்த்தமுத் திருக்கன் சோதி
சுத்தியாற் செதுக்கி வேம்பின் சுதித்ததோல் ஒடுவ டக்கி
சித்தியா இடித்துச் சாறு சிக்கெனப் பிழிந்து கொண்டு
வைத்துமேற் பூச்சுப் பூச வலியபேய் விஷங்கள் போமே. (29)

வேறு.

சிறியா ணங்கை முடக்கொற்றான் திகழும் எட்டி யாவரையும்
பறியாப் பாகல் பேய்ப்புடலும் பதமா யிடித்துச் சரிசமனாய்
நெறியாப் பூச வல்லீரேல் நிமிஷத் தோடும் விஷங்க ளெல்லாம்
குறியாச் சொன்னேன் வயித்தியன்கைக் கொள்ளற் கிதுவோர் நன்மருந்தே

வேறு.

திருவளர் நாக தாளி ஆடுகள் தீண்டாப் பாளை
தருநில வேம்பி னோடு சன்னிநா யகமுங் கூட்டி
வருமருந் திவற்றை யெல்லாம் வரித்துநீ சமனாக் கொண்டு
பெருவுர விடித்துப் பூசிற் பிறழ்விடம் நீங்கும் பாரே. (31)

விளி குரட்டை செம்பாளை விளங்கும் வாகை பாகலிலை
நீள விடித்துச் சரிசமனா நிரையாப் பூச வல்லீரேல்
காள விஷங்க ளெலாந்தீரும் காலன் அஞ்சிப் போய்விடுவான்
நாளு முயிர்தா னழியாது நம்ப வுரணை யுண்மையிதே. (32)

கீழ்காய் நெல்லி யொடுவடக்கி கிளருந் துளசி முருக்கிலையும்
வாகா யிடித்துச் சரிசமனா வுடம்பிற் பூச வல்லீரேல்
சாகா துயிரும் விஷங்களெல்லாந் தருகா தோடும் சுகமுண்டாம்
ஆகா சிறிதென் றெண்ணாதி மறிஞர்க் குரைத்தேன் கண்டீரே. (33)

பேச்சார் பேயின் சுரைகுமிட்டி பேய்ப்பீர்க் கழிஞ்சி னிலையிவற்றை
பாச்சார் சிறுநீர் தனிலிடித்துப் பதமாப் பிழிந்து சரிசமனாக்
காச்சா துடம்பு முழுதுமனல் கால வழுத்தித் துவாலையிட
போச்சே விஷமுஞ் சூனியமும் போகு மெய்தான் வலுத்திடுமே. (34)

வேறு.

வில்வவேர் முள்ளி வேரும் வீச்சமார் வசம்போ டுள்ளி
கல்உமி தரைத்துக் காடி வார்த்துமே கடிவாய்ப் பூச

வல்விஷந் தீரும் பேய்போம் வருகிலான் காலன் றானும்
நல்வினை யாளர்க் கிந்த நன்மருந் தருமை தோன்றும். (35)

குழைச்ச மருந்து மந்திரமும் குயின்றும் மீறித் தலைக்கொண்டால்
கழற்சி வேரின் பட்டைதனைக் கதித்தே நிழலிற் றானுலர்த்தி
இழைச்ச தூளில் வெருகடிதான் இயல்பா வெந்நீர் விட்டருத்த
பிழைச்சு வாழ்வார் இம்மருந்தைப் பேணிச்செய்வார் பெரியோரே.

வாழிய நீல கண்டன் மந்திரஞ் சொலிப்பூ சித்தே
ஏழிலைப் பாலை வேரை யியல்கிரா ணத்தில் வாங்கி
ஆழிய உரலிற் றாள்செய் தடைத்துவை குடுக்கை தன்னில்
ஊழினல் விஷங்கொண் டோர்கட் கூட்டுவெந் நீரிற் றீரும். (37)

வஞ்சக மின்றிச் சொன்னேன் வரும்பல விஷநோய்க் கெல்லாம்
அஞ்சறப் பாஞ்சான் வித்தை நாடிநீர் கொடுப்பீ ராகில்
பஞ்சுபோல் விஷமுந் தீப்போல் பகர்ந்தநம் மருந்து மாகும்
தஞ்சமா நம்பிச் செய்தால் சத்தியம் பலித மாமே. (38)

அரண்டுடன் தொடர்ந்து நாகம் அஞ்சவே கடித்த காலை
மருண்டுடல் மயங்கிச் சோர்ந்தால் மருந்துதான் சொல்லக் கேளு
கரண்டபேய்ப் பீர்க்கின் கூட்டைக் கதித்தொரு பாக்குப் போலும்
திரண்டிட அரைத்து வெந்நீர் சேர்த்திட விஷம்விட் டோடும். (39)

வேனு விடந்தான் தலைக்கொண்டால் விரைந்தோர் கொட்டைப் பாக்களவு
மானு கத்தின் வேரரைத்து மயங்கா துண்ணக் கொடுப்பீரேல்
நானு விஷமுந் தீர்ந்தோடும் நவிலிற் சிறிய மருந்திதன்றே
ஆனு விடதா ரிக்கிதுதான் அருமைப் படுத்து மவுடதமே. (40)

சாகா மூலிக் கிழங்குதனைத் தனியாய்ச் சென்று பிடுங்கிவந்து
வாகாக் கட்டித் தூக்கிவைத்து வலிய விடந்தான் தலைக்கொண்டால்
வேகா தரைத்துப் பாக்களவு விரைநீர் கொடுக்க வல்லீரேல்
பாகாத் தீரும் விஷமில்லை பரம குருவின் மருந்திதுவே. (41)

நத்தும் பலவின் பாலதனில் நல்ல குமட்டி மாதனைவேர்
சுத்தப் படநா ளைந்துறத் துணிவா வைத்தே யுலர்த்திட்டு
மெத்த விஷந்தான் தலைக்கொண்டால் மென்று தின்னக் கொடுப்பீரேல்
எத்தும் விஷந்தான் தீர்ந்திடுமே யிதனை யறிவார் பெரியோரே. (42)

மாய விஷந்தான் தீண்டினும் மனது மயங்க வேண்டாங்காண்
பேயின் பிர்க்கின் வேரதனைப் பிடுங்கி யரைத்துப் பாக்களவு
தூயநீரில் தான்குழைத்துச் சுகமா யருந்தக் கொடுப்பீரேல்
தேயும் விஷந்தான் கடிவாயால் சிந்திப் போகுங் குணமாமே. (43)

காலில் லாத பாம்பணைமால் கருதும் நீலக் களனருளால்
வேலிப் பருத்தி வேரதனை விரைந்தே காடி தனிலரைத்து
கோலி யுழக்குக் காடிதனில் குழைத்துக் கொடுக்க வல்லீரேல்
நீலி முதலாம் விடங்க ளெல்லாம் நில்லா தோடுங் கண்டீரே. (44)

திங்கில் மதிநாள் வேளைக்குச் சிறப்பாக் காப்புத் தான்கட்டி
வாங்குஞ் செவ்வாய்க் கிழமைதனில் வடக்கே போகும் வேர்பிடுங்கிப்
பாங்கா யதனை யெடுத்துவைத்துப் பதமா யுரைத்து வழித்தீய
நீக்கும் விஷங்கள் நோய்களெல்லாம் நிசமீ தாரோக் கியமாமே (45)

கடப்பின் விரைகொட் டைப்பாக்கும் கலந்து பலநாள் தின்றுவர
உடம்பில் விஷநோ யணுகாதே யுற்ருற் கடிவாய் தனிற்கழலும்
திடம்பெற் றசுர குருப்போலுந் தேகம் நிலைத்தீ டேறுதற்கு
மடம்புக் குவக்கும் வானோரின் மருந்தா மிதுகொள் வார்பெரியோர்.

வேறு.

வலைநிகர் படத்து நாகம் வல்விஷந் தலைமேற் கொண்டால்
தலைவிரிச் சானைக் கல்லிச் சமூலமு முலர்த்திக் கொண்டு
கலைவடி பொடிய தாக்கிக் கடித்திடும் விஷங்கட் கெல்லாம்
விலையிலா லெங்கீர் தன்னில் வெருசுடி கொடுநென் றுமே. (47)

வேறு.

சாகா மூலி பழுத்தபின்பு சமூலங் கொணர்ந்து தானிடித்து
வாகாப் பிடித்து வட்டாக்கி மாய விஷமேற் கொண்டவர்க்குப்
பாகாக் கொட்டைப் பாக்களவு பருகத் தண்ணீர் தனிற்கொடுக்க
ஆகா வுடம்பிற் கலந்தவிஷம் அஞ்சி யோடுங் கண்டீரே. (48)

மாய விஷந்தான் கடித்தாக்கால் மயங்கார் சித்தர் மனந்திடமாய்
நாயி னுருவி விரைவேர்கள் ஞாயி றதனிற் சமன்கொணர்ந்தே
ஏய நறுக்கி வைத்திருந்தே யெடுத்துத் தின்னக் கொடுப்பீரேல்
தேயும் விஷந்தான் வெந்துருகித் தீரு மிதுதான் நிச்சயமே. (49)

கொட்டம் வசம்பு குக்கிலுடன் கூட்டி யமுக்க ருவேரும்
மட்டா வொட்டும் புகையூரல் வசித்துச் சமனு யரைத்தெடுத்து

தொட்டே யரைத்துப் பாக்களவு துலங்க நீரிற் கொடுப்பீரேல்
கெட்டே யொழியும் விஷங்களெல்லாம் கேளீ ரின்னு மருந்துகளே. ()

குப்பை மேனி அவுரியின்வேர் குறித்த வசம்பு வெங்காயம்
ஒப்புக் கொணர்ந்து கல்வத்திட் டுடனே அரைத்துப் பாக்களவு
வெப்பில் வெந்நீர் தனிற்கொடுத்தால் விஷர்தா ஞோட்டம் பிடித்திடுமே
வைப்பில் வெளியாச்சொல்லிவிட்டேன் வடிவேற்பெருமா னருளாலே.

வேறு.

பாவட்டைச் சாறு தன்னில் பாங்குடன் களஞ்சு சூதம்
தாவட்டக் குழிக்கல் விட்டுத் தானரை யதன்கொம் பாலே
நீவட்டச் சிமிழில் வைத்து நேர்ந்தபல் விஷநோய்க் கெல்லாம்
கோவட்டப் பணம்போல் நீரிற் கொடுவுடன் சுகமாம் பாரே. (52)

வேறு

ஊமைப் புத்துத் தட்டியதில் உள்ளும் புறமு முறுகரையான்
நாமப் பச்சைப் பாம்பிவற்றை நாடி யிரண்டுஞ் சமன்கொணர்ந்து
நீமை போலாட் டியும்பாக்கு நிகரா வுண்டை செய்துவைத்தே
ஆமக் கஞ்சி தனிற்கொடுத்தா லஞ்சிக் கால விடம்போமே. (53)

வடம்போ லரவந் தான்தீண்டி மயங்கித் தியங்கித் தான்கிடந்தால்
கடம்புப் பட்டை தனைபிடித்துக் கடுகச் சாறு தனைப்பிழிந்தே
யுடம்பு வலுக்க வுழக்குப்போல் உள்ளுக் கீய விஷங்கடிவா
யிடம்பாய்ந் திறங்கி யோடிவிடும் இதுதா னுண்மை சொன்னேனே.

குப்பை மேனி மலைதாங்கி குறித்த பேய்ப்பீர்க் கிலைமூன்றும்
ஒப்ப ஒவ்வோர் பிடிகொணர்ந்தே யுரைத்த புங்கின் விரைகூட்டி
செப்பும் பாக விலைச்சாற்றால் திருந்தச் சாம மளவரைத்து
கைப்பா வுருட்டி வைத்துவெந்நீர் கலந்து கொடுக்க விடம்போமே.()

வேறு. [அஞ்சனம்]

கெந்தக மிரதங் காயம் கிளர்ந்ததோர் மகிழின் வித்து
மந்திர வசம்புங் கூட்டி வாய்த்தபேய்ப் பீர்க்கஞ் சாற்றில்
தந்தவா டுண்ணுப் பாளைச் சாற்றிலு மரைத்துப் பின்னே
சுந்தரி வயிற்று ளிட்டுச் சுற்றிநீ புதைத்து வையே. (56)

பொருத்தமா மெட்டா நாளிற் புதைத்தவம் மருந்தைக் கொண்டு
திருத்தமா யரைத்தே யுண்டை செய்துமே கயிறு செய்தே
கருத்தனை நினைந்து நாகங் கடித்தவர் கண்ணி விட்டால்
வருத்தமில் லாதே நஞ்சு வலிமைகெட் டோடும் பாரே. (57)

பூவந்திப் பழமீ ராறு புகழும்நேர் வாளம் நூறு
தாவந்தி வேம்பி நெய்யிற் றுனரை கயிறு செய்தே
யாவந்தி யரவந் தீண்டி யதன்விடங் கொண்டாற் கண்ணிற்
பாவந்தி கயிற்றைப் பிள்ளைப் பாலிலிட் டாற்போம் நஞ்சே. (58).

திப்பிலி மிளகு வாளம் திகழெலு மிச்சஞ் சாற்றிற்
கைப்பட அரைநாள் மூன்று கயிறுசெய் துலர்த்திக் கொள்நீ
இப்படி யரவந் தீண்டில் எடுத்துடன் பிள்ளைப் பாலில்
செப்பமா யுரைத்துக் கண்ணில் தீட்டிடத் தீரும் நஞ்சே. (59)

வேறு

தாயைக் கொன்றான் சாறுகழு தைப்பால் லவ்வொன் றோர்களஞ்சி
காயை யுடைய பேய்க்குமிட்டிக் கனியின் விரையு மோர்களஞ்சி
ஆயும் மிளகு மகிழவிரை யவையு மொவ்வொன் றோர்களஞ்சி
மேய குன்றி நாற்களஞ்சி மிருதிப் பிலிதான் களஞ்சரையே. (60)

ஆக வேழும் மேனிச்சா றதனி லரைத்துக் கயிறுசெய்து
நாக விஷந்தான் தலைக்கொண்டால் நாடி யடக்கந் தானறிந்து
பாக முலைப்பா லெலுமிச்சின் பழச்சாற் றினினீ யெழுதுகண்ணில்
சாகமாட்டா ரெழுந்திருப்பார் தரையில் நல்ல மருந்திதுவே. (61)

நீல கண்டன் மூன்றெழுத்தை நினைத்துச் செய்யப் பலிக்குமெலாம்
மாலை வணங்கும் மணாளனையும் மாயோன் தாளை வணங்கியையும்
காலை துணியில் கிழித்துக்கட்டி கலத்தி லெரிக்கத் தயிலம்விழும்
சீலத் தயிலங் கண்ணிலிடத் தீரும் விடங்கள் நோய்களுமே. (62)

அழிச்சம் பருப்ப தோர்படியும் அவிர்வேளைப்பால் காற்படியும்
புளிச்ச காடி யூறவைத்துப் பொருந்த மறுநாள் சாகமுடன்
தெளிச்சே யரைத்து வடிதயிலந் தீயோன் முன்வைத் தெடுத்ததனைக்
களிச்சோர் பரணி தனிலடைத்துக் காத்து வைத்துக் கொள்வாயே.()

வைத்த தயிலங் காற்களஞ்சி வார்த்துக் கெந்தி யிரதமிவை
ஒத்தொவ் வொன்றோர் களஞ்சிநிறுததொன்றாய்ச்சேர்த்துமருந்தாக்கி
மெத்த விஷந்தான் தலைக்கொண்டு மீறி யயர்ந்தால் வெற்றிலையில்
வைத்தே யிரண்டு பணவிடைதான் மாந்தக் கொடுநஞ் சோடிடுமே.()

கடப்பம் பருப்ப தோர்படியிற் கடிதாய்த் தயிலந் தனைவடித்தே
யிடப்பா தயிலம் நாலிலொன்றங் கிரதங் கொதிப்பித் திறக்கியதை

கொடுப்பாய்விடந்தான்தலைக்கொண்டகுமரன்றனக்கோரரைக்களஞ்சி
திடப்பாம் பெதுதான் கடித்தாலுந் தீரு மிதுதான் நிச்சயமே. (65)

பேயின் பீர்க்கின் விரைநாழி பெருவெற் றிலையா மிலைநூறுந்
தூய வில்வச் சாறுவிட்டுத் தொடர்ந்தே சாமம் விடாதரைத்து
மேய கலத்தில் தானப்பி வெயிலில் வைத்து வைத்திறுக்கப்
பாயுந் தயிலந் தனையெடுத்துப் பரணி தன்னி லடைத்துவையே. ()

அடைத்த தயிலம் நாற்களஞ்சோ டடைவாக் கெந்தி யொருகளஞ்சும்
படைத்த சூத மொருகளஞ்சும் பதமாய்க் கூட்டி மத்தித்தே
விடைத்தாழ் சிவனார் பணிகடிதான் மீறி னாலும் உடன்கடிவாய்
துடைத்தாற் போலும் விடந்தீரத் துளிதான் நாவி லிடுவாயே. (67)

பிறந்த படிசெங் நாயுருவி பிடுங்கிச் சமூலத் துடன்சுட்டுச்
சிறந்த சாம்பல் மூன்றுபடி தெளித்துக் கலசந் தனிலடக்கிக்
சுறந்து வெள்ளாட் டடநீரைக் கலந்தே யூறித் தெளிவிறுத்தே
யுறைந்த கடுகைத் தள்ளிவிட்டே யூற்றித் தூய கலத்துள்வையே. ()

தள்ளிக் குறிய செருப்படையின் சாற்றில் தெளிநீ ரூறவைத்துத்
தெள்ளிவெயிலிற்கலக்கிவைத்தால்சேர்ந்தேமிதக்கும்விரைச்சத்தை
அள்ளியெறிந்துபோட்டதனில்அறவேவிரையொன்றில்லையென்றால்.
கள்ளிப் பால்தான் கறந்தொன்றாக் கலந்து கிளறி வெயிலில்வையே.

கிளரப் பழுத்து மஞ்சிநிற்கும் கிளருந் தயிலம் விளக்கெரியும்
உளர வரவந் தான்தீண்டின் உயிர்தா னிறந்து போவதன்முன்
தளர விடாது குடோரியிட்டுத் தயில மத்தித் தழுத்தியிட்டால்
களரி விடந்தான் வெளியேறுங் கடிவாய் வழியே கண்டுகொள்ளே. ()

அழிஞ்சிற் பருப்போர் படிகொணர்ந்தே யதனையிடித்துப் பொடித்தெழுபால்
வழிஞ்ச வேலிப் பருத்திகொற்றான் வகையாற் சாறு அரைப்படியில்
இழைஞ்ச வந்தப் பொடியையரைத் தெடுத்தே யந்தச் சாகமுடன்
பொழிஞ்சபசுவின்பால்விட்டுப்பொருந்தநன்றாய்ப்பிசைந்துகொள்ளே.

பிசைந்தே மருந்தைக் கலத்தப்பிப் பேணி வெயிலில் தான்வைத்து
நசைந்தே கீரிக் கிளறிவர நன்றா யிறங்குந் தயிலமதே
யிசைந்தே யந்தத் தயிலமதை யிறுத்துக் கோதைத் தான்பிழிந்து
பசைந்த தயிலம் மூன்றிலொரு பாகங் கெந்தி தனைச்சேரே. (72)

சோத் தயிலந் தனைச்சிமிழில் திரமா வடைத்துத் தான்வைத்துக்
கோர அரவந்தீண்டிவிடங் கொண்டா லடக்கந் தனையறிந்து
பார உச்சி யொடுதோளில் பகியக் குடோரி சாடி
காரத் தயிலம் மத்திக்கக் கடிவாய் வழியே விஷம்போமே. (73)

சித்தர் மூலம் மருக்காறை திகழும் வேர்கள் பொடிசெய்து
கொத்துக் குன்றிப் பருப்புமிட்டுக் கோழி யவரைச் சாற்றாலே
ஒத்த சமனுக் தானரைத்தே யுடனே யதனை வழித்தெடுத்து
வைத்தோர் கலத்தி லுள்ளிலப்பி வாகா வெயிலில் தான்வையே.(74)

வையே தயிலம் வடியுமதை வாகார் பரணி தனிலடைத்து
நையா தரவந் தான்கடித்தால் நணுகித் திடமாய் நின்றுகொண்டே
யையா தலைபி லிருதோளி லமுந்தக் குடோரி தாடி
கையால் தயிலந் தனையெடுத்துக் கடிதா யிடுநீ விடம்போமே. (75)

சதுரக் கள்ளி விரையுழக்குந் தகவார் அழிஞ்சில் விரைபடியும்
மதுர மிருக்குஞ் செவ்விளநீர் வார்த்தே யதனி லூறவைத்து
சதுரா வேலிப் பருத்தியிலைச் சாறு காடி சமன்சேர்த்து
மதுரச் சாகம் படியிரண்டு வாங்கிக் காய்ச்சி யழக்காக்கே. (76)

சாக முழக்கும் வித்திரண்டும் சார வரைத்துத் தான்வழித்து
பாகப் படியே கலப்புறத்தில் பதமா வாழை யிலையணைத்து
வாக மருந்து தனையிலைபில் வசமா வப்பி வெயிலில்வைக்க
ஏகத் திறங்குந் தயிலமதை யெடுத்தே பரணி தனிலடையே. (77)

கடித்த விஷந்தான் தலைக்கொளினும் கலங்க வேண்டாஞ் சித்தர்களே
முடித்த இதனை நீலகண்டன் மூன்றட் சரமு முளத்திலெண்ணிப்
பிடித்துத் தலையு மிருதோளும் பிலக்கக் குடோரி யாடியதில்
விடத்தான் விடங்க ளோடிடுமே விடதா ரிக்கும் புகழ்வருமே. (78)

எட்டி அளிசம் விரையுடனே ஏற்ற கழுதை நரியெலும்பும்
மட்டித் தவளை தன்னெலும்பும் வாகா அஞ்சுஞ் சமனிடித்து
விட்டு வெதுப்பித் தயிலமதை விளைந்த வசம்பு தனிலிழைத்துச்
சொட்டு நாசி தனிற்பிழியச் சொல்லா தோடும் விடந்தானே. (79)

எட்டி இலுப்பை பிராக்கொன்றை யிறங்கு மழிஞ்சில் பாவட்டை
வெட்டி யிந்த வேர்களெல்லாம் வேறு வேருச் சமன்கொணர்ந்து

தட்டி விராலி அளிச்சட்டி சாறும் விரலி நாவிலொன்று
தெட்டி யிலுப்பைப் பிண்ணுக்குஞ் சேர்த்தே யொருநா ளூறவையே.

சோரான் விரையும் வேர்களையும் சிதைத்து வெள்ளாட் டின்பாலும்
பாரான் சலமு மூன்றுபடி பதமாப் பிசரி யுலரவைத்து
வாரான் பானை தனில்நிரப்பி வடித்துத் தயிலந் தனையிறக்கி
கூரா விஷந்தான் தலைக்கொண்டால் கொடுகா சிடைவல விஷம்போமே.

பங்கம் பாலை புங்கின்வேர் பருஞ்சா ரணையும் பழுபாகல்
சிங்கப் பெருமாள் வீழியுடன் சிவந்த சுக்குப் பெருங்காயம்
அங்கத் திருந்து வருநீரா லரைத்து நாசி யிடுவீரேல்
சங்க விரியன் கடித்தோர்தாஞ் சாகார் விஷந்தான் தீர்ந்திடுமே. (82)

சிறுபுள் ளடியுங் கோவையிலை சிறுநீர் தன்னிற் சமனிடித்தே
யிறுகப் பிழிந்து நசியமுமிட் டிதமா மேலுந் துவாலையிட
மறுகி விஷம்போம் வீக்கந்தான் வற்றுங் குதித்துக் கடிவாயில்
குறுகி விரியன் முதற்கடியின் கொடிய விடங்க ளெலாம்போமே. (83)

கரவாய் வாழுஞ் செவ்விரியன் கடித்து விடங்கொண் டுடல்வீங்கின்
பரவும் விடந்தான் தீராது பரன்மூன் றெழுத்தாற் பார்வைசெய்து
திரணு யவனீ யாயிருந்து திருவார் நீல கண்டமையை
உரணுக் கொடுநீ யுடன்விடம்போ முண்மை பெரியோர் முறையிதுவே

கரிய மிளகு பெருங்காயம் கடிய இரதம் இந்துப்பு
அரிய சலத்தை வார்த்தரைத்தே யழகாய் மூக்கிற் பிழிவீரேல்
பெரிய விரியன் கருவழலை பிறங்கு மூக்கன் சிறுபாம்பு
தெரியா விஷங்க ளானவெல்லாஞ் சிவனு ரறியாத் தீர்ந்திடுமே. (85)

வேறு.

தக்காளி நாயுருவி வேர்கள் தாமும்
சமனாக விடித்தரைத்து வழித்துக் கொண்டு
மிக்கான விரியன்றான் கடித்து வீங்கி
விஷமேறி மனங்கலங்கி மெய்ம றந்தால்
திக்காழி வளைந்தாற்போல் மருந்தைத் தானும்
திறமாக நீர்பூச வல்லீ ராகில்
தொக்காரும் விஷந்திருஞ் சுகமுண் டாகும்
சோரம விம்மருந்தைச் சுருக்காச் செய்யே. (86)

உள்ளுக்கு மருந்து (வேறு)

குட்டிப் பெரிய தக்காளி கூட்டி யிரண்டுங் காடிதனில்
கட்டாய்த்துவைத்துத்துவாலையிட்டுக்கருத்தாயுழக்குத்தான்கொடுநீ
பட்டே விரியன் விஷங்களெல்லாம் பறந்தே யோட்டம் பிடித்திடுமே
செட்டாய்ச் சொன்னேம் விஷதாரி தெரிந்து செய்யு மருந்திதுவே. ()

துவாலையிடு மருந்து.

சின்னச் சின்னி சமூலமுடன் திறவெங் காயம் நறுவசப்பு
வன்ன மாக விவைநாலும் வாகாச் சிறுநீர் தனிலரைத்து
பின்ன விரிய னெதுங்கடித்துப் பெருக வீங்கி விடங்கொண்டால்
சொன்ன சிறுநீர் தனிற்கலந்து தட்டிப் பிழிந்து துவாலையிடே. (88)

உள்ளுக்கு மருந்து (வேறு)

செழுமலர்க் கொன்றைப் பட்டை திகழ்சமன் தேற்றும் பட்டை
வழுவற வரைத்து நன்றாய் வழித்துநீ வைத்துக் கொண்டு
பழுவுறு விரியன் தீண்டிப் பாந்துமே விஷமேற் கொண்டால்
கழுவுறக் கொடுவெந் நீரில் கடியினும் பூசு நன்றே. (89)

பொடுதலை யிடித்துச் சாகம் பொறுத்தொரு படிபி ழிந்து
விடுகடு விரியன் தீண்டில் விரைந்துநீ கொடுக்கத் தீரும்
வடுவறு குமரி தன்னை மறுத்துநீ யிடித்துப் பூசு
கடுகியே விஷம்விட் டோடும் கருத்திலே வைத்துப் போற்றே. (90)

துவாலை மருந்து [வேறு]

சின்னச் சின்னி யெருக்கிலையும் திருந்தச் சமனுத் தானரைத்து
பின்ன விரியன் வகையாறும் பிறங்கக் கடித்து விஷங்கொண்டால்
முன்னைப் படியே யிம்மருந்தை முற்றஞ் சிறுநீர் தனிற்குழைத்து
மன்னக் கடிவா யுடம்புதனில் வாகாப் பிடித்து முறுக்கிவிடே. (91)

உள்ளுக்கு மருந்து.

விரியன் கடித்தே யுடல்கனத்தால் விரையைக் கபிற்றால் தவனையிட்டு
அரிய நாயன் தூளதனை அருள்வாய் மூன்று நேரமுநீ
தரியா விக்கல் உடல்கனத்தால் தளரு மூர்ச்சை யிவைதீரும்
தெரியார்க்கெல்லாந் தான்தெரிக்கத் தெளிவா யிதனைச் சொன்னேமே.

பாலைக் கரந்தே யரிசியுடன் பதமா வெந்தே அவித்திறக்கி
மாலைத் தீர்க்கும் நமுந்தாளி வசமா அரைத்துப் பாக்கதுபோல்
காலைச் சிறுகச் சோற்றுடனே கலந்து கொடுக்க வல்லீரேல்
வேலை விடந்தான் எழுந்ததுபோல் விஷமும் வெளிப்பட் டோடிடுமே.

கண்டாற் சுருக்கி காணிசுடர்க் கண்மூன் றுடையோன் றிருவருளால்
வண்டா ளையின்வே ரிவைமூன் றும் வாகா அரைத்தே மாங்காய்போல்
தண்டா துட்குச் சிறுநீரில் தானீர் கலக்கிக் கொடுப்பீரேல்
கொண்டால் விரியன் கடியெதுவுங் குடிபோய்ச் சுகந்தா னுண்டாமே.

ஆப்பை யிறுக்கி யடித்ததுபோ லழுந்த விரியன் தான்கடித்தால்
வேப்பின் எண்ணெய் ஆழாக்கு விரைந்தே கொடுக்க வல்லீரேல்
தாப்ப தில்லை யவ்விடந்தான் தரியா தோட்டம் பிடித்திடுமே
காப்பச் சொன்னேன் விஷதாரி கடுகிச் செய்ய நன்றாமே. (95)

வேறு.

ஆழியி லுறங்கு மாயன் அணையுடன் சிவனார் பூணும்
ஊழினால் விரியனாறும் உருத்தெது கடித்திட் டாலும்
விழியின் பழம ரைத்து வெண்ணெய்யிற் குழப்பி யீயப்
பாழிய விடங்க ளெல்லாம் பறந்திடுந் திண்ணந் தானே. (96)

பெருக்கும் விரியன் தலைபோக்கிப் பேணிப் பொசுக்கி யெடுத்ததனைக்
கருக்கிக் கோழி யவரையுடன் காட்டுக் கரணை கொடிவேலி
நருக்கி வேருங் கிழங்குமிந்த நாலும் ஒவ்வொன் றிருபலமாத்
திருக்கி யிடித்து மருந்ததனிற் சீரா யுப்புங் கலந்துடனே. (97)

உடனே மருந்தைப் பானையிலே உள்ளிற் பரத்தி யதிற்பாதி
திடமா மண்ணிற் பதியவைத்துத் திருந்த மூடிச் சீலைசெய்து
புடமாப் போடு மண்மூடிப் புதைத்த தொருமண் டலங்கழித்துக்
கடமாவெடுத்துப்பொருபிடிதான் கரைத்துக்கொடுவல்விடம்போமே.

வேறு.

பாரணை யென்று திரியாதே பருத்திடு விரியன் தான்கடித்தால்
ஆரணங் கொடுவெற் றிலையுடனே அழுந்திடக் கசக்கிக் கொடுப்பீரேல்
சாரணை வேகம் படுமுடலில தங்குவ தில்லை விடந்தீரும்
வாரண வீக்கம் வாராது மருந்தது செய்யக் குணமாமே. (99)

வேறு.

சாரணை தன்னிற் பெருவேரைத் தனியே தோண்டித் தழைநருக்கி
காரண மறிந்து வேர்குடைந்து களஞ்சி யிரதம் உள்ளிட்டு
சீரணசாணம்பொதிந்து மண்ணில் திடமாய்ப் புதைத்து முப்பதுநாள்·
பூரண மாய்ப்பி னதையெடுத்துப் பொடித்துக்கொடுவல்விடம்போமே

வேறு.

ஆவின் பாலில் கொடிவேலி அரைத்துக் கொடுக்க விஷமீளும்
தாவுங் கஞ்சாங் கோரையப்பால் தன்னி லரைத்துக் கொடுமீளும்

பாவும் புளியின் தளிர்க்கொழுந்தைப் பாலி லரைத்துக் கொடுமீளும்
மாவல் விரியன் அறுவகைக்கும் வருணற் கோது மருந்திவையே. ()

விரியன் கடித்த தென்றறிந்தால் மீளக் கல்லில் விஷதாரி
அரிய தவசி முருங்கைதனை அழுந்த அரைத்துக் கடிவாயில்
தெரியப் பிழியின் விஷந்தீரும் தீரும் வீக்கம் பூசிடவே
புரியத் தூளை யுட்கொளவே பொல்லா விஷமும் போயிடுமே. (102)

வேறு

ஆடது தீண்டாப் பாளை அடிதலை சமூலங் கொண்டு
காடதிற் சதுரக் கள்ளிப் பாலுடன் கலந்தே யூறி
யோடவு மூன்று நாட்கள் உலர்த்ததைத் தூளாச் செய்து
கூடின தூளை யெல்லாங் குறிப்புடன் கூட்டி வையே. (103)

வேறு.

கூட்டிய மருந்தை மோர்படியிற் கொடுவேப் பெண்ணெய் யுழக்குமிடு
காட்டிய கனலில் தான்வைத்துக் காய்ச்சிப் பதத்தில் தானிறக்கு
நாட்டினில் பலவாம் விஷகடிக்கும் நயந்தே தலையிற் றுந்தடவ
வாட்டிய விஷங்கள் கடிவாயின் வழியே குதிக்குஞ் சுகமாமே. (104)

அரிய விரியன் தாமாறும் அழுந்தக் கடித்துப் புண்ணுனல்
விரியன் விரட்டி நன்னாரி விரைந்து சமூலஞ் சமன்கொணர்ந்தே
திரியக் காடி தனிலிடித்துத் திடமாச் சாக்ந் தான்பிழிந்து
உரிய வந்தச் சாகமுண்டு முடவிற் றுவாலை யிடுநன்றே. (105)

வேறு.

புற்றின்மேல் வளர்ந்த குன்றி பொருந்துஞா யிற்று நாளில்
வெற்றெனப் பெலியு மிட்டு வேரது பிடுங்கி வந்து
செற்றிடார் விரியன் தீண்டில் சிறுநீரி லரைத்துட் கொண்டு
பற்றிமே விட்டா லப்பா பறக்குமே விஷங்க ளெல்லாம். (106)

வெள்ளை நீலக் கடம்புவிரை விரியன் விஷம்போம் நீரிலுண்டால்
வெள்ளை நீலக் கடம்பின்தோல் வெந்நீர் கொண்டால் வீக்கம்போம்
வெள்ளை நீலக் கடம்பின்வேர் வெந்நீர் கொடுக்க எலிகடிபோம்
வெள்ளை நீலக் கடம்பின்முன் விஷப்பாம் படுக்கா தடாதே. (107)

வசம்புவல் லாரை சம்பை வளருவெங் காயங் கூட்டி
விசம்பெறு வீக்கம் வற்ற விரைந்துநீ யரைத்துப் பூசு
சசம்பெறு முரலிற் றட்டி கலந்தவை சிறுநீர் தூணி
யிசம்பிய மறுநாள் மட்டும் இதமுடன் ஒழுக்கு வாயே. (108)

ஒழுக்கிய சிறுநீ ரெல்லாம் ஒன்றறப் புலர்ந்த போது
வழுக்கிலா உதியந் தன்னில் வாய்ந்ததோ ரிலையைக் கிள்ளி
யிழுக்கிலாக் கனலிற் சட்டி யிட்டுமே காய்ச்சி வாட்டி
முழுக்கிலா திருந்து கட்ட முழுதுமவ் வீக்கம் போமே. (109)

வேறு.

அச்சைக் கெடுக்கச் செவ்விரியன் அழுந்தக் கடித்த தென்றறிந்தால்
பச்சை யரிசி யரைத்ததனைப் பதமாக் கடிவாய் தனிற்பூசி
கொச்சைப் படாமல் விரியனுக்குக் குறித்த மருந்து செய்வீரேல்
இச்சைப் படிதீர்ந் திடுமருந்தை யிணங்கச் சொல்வோங் கேட்பீரே.

காடிச் சோறு தாளிப்பூ கதித்த கோவைத் தளிருடனே
தேடி யரைத்துச் சரிசமனுத் திருந்தப் பசுவி னெய்யுடனே
கூடிக் குளப்பிக் கடிவாயிற் குளிரக் கட்ட வல்லீரேல்
வாடி வீக்கம் வற்றிவிடும் மாளுங் கடிவாய் வழிவிஷமே. (111)

விரியன் கடித்து விரிந்த புண்ணில் வெதுப்பிக் கோழிச் சதைநிணமும்
நெரிய அரைத்து வழித்தப்பி நேரே கட்டு நாள்மூன்று
திரிய அவிழ்த்திட் டிலைக்கள்ளி திருந்த இடித்து வதக்கியணை
புரியக் கட்டு நாள்மூன்று போனு லவிழ்த்து மெறிந்துவிடே. (112)

எறிந்த பின்பு கொழுஞ்சியிலை யிறங்குங் கள்ளிப் பால்கூட்டி
அறிந்தே யரைத்துப் புண்ணதனில் அழுந்தக் கட்டு நாள்தோறும்
பறிந்தே விஷம்போம் புண்ஆறும் பதமாத் தீர்க்க வல்லீரேல்
சிறந்த மருந்து மிதுவாகும் திறத்தைப் பார்த்தோர் பெரியோரே. ()

மேதிச் சாணி வாகையிலை வெள்ளுப் பிலியோ டழிபிரண்டை
மோதி வளரும் கொழுஞ்சியிலை முடக்கொற் றான்மூட் டியினிலையும்
வேதித் திதமா வறுத்தொத்தல் மெதுவா யிட்டுக் கட்டநன்றும்
சாதி விரியன் கடித்தவிடந் தணக்கும் வீக்கம் புலர்ந்திடுமே (114)

கொற்றுங் கொழுஞ்சி முடக்கொற்றான் கூத்தன் குதம்பை கொடிச்
சிற்று மணக்கி னிலையுப்பு சேர்த்து வைத்து வறுத்தொத்தி [சின்னி
சற்றே யவுரிச் சாறதனிற் சாரத் தோய்த்துக் கட்டுவீரேல்
செற்ற விரியன் கடிவிஷந்தான் சிரங்கொண் டாலு மிறங்கிடுமே. ()

கொட்டாங் கரந்தை நீலிபுங்கு கோழி யவரை முடக்கொற்றான்
எட்டா துயர்ந்த வகத்தியிலை யிலுப்பை நொச்சி யிவையெட்டும்

துட்ட விரியன் கடிதீரத் துவைத்து வறுத்தே யொத்தவிட
விட்டே கடிவாய் வழியிறங்கும் விடந்தான் வீக்கம் வற்றிடுமே.(116)

தும்பை துளசி முருங்கையிலை துளிர்க்கும் வெள்ளைக் காக்கணம்வேர்
கொம்பில் வனத்து மரையைந்தும் கூட்டி முருங்கை யிலைச்சாற்றில்
வம்பார் தனந்தான் குலுங்கநைத்து வலியத் ததும்புஞ் சாற்றோடே
செம்பா வறுத்து வறுத்தொத்தல் செய்ய விரியன் விஷம்போமே. ()

வேலிப் பருத்தி வேர்தனக்கும் விரியன் விஷம்போ மவ்வேர்க்குச்
சாலப் புடையன் விஷமும்போம் தட்டி யரைத்துக் கொடுப்பீரால்
ஏலுங் காலுக் கவ்விலைச்சா றெடுத்துத் துவாலை யிடநன்றாம்
கோல விரியன் புடையன்விடங் குடிவிட் டோடும் மருந்திதற்கே. ()

வருந்தக் கனக்கும் புடையனொடு வலிய விரியன் கடிதனக்கும்
மருந்தா மகத்தித் தழைபிடித்து வழியப் பிழிந்தோ ருழக்கருத்தத்
திருந்தப் போகும் விஷமெல்லாம தேகத் திதனைத் துவாலையிடப்
பொருந்தும் புண்கள் வீக்கமெலாம் போமே செய்து கண்டுகொள்ளே.

கலிக்கம். (வேறு)

காரண முணர்ந்த விடதாரீ கலிக்கங் கொள்நீ சொல்லுகிறேன்
சாரணை வேரைப் பாலதனிற் றட்டி யரைத்துத் தானுலர்த்தி
வாரணம்போன்ற பெருவிரியன் வளைந்து கடித்து மயங்கினவன்
தாரணை கண்டே பெலுமிச்சஞ் சாற்றி லுரைத்துக் கண்ணிலிடே. ()

வேறு.

பூவந் திப்பழக் கொடுவேலி புகழு மெட்டியின் விரையுடனே
நீவந் திப்பாலையின்வேரும் நிரம்பச் சரிசம னக்கூட்டி
தாவந் தெழிலுறு சம்பழத்தின் சாற்றி லரைத்துட னுண்டைசெய்து
காவந் தொடுமெப் பழச்சாற்றில் கண்ணி லுரைத்திட விடம்போமே. ()

வேறு.

நேரு வாளம் முப்பதுடன் நெடிதா வருமா தலையொன்றுஞ்
சாரு மெலுமிச் சம்பழத்தின் சாற்றி லரைத்தே உண்டைசெய்து
பாரு விரியன் தான்தீண்டிப் பரந்தே விஷமுந் தலைக்கொண்டால்
ஒரு மெலுமிச் சம்பழச்சாற் றுரைத்துக் கண்ணிற் போடநன்றே. ()

வேறு.

எருமைச் சாணம் வீளிகொற்றான் இலுப்பை வாகை செருப்படையும்
துருவிக்கொணர்ந்துபிரண்டைசின்னிசூலிகரந்தைமழுப்பிரண்டை
தருவித் திவைகா டியிற்றுவைத்துச் சாறு வாங்கி யொன்றுழக்கால
வருவான் காய்ச்சித் தாரையிட வலிய விரியன் விஷம்போமே. (123)

காணுக் கடிக்கு மேனிமத்தங் கலந்தே யரைத்துப் பூசவற்றும்
சாணு மூக்கன் தான்தீண்டித் தலைக்கொண் டாலவ் விஷந்தீர
எணூர் பிரண்டை வேரதனை யெலுமிச் சங்கா யளவரைத்து
நாணு வெந்நீர் தனிற்கொடுநீ நன்மை யுண்டாங் கண்டுகொள்ளே. ()

கட்டைப் புடையன் தான்கடித்துக் கனத்துவிஷமுந்தலைக்கொண்டால்
பட்டை யெருக்கசுங் கொம்பொடித்துப் பருத்த தழைமரி லோர்தலையை
திட்டை யடுப்பில் தான்சொருகித் தீயைக் கொழுத்திப் பண்புடனே
சுட்ட புகையை நாசிதனிற் சுருக்காப் பிடிக்க விஷம்போமே. (125)

வேறு.

புடையுறு நெடுங்க ழுத்துப் புடையன்றான் கடித்த தென்றால்
படமடக் கியின்கி ழங்கைப் பசுப்பாலிற் கொடுக்கத் தீரும்
இட்டுறப் புடையன் தீண்டில் இலுப்பையின் பழைய கோதை
அடலுறு சுண்ணும் போடே அரைத்துடன் பூசு வற்றும். (126)

வேறு.

நீலி யிலையைத் தான்பறித்து நெடிய கள்ளிப் பாலுடனே
சால வரைத்து வீக்கமதிற் றடவப் புடையன கடிதீரும்.
கோலக் கள்ளிப் பூவரைத்துக் கொடுக்கப் புடையன் கடிதீரும்
வேலி கிடக்குஞ் சிறுபூளை வேரை யரைத்துப் பூசநன்றே. (127)

நாவி குரங்கு பூனைபன்றி நரியு முழுவை முதலையுடன்
எவும் வேங்கை யிவைமெய்யில் இதமாக் கடித்து விடங்கொண்டால்
ஆவின் பாலில் அவுரியின்வேர் அரைத்தே நாலு நாட் கொடுக்கத்
தாவின் கனலில் மெழுகதுபோற் றளர்ந்து கழன்று புலர்ந்திடுமே. ()

வலிய கடிவாய் தனிற்கள்ளி வாட்டிப் பிழிய விடம்போகும்
சுலவுங் கருடக் கொடியரைத்தே துவாலை யிடவல் விடந்தீரும்
குலவும் வீழி மூலமதின் குடிநீர் குடிக்க விஷந்தீரும்
பலவும் வேண்டா மிம்மருந்தைப் பதமாச் செய்ய வல்லீரே. (129)

சேரக் கடித்து மேனியெல்லாம் தேமல் போலும் விஷங்கொண்டால்
பார எருக்கை யொடித்தன்பால் பனைவெல் லத்திற் துளியேழு
நேரக் குடித்தால் விஷத்தடிப்பு நில்லா தோட்டம் பிடித்திடுமே
கோர எருக்கின் கொழுந்துபத்துட் கொளத்தேள் விஷந்தான் குடிபோமே.

சேரான் கடித்தால் நாவியதைச் சிறிது சிறிதாக் கண்டித்து
நேராய்த் தின்ன விஷந்தீரும் நிசுழ்த்துஞ் சுண்ணும் புடன்பாக்கும்

சீரார் மேனிச் சாற்றரைத்துத் திகழப் பூசு நாள்மூன்று
சாரா தோடும் விஷங்களெல்லாஞ் சகத்தோ ரறியச் சொன்னோமே.()

உற்றே பெருஞ்செய் யான்கடித்தால் உடனே விஷந்தீர்த் திடச்சொல்வேன்
கொற்றன் கொழுஞ்சி கொடிவேலி வேலிப்பருத்தி குடப்பருத்தி
வற்றாத் தளிர்வெற் றிலையிவற்றை வரித்துச் சமனாச் சாறுகொண்டு
சற்று தரித்துத் தாரைவிடத் தங்கா தோடுங் கொடுவிஷமே. (132)

வேறு

பெருஞ்செய்யான் கடித்து வீங்கிற் பேணிவெற் றிலையும்பாக்கும்
அருந்தியத் தம்ப லத்தின் சாற்றைமே லமுத்தத் தீரும்
குருந்தியா னனம்வீங் கித்துாள் குளிர்ந்தது துவளை வேர்த்தோல்
திருந்துநா வற்றோ லெல்லாஞ் சேர்த்தாட்டிப் பூசப் போமே. (133)

வேறு

சிரமதுமை யாய்மேனி சிவந்து நீண்ட
சேரானின் கடிதீர நீலி வேரும்
வரமயிலி னடிக்குருந்தும் கஞ்சா வேரும்
வராலியுட னரைத்துப்பூச் சிடநோய் வாடும்
புரமெரிந்து விஷமிகிற்சத் திலையி னோடு
புங்குசிறி யாணங்கை நன்னா ரித்தூர்
அரவுவிஷ மெனுந்தீர்க்கு மரைத்துட் கொண்டே
அன்னப்பா லமுதுண்ண வமுத மாமே. (134)

வேறு

சுரும்புகள் கடித்தால் வீங்கிச் சுடற்றலோ தாற்ற வேண்டின்
பரும்பொன்னின் கொன்றை வேர்தான் பாலினுட் கொள்ளத் தீரும்
கரும்புநேர் காடி நீள்பா கலினிலை கூட்டிக் காய்ச்சி
விரும்பியே வேதுச் செய்ய விடங்கடி வாய்வாய்ப் போமே. (135)

கட்டியாய்ப் பின்பு நீதான் கத்திரிக் காயைச் சுட்டுக்
கொட்டிய வாயில் வைக்கக் கொடுவிடம் போகும் பாரே
எட்டிவேர் தனைய ரைத்தே யெடுநெல்லிக் காயைப்போல
விட்டுவெந் நீரி லீய விடந்தீரு மெய்கண் டாயே. (136)

வேறு

கத்திரி மணியன் செம்மூக்கன் கடியா லெங்கும் பலாவிரைபோல்
மெத்தெனத் திரண்டால் எருக்கம்பால் விட்டேழ் துளியைப் பனைவெல்லத்

தொத்திட வைத்துப் பொதிந்துண்ண உடனே விடந்தா னோடிடுமே
நித்தமும் நாளெட் டுண்டுவிடு நிசமா மிதுகை கண்டதுவே. (137)

வேறு

செத்திட வருத்துங் காடன் செங்கணன் முன்பன் னெட்டாம்
கத்திரி யெலிக ளேதுங் கடித்துமே விஷமேற் கொண்டால்
புத்தியா மேன்ம ருந்தைப் பொருக்கெனத் துவாலை யிட்டு
மெத்தென நசிய மூற்ற விஷமறும் மருந்து சொல்வாம். (138)

வேறு.

நக்கன் மைந்த னெலிகடிதான் நாலு விதமாம் மீட்கவென்றால்
வக்க ணத்தி வேரரைத்து மாந்தக் கொடுத்து மேற்பூசி
இக்கை மருந்தை யுட்கொண்டோர்க் கெலிபின் விஷமே யில்லையப்பா
மிக்க நந்தி யருளாலே வெளியாச் சொன்னேன் மருந்துகளே. (139)

மந்திரம்.

ஓம்நீல கண்டாய நமாவெனும்மெட் டெழுத்தை
ஓங்குநந்தி யாயகுரு திருவடியைப் போற்றி
நாம்நாளுந் தியானித்துத் திருவருளாற் காட்ட
நம்பனைநேர் கண்டவனால் நயந்துவலி யுறுத்த
தாம்நாக விடந்தீர்க்கு மூன்றெழுத்துந் தேர்ந்தோம்
அதுதானே புரோம்-நிரீம்-டம் ஆகுமதை மைந்தா
வேம்நாகக் கடிகொண்டோன் தலைமார்பு கொப்பூழ்
மிசையெழுதி உருநூற்றெட் டோதவிடம்போமே. (140)

மந்திரத்தின்பொருள்.—

நிசழ்புரோமுக் குடல்காக்கப் பட்டதெனப் பொருளாம்
நீரீமதற்கு விடம்நீக்கப் பட்டதெனப் பொருளாம்
திசழ்டம்மு வாழ்வாக்கப் பட்டதெனப் பொருளாம்
சிறந்தஇம்மூன் றெழுத்தினுண்மை தெரித்தனனெம் பெரு
தகவுறுமென் மாணவவுன் றனக்குரைத்தேன் நானும் [மான்
சகத்துயிர்கட் கிறங்கியிந்த மந்திரங்கள் பேணி
இகழ்தருபொய் கொலைகளவு கட்காமம் ஒழித்தே
இறைவனருட் காளாகி யின்பொடுவாழ் வாயே. (141)

சிதம்பரச்சக்கரம்.

இட்டசித்தி யட்டகர்மச் சிதம்பரச்சக் கரத்தை
இசைக்கின்றேன் ஐந்தெழுத்தை நடுமாற லாக
இட்டமுடன் நமசிவய வென்மேலே வீதி
எழுதொன்பான் பதினொன்று நான்குபதி னைந்தோ
டிட்டிடுவாய் பனிரண்டும் அடுத்திரண்டாம வீதி
எழுதிடுவாய் சிவயநம இதினான்கு மூவைந்
திட்டிடுபன் னிரண்டொன்பான் பதினொன்று மடைவே
இனிமூன்றாம் வீதிதனி லெழுதுவதைக் கேளே (142)

நடுவீதி யநமசிவ வெழுதுபனி ரண்டு
நயந்தொன்பான் பதினொன்று நான்குபதி னைந்தே
யிடுநாலாம் வீதிமசி வயநவெனும் பதினொன்
றீரண்டு பதினைந்து பன்னிரண்டொன் பானே
படுகடையில் வயநமசி யெழுதுபதினைந்து
பன்னிரண்டொன் பான்பதி னொன்றீரண்டுமாக
அடைவனடு வீதியுள்ள யநமசிவ தொட்டே
அறிவருளுஞ் சிவயநம அளவினும்ஐந் தெண்ணே. (143)

ஐம்பொன்னி லெளியனுஞ்செம் பொன்னிலய லானும்
ஆக்குதகட் டினிலெழுதி அன்புடன்பூ சித்தால்
இன்பமுண்டாம் செல்வமெட்டு முண்டாமெய்ஞ் ஞானம்
இனிதுண்டா மெனக்குநந்தி யிராசியத்திற் சொன்னார்
முன்புசெய்நல் வினையிருந்த மாணுக்கா வுனக்கு
மொழிந்திட்டே னிவ்வாறு சித்திசெய்து கொண்டால்
மண்புவியிற் சித்தெட்டு மாடிடுவாய் நீயே
மகராஜ னாயிருப்பாய் பதஞ்சலியென் வாக்கே. (144)

சிதம்பர சக்கரம்.

ந கூ	ம ௰க	சி ச	வ ௰ரு	ய ௰உ
சி ச	வ ௰ரு	ய ௰உ	ந கூ	ம ௰க
ய ௰உ	ந கூ	ம ௰க	சி ச	வ ௰ரு
ம ௰க	சி ச	வ ௰ரு	ய ௰உ	ந கூ
வ ௰ரு.	ய ௰உ	ந கூ	ம ௰க	சி ச

மூலமந்திரம்.

ஓம் ஐயும் கிலியும் சௌவும் ஸ்ரீயும் நமசிவய சிவயநம யநமசிவ மசிவயந வயநமசி சிவசிதம்பர தேவாய நமஹா வென்று உரு ௱அ போட்டு சித்தி செய்துக்கொள்ளவும்.

பூஜாவிதி.

சோமவாரம் அதிகாலையிலெழுந்து ஸ்நானஞ்செய்து அனுஷ்டானம் முடித்து வெள்ளை நிறப் பட்டுடுத்தி வில்வப்பலகையின் மேற்கண்ட சிதம்பர சக்கரத்தை வரைந்து புலித்தோலாசனம்வீற்றிருந்து தேங்காய் பழம் வெற்றிலைபாக்கு வைத்து கற்பூரதீபங்கொடுத்து வடக்கு முகமாயிருந்து ஐந்துமுக ருத்திராக்ஷமணி கொண்டு தினம்1-க்கு ௲அ உருவீதம் ஒரு மண்டலஞ் செபித்து சித்தியாக்கிக் கொள்ளவும். அது முடிந்தபின் குடும்பவிருத்தியும் புத்திரசந்தானமும். லெட்சுமி கடாட்சமுமுண்டாகும்.

இந்தச் சக்கரத்தைத் தங்கத்தகட்டிலாவது, செம்புத் தகட்டிலாவது வரைந்து பூஜாவிதிமுடித்து தாயத்துள்ளடைத்து கையிலாவது, அரையிலாவது, கழுத்திலாவது கட்டிக்கொள்ளவேண்டியது. விஷஜெந்துக்களும், பேய் பிசாசுகளும் அணுகாது. சுபம்!

கெருடதியான மூலமந்திரம்.

வாயுவே ஓம்சுவாஹா ஓம் நம சிவய நசிமசி ஓம் அம் சிவசிவா லிங்க லிங்கச் சிவா சிவஓம் பக்ஷிசுவாஹா ஓம்விசுவபக்ஷி சுவாஹா ஓம்சிவாய பக்ஷி சுவாஹா ஓம் விஷ்ணுபக்ஷி சுவாஹா ஓம் கெருடபக்ஷி சுவாஹா வம் யம் ரம் யம் ஓம் சுவாஹாவென்று ௱அ உருப்போடவும்.

பூஜாவிதி.

சனிவாரங் காலை ஸ்நானஞ்செய்து பட்டுவஸ்திர முடுத்தி மெழுகிக் கோலம் போட்ட இடத்தில் மாந்தோலாசனத்தின் மீது வடக்கு முகமா யிருந்துகொண்டு தேங்காய், பழம், வெற்றிலைபாக்குவைத்துத் தூப தீபாராதனை கொடுத்து மேற்கண்ட மந்திரத்தைச் சொல்லி தினம்1-க்கு ௲அ உரு வீதம் ஒரு மண்டலஞ் செபித்து சித்தியாக்கிக் கொள்ளவும்.

அப்படிச் சித்தியானவுடன் விஷங்கடி. கொண்டவன் வந்தால் மேற்கண்ட மந்திரத்தைச் சொல்லி வேப்பிலையினால் ௲அ உருப்போட்டுச் செபிக்க விஷமிறங்கிவிடும்.

சிதம்பர சக்கரம்.

அட்சரம் ஒன்றுக்கு ஐம்பத்தொன்று.

எந்தப் பக்கத்திலும் ஐம்பத்தொன்று சரியாயிருக்கும்

ந ௯	ம ௰௧	சி ௪	வ ௰௫	ய ௰௨
சி ௰௫	வ ௰௨	ய ௯	ந ௰௧	ம ௪
ய ௰௧	ந ௪	ம ௰௫	சி ௰௨	வ ௯
ம ௰௨	சி ௯	வ ௰௧	ய ௪	ந ௰௫
வ ௪	ய ௰௫	ந ௰௨	ம ௯	சி ௰௧

மூலமந்திரம்.

ஓம் ஐயும் கிலியும் சௌவும் ஸ்ரீயும் நமசிவய சிவயநம யநமசிவ மசிவயந வயநமசி சிவசிதம்பர தேவாய நமஹாவென்று ௫௰௲ உருப் போட்டு சித்தி செய்துக்கொள்ளவும்.

பூஜாவிதி.

குருவாரம் காலையிலெழுந்து ஸ்நானஞ்செய்து அனுஷ்டானம் முடித்து மஞ்சள் பட்டுடுத்தி பலாப்பலகையில் மேற்கண்ட சக்கரத்தை வரைந்து கிருஷ்ணாசல ஆசனத்தின்மீது வடக்குமுகமாயிருந்து தேங்காய் பழம் வெற்றிலைபாக்குடன் சர்க்கரை பொங்கலும் பாயாசமும் செய்துவைத்து தீபதூபங்கொடுத்து ஐந்துமுக உருத்திராட்ச மணியினால்தினம் 1-க்கு ௲௮ உருவீதம் ஒரு மண்டலஞ் செபித்து சித்தியாக்கிக்கொள்ளவும்.

சித்தியானவுடன் விஷந்தீண்டினவன் வந்தால் மேற்கண்ட மந்திரத்தைச்சொல்லி ௲௮ உருப்போட்டு வேப்பிலையைக்கொண்டு மந்திரிக்க விஷமிரங்கிவிடும். இந்தச்சக்கரத்தைத் தங்கத்தட்டில் வரைந்து பூசை முடித்து ஆபரணத்துடன் அணிந்துகொண்டால் சகலகாரியமுஞ் சித்தியாகும்.

சிதம்பரச் சக்கரமாறல்.

அட்சரம் ஒன்றுக்கு ஐம்பத்தோன்று.

எந்தப் பக்கத்திலும் ஐம்பத்தொன்று சரியாயிருக்கும்

சி ௪	வ ௰௫	ய ௰௨	ந ௯	ம ௰௧
ய ௯	ந ௰௧	ம ௪	சி ௰௫	வ ௰௨
ம ௰௫	சி ௰௨	வ ௯	ய ௰௧	ந ௪
வ ௰௧	ய ௪	ந ௰௫	ம ௰௨	சி ௯
ந ௰௨	ம ௯	சி ௰௧	வ ௪	ய ௰௫

மூலமந்திரம்

கிலியும் சௌவும் ஸ்ரீயும் ஓம் ஐயும் சிவயநம யநமசிவ மசிவநய வயநமசி நமசிவய சிவசிதம்பர தேவாய நமஹா வென ௫௰௲ உருப்போட்டு சித்தியாக்கிக்கொள்ளவேண்டியது.

பூஜாவிதி.

சுக்கிரவாரத்தன்று உதையாதியிலெழுந்து ஸ்நானமுடித்து சூரியநமஸ்காரஞ்செய்து நார்மடி பட்டுவஸ்திரமணிந்து மாம்பலகையில் மேற்கண்ட சிதம்பர சக்கரத்தை வரைந்து மான்தோலாசனத்தில் கிழக்கு முகமாயிருந்துகொண்டு தேங்காய், பழம் வெற்றிலை பாக்கு வைத்து கற்பூரதீப ஆராதனை செய்து ஐந்துமுக ருத்திராட்சமணியால் தினம் 1-க்கு ௲௮ உருவீதம் ஒருமண்டலஞ் செய்துசித்தியாக்கிக் கொள்ளவேண்டியது.

அப்படி சித்தியாக்கிக்கொண்டால் அஷ்ட சித்தியுங் கல்வியும் ஞானமும் உண்டாகும் பெண்களை துஷ்டதேவதைகள் தொடர்ந்திருந்தால் ஷை பெண்களை ஸ்நானஞ்செய்வித்து ஷை சக்கரத்திற்கு முன்னே யிருக்கவைத்து ௲௮ உருபோட்டால் பேய் பிசாசுகளெல்லாம் விலகும் ஷை யந்திரத்தைத்தங்கத் தகட்டிலாவது செம்புத்தகட்டிலாவது வரைந்து பூஜாவிதி முடித்து கழுத்திலாவது கையிலாவது கட்டினால் புத்திர சந்தானமும் லெட்சுமி கடாட்சமும் குடும்பவிர்த்தியுமுண்டாகும். சுபம்.

வாலைகணபதி முக்கோணசக்கரம்.

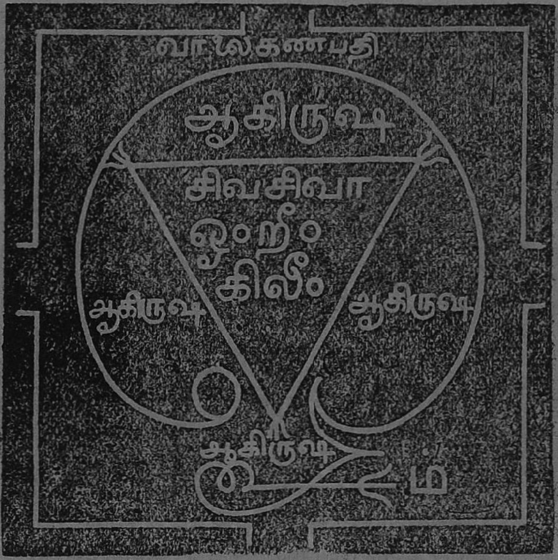

மூலமந்திரம்.

ஹரிஓம்-றீங்-கிலி-வாலை கணபதியே நமாவென்று நியிது-உருப்போட்டுச் சித்திசெய்துக்கொள்ளவும்.

பூஜாவிதி.

குருவாரங்காலை ஸ்நானஞ்செய்து செபதபமுடித்து நீலநிறப்பட்டுவஸ்திரம் உடுத்தித் தெற்பாசனத்தில் வடமேற்கு முகமாயிருந்துகொண்டு மேற்கண்டசக்கரத்தை - பஞ்சலோகத்தகட்டில் வரைந்து தேங்காய் பழம் வெற்றிலை பாக்குவைத்து தூபதீபங்கொடுத்து வாலை கணபதியை தியானித்து படிகமணியினுல் நாள் 1க்கு உடு-கூஅ வீதம் ஒருமண்டலஞ் செபித்துக்கொண்டு வரச் சித்தியாகும்.

அப்படிச் சித்தியான பிற்பாடு விஷகடியுண்டவன் வந்தால் ஷை சக்கரத்தை அவனுடைய சிரசிலிருந்து இருதயகமலம்வரை மானதமாய் மேற்கண்ட சக்கரத்தை வரைந்து வேப்பிலையினுல் உரு - கூஅ போட்டு உச்சிமுதல் பாதம்வரை மந்திரிக்க விஷமிறங்கிவிடும்.

இந்தச்சக்கரத்தைத் தங்கத்தகட்டிலெழுதி பூஜாவிதிமுடித்து ஸ்ரீகளுக்கு தாயத்துச்செய்து கட்டினுல்-பேய்பிசாசுகள் விலகி கற்பமுண்டாகும். சகலரோகமும்போகும்.

ஷை சக்கரத்தை வெள்ளித்தகட்டிலெழுதி பூஜாவிதிமுடித்து தாயத்துக்குள்ளடைத்து அரையிலாவது கையிலாவது கழுத்திலாவது கட்டிக்கொண்டால் முகவசீகரமும் லெட்சுமிகடாக்ஷமும் உண்டாகும்.

மூலாதாரகணபதி மூக்கோணச்சக்கரம்.

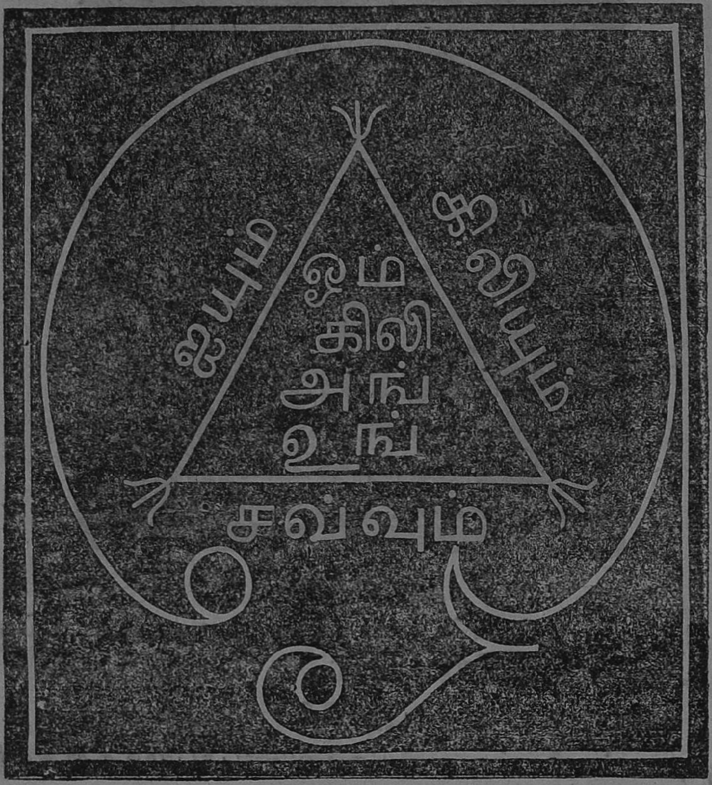

மூலமந்திரம்.

ஓம்-கிலி-அங்-உங்-ஐயும்-கிலியும்-சௌவும் மூலாதாரகணபதியே நமஹா வென்று ௱௮ உருப்போட்டுச் சித்திசெய்துக் கொள்ளவும்.

பூஜாவிதி.

ஆதிவாரங்காலையிலெழுந்து ஸ்நானஞ்செய்து சிகப்புநிறப்பட்டுடுத்தி அனுஷ்டானமுடித்து மெழுகிக் கோலமிட்ட இடத்தில் புலித்தோலாசனத்தில் வடக்குமுகமாயிருந்து வெள்ளித்தகட்டில் ஷைசக்கரத்தை வரைந்து நெய்விளக்கேற்றிப் பால் இளநீர் முதலியவைகளால் அபிஷேகஞ்செய்து தேங்காய் பழம் வெற்றிலை பாக்குடன் அவல் கடலை வைத்துக் கற்பூர தீபதூபங்கொடுத்து ஷைமூலமந்திரத்தைத் தினம் 1க்கு ௱௮-உரு விதம் ஒருமண்டலஞ் செபித்துக்கொண்டபிற்பாடு விஷகடியுண்டவன் வந்தால் ஷைவிஷத்தை வேப்பிலையினால் ௱௮-உருப்போட்டு மந்திரிக்க கடினமான விஷப்பாம்புகடிகளுமிறங்கிவிடும்.

இந்தச்சக்கரத்லைதத் தங்கத்தகட்டில் வரைந்து பூஜாவிதிமுடித்து கழுத்திலாவது கையிலாவது அரையிலாவது தாயத்துசெய்து கட்டிக்கொண்டால். சகலகாரியங்களுஞ் சித்தியாகும்.

சர்வசங்காரவிஞ்சை தேவிசக்கரம்.

மூலமந்திரம்.

ஹரீ ஓம்-றீங் மசி நசி சுவாஹா வென்று ௱௮ உருப்போட்டுச் சித்திசெய்துகொள்ளவும்.

பூஜாவிதி.

சுக்கிரவாரங் காலையிலெழுந்து ஸ்நானஞ்செய்து அநுஷ்டானம் முடித்து வெள்ளைப்பட்டுடுத்தி கலைமான் ஆசனத்தில் வடக்குமுகமாக இருந்துக்கொண்டு ஷை சக்கரத்தைத் தங்கத் தகட்டில் வரைந்து, தேங்காய், பழம், புஷ்பம், வெற்றிலை, பாக்கு வைத்து தூப தீபங் கொடுத்து உருத்திராட்ச மணியினால் நாள் ஒன்றுக்கு ௲௮ உருவீதம் ஒருமண்டலஞ் செபித்துக்கொண்டுவரச் சித்தியாகும். அப்படிச் சித்தியானபின் விஷங்கடித்தவன் வந்தால் இந்தச் சக்கரத்தை அவன் மீது மானதமாய் வரைந்து வேப்பிலையினால் மூலமந்திரத்தைச்சொல்லி ௲௮ உருப்போட்டு மந்திரித்துக்கொண்டுவர விஷமிறங்கிவிடும்.

இந்த விஞ்சை மந்திரத்தினால் அஷ்ட-சித்தியும் உண்டாகும். சகல பில்லிசூனியங்களும் விலகும்.

வயிரவர் எண்கோணச் சக்கரம்.

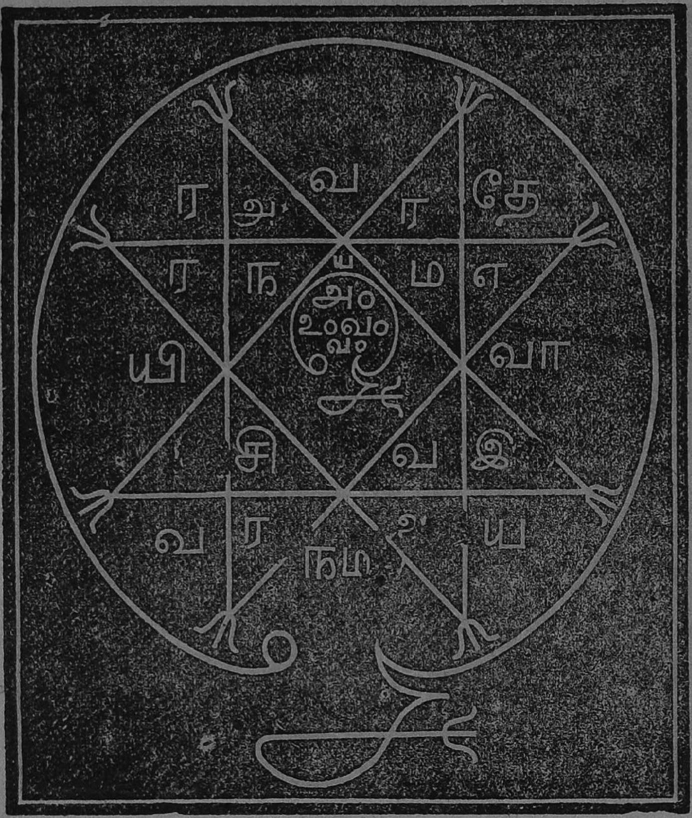

மூலமந்திரம்.

ஹரீஓம் வயிரவா அக்கினி வயிரவா அகோர வயிரவா அங்-உங் இங்-சிங் வங் யநமசிவ தேவாய நமஹாவென்று நியதம் உருபோட்டுச் சித்திசெய்துகொள்ளவும்.

பூஜாவிதி.

சோமவாரங் காலை ஸ்நானஞ்செய்து அநுஷ்டானம் முடித்து வெண்பட்டுடுத்தி கலைமான் ஆசனத்தின்மீது கிழக்குமுகமாகயிருந்துக்கொண்டு இந்தச் சக்கரத்தை வெள்ளித்தகட்டில் வரைந்து, தேங்காய், பழம் வெற்றிலை பாக்கு வைத்து தூபதீபங்கொடுத்து, வயிரவ மூர்த்தியைத் தியானித்து, ஆறுமுக உத்திராட்ச மணியினால் தினம் 1 க்கு ௲அ உரு வீதம் ஒரு மண்டலஞ் செபித்துக்கொண்டுவர, மந்திரசித்தியுண்டாகும். இந்த மந்திரத்தினால் சகல தேவதைகளும் வசியமாகும். ஆடாத பேய்களையும் ஆட்டிவைக்கும்.

விஷங் கடிகொண்டவன் வந்தால் ஹரீஓம் சகலகுரு நசி மசி சுவாஹாவென்று வேப்பிலையினால் ௲அ உருப்போட்டு மந்திரிக்க, சகல விஷங்களுமிறங்கிவிடும்.

அஷ்டநாகங்களின் பெருமை.

அஷ்டநாகங்களின் பெயரும் இரையெடுக்கு நாளும் உணவுகளும் இருக்குமிடங்களும் ஆடுங்குறிகளும் படத்தின் முத்திரைகளும் நிறங்களும் வாசனையின் குணங்களும் சொல்லப்பெற்றிருக்கிறது.

முதலாவது பிர்மஜாதி சர்ப்பங்கள் அனந்தன் குளிகன்

அனந்தன்.

1வது பிர்மஜாதி. அனந்தன்.

2வது இரையெடுக்கும் வாரம் ஆதித்தவாரங்காலையில்.

3வது உணவு. காற்றுகளையும் மலர்வாசனைகளையும் புசிக்கும்.

4வது இருக்குமிடம் தேவாலயங்களில் வாசஞ்செய்யும்.

5வது ஆடுங்குறி. அண்ணாந்து பார்த்து விளையாடும்.

6வது முத்திரை சங்குபோற்குறியும் புள்ளிகளுமிருக்கும்.

7வது நிறம். சிவந்திருக்கும்.

8வது வாசனை-நாவிப்பூ வாசனை வீசும்.

குளிகன்,

1வது பிர்மஜாதி குளிகன்.

2வது இரையெடுக்கும் நாள்-சனிவாரமிரவில்.

3வது உணவு-காற்றுகளை ஆகாரமாகக்கொள்ளும்;

4வது இருக்குமிடம்-பாழடைந்த ஆலயங்களில் வாசஞ்செய்யும்.

5வது ஆடுங்குறி - நிமிர்ந்து ஆகாயம் நோக்கிவிளையாடும்.

6வது முத்திரை-சங்கு சக்கரக்குறியும் புள்ளடிகளுமிருக்கும்.

7வது நிறம்-சிவந்திருக்கும்.

8வது வாசனை-நாவிப்பூ வாசனை வீசும்.

2வது க்ஷத்திரியஜாதி சர்ப்பங்கள் வாசுகி சங்கபாலன்

வாசுகி

1வது க்ஷத்திரிய ஜாதி வாசுகி.

2வது இரை யெடுக்கும் நாள்-சோமவாரங்காலை வெளிவரும்.

3வது உணவு-அறுகங்கிழங்கு வண்டுகளைப் புசிக்கும்.

4வது இருக்குமிடம்-விருக்ஷத்தின் கீழிருக்கும்.

5வது ஆடுங்குறி-மனிதரைப்பார்த்தபடி எதிர்நின்றுவிளையாடும்.

6வது முத்திரை-சங்குபோல் நீண்ட குறிகளிருக்கும்.

7வது நிறம்-பொன்னிறம்போன்றிருக்கும்.

8வது வாசனையின் குணம்-தாழம்பூ வாசனையுண்டாகும்.

சங்கபாலன்

1வது க்ஷத்திரிய ஜாதி சங்கபாலன்

2வது இரையெடுக்கும் நாள்-சனிக்கிழமை உச்சிநேரம்.

3வது-உணவு-கிழங்கு வண்டுகளைப் புசிக்கும்.

4வது இருக்குமிடம்- விருட்சத்தின்கீழிருக்கும்.

5வது ஆடுங்குறி-மனிதர்களை யெதிர்நோக்கியாடும்.

6வது முத்திரை-திரிசூலமும் பிறைபோலொலுமிருக்கும்.

7வது நிறம்-பொன்னிறம்போன்றிருக்கும்.

8வது வாசனையின் குணம்-தாழம்பூ வாசனை வீசும்.

3வது வைசிய ஜாதி சர்ப்பங்கள் தக்கன் மகாபதுமன்.

தக்கன்.

1வது ஜாதியும் பெயரும்-வைசியஜாதி தக்கன்.

2வது இரையெடுக்கும் நாள்-செவ்வாய்க்கிழமை பகல்.

3வது உணவு-ஓணான் பல்லிகளைச் சாப்பிடும்.

4வது இருக்குமிடம்-தென்திசையில் பாழுமனையில் வசிக்கும்.

5வது ஆடுங்குறி-நான்கு திசைகளையும் நோக்கி ஆடும்.

6வது முத்திரை-விற்போன்ற குறியிருக்கும்.

7வது நிறம்-வெள்ளை நிறமாயிருக்கும்.

8வது வாசனை-பாதிரிப்பூ வாசனை வீசும்.

மகாபதுமன்.

1வது ஜாதியும் பெயரும் வைசியசாதி மகாபதுமன்.

2வது இரை யெடுக்கும் நாள் - வெள்ளிக்கிழமை இரவிலும்.

3வது உணவு-ஓந்தி தவளை நத்தை எலி இவைகளைப் புசிக்கும்.

4வது இருக்குமிடம் – பாழடைந்த மனைகளில் வசிக்கும்.

5வது ஆடுங்குறி—பல திசைகளையும் பார்த்தாடும்.

6வது முத்திரை-காணி அட்சரம்போல் புள்ளிகளிருக்கும்.

7வது நிறம்-வெண்மை நிறமுடையதாயிருக்கும்.

8வது வாசனை-பாதரிப்பூ வாசனை வீசும்.

4வது பதுமன் கார்க்கோடகன் என இருவகைப்படும்.

பதுமன்.

1வது ஜாதியும் பெயரும்-சூத்திர ஜாதி பதுமன்.
2வது இரையெடுக்கும் நாள்-வியாழக்கிழமை காலை.
3வது உணவு மீன் தவளை நண்டுகளைப் புசிக்கும்.
4வது இருக்குமிடம்-வடமேற்குத்திசையிற் புற்றுகளிலிருக்கும்.
5வது ஆடுங்குறி-பூமியைப்பார்த்தாடும்.
6வது முத்திரை-புள்ளடிபோன்ற குறிகளிருக்கும்.
7வது நிறம் கருப்பாகவும் மேகநிறமாகவுமிருக்கும்.
8வது வாசனை-இலுப்பைப்பூ வாசனை வீசும்.

கார்ககோடகன்

1வது ஜாதியும் பெயரும், சூத்திர ஜாதி கார்க்கோடகன்.
2வது இரையெடுக்கும் நாள்-புதன்கிழமை காலை.
3வது உணவு-தவளை, நண்டு, ஈசல்களைப் புசிக்கும்.
4வது இருக்குமிடம்-வடதிசையிற் புற்றுகளிலிருக்கும்.
5வது ஆடுங்குறி-பூமியைப் பார்த்தாடும்.
6வது முத்திரை-புள்ளடிவடிவுள்ளதாயிருக்கும்.
7வது நிறம் கருநிறம்போன்றிருக்கும்.
8வது வாசனை-வருத்த உளுந்து வாசனையும் இலுப்பைப்பூ வாசனையும் வீசும்.

அரவம் மனிதர்களைத் தீண்டுகிறதற்குக் காரணம்.

அரவத்திற்குப் பசிவந்துற்றபோதும், மின்னல்கள் இடிகளின் அதிர்ச்சியினால கோபமானது மேலிட்டபோதும், அந்தந்த வாரங்களிற் சர்ப்பம் இரையெடுக்கவரும்சமையத்திலும் பாழுங்கோவில்களிற் துணிந்துபோவதினாலும், பாழடைந்த மனைகளிற் பாராமல் நடப்பதினாலும், புதர்களில் துணிந்துபோவதினாலும், பாம்பென்று தெரியாமல் மிதிப்பதினாலும், துணிந்து பாம்பின சமீபம் போவதினாலும், இருட்டுகளில் காடு கரைகளுக்குப் போவதினாலும், காலன் ஆக்கினையின் பொருட்டாகவும், பாம்பு கடிக்க முயலும்.

ஒருவனுக்கு விஷமானது கடியுண்டதானத்தில் ஒரு பற்பட்டால் விஷமானது தோலைப்பற்றி ஏறும். அவ்விதமாக ஏறுகிற விஷமானது கால்கடியென்றும் அவ்விஷங்கள் மூலிகைகளினாலே யிறங்கிவிடும்.

இரண்டுபற்பட்டால் விஷமானது மாமிசத்தைப் பற்றி யேறும். அது அரைக்கடி யென்றும் அவ்விஷங்களானது மணிமந்திர ஔஷதங்களினாலிறங்கும்.

மூன்றுபற்பட்டால் விஷமானது எலும்பைப்பற்றியேறும். அது முக்காற்கடியென்று பெயர். அவ்விஷம் மூலிகைகளினாலும் விஷமைகளினாலுமிறங்கும்.

நான்குபற்பட்டால் விஷமானது மூளையைப்பற்றி யேறும். அது முழுக்கடியென்று பெயர். அவ்விஷம் மணிமந்திர ஔஷதங்களினால் மீளுவது அசாத்தியம். தெய்வானுகூலத்தினா லிறங்கவேண்டும்.

பற்களின் குறி.

கடிவாயில் பனிச்சலம்போல் நீர் கசிந்தால் காளியென்ற சர்ப்பங் கடித்ததாக நினைக்கவும்.

கடிவாயில் மஞ்சள் நிறம்போல் நீர் கசிந்தால் காளாஸ்திரி என்ற சர்ப்பங் கடித்ததாக நினைக்கவும்.

கடிவாயில் செந்நீர்போல் கசியுமாகில் நீலி யென்ற சர்ப்பங்கடித்ததாக நினைக்கவும்.

கடிவாயில் கழுநீர்போல் கசியுமாகில் நீலகண்டியென்ற சர்ப்பங் கடித்ததாக நினைக்கவும்.

விஷகடி சீக்கிரத்தில் மீளாத இடங்களும், அவயவங்களும்.

1	உள்ளங்கால்	21	ஏறிப்புடவு
2	உள்ளங்கை	22	மடை
3	நெற்றி	23	பாழுங்கோவில்
4	மார்பு	24	பாழும் வீடு
5	உதடு	25	செடியடர்ந்த காடு
6	நாவு	26	சுடுகாடு
7	மூக்கு	27	நந்தவனம்
8	புருவம்	28	பொதுமடம்
9	தொப்புள்	29	நதிக்கரை
10	குதிங்கால்	30	சமாதி
11	செவி	31	யாகசாலை
	இந்த அவயவங்களிலும்,		
12	தேரடி	32	முச்சந்தி
13	ஆலமரம்	33	நிததிரை
14	புன்னைமரம்	34	ஐயன்கோவில்

15	புளிமரம்	35	பிடாரிகோவில்
16	மூங்கில்	36	தேவாலயம்
			இந்த இடங்களிலும்,
17	அரசு	37	இடிவிழுகுநேரம்
18	நாணல்	38	மின்னலிடு நேரம்
19	புற்று	39	அடைபிருக்குஞ்சமயம் இந்த சமயங்களிலும்
20	கிணறு	40	புத்தில்

இந்த அவயவாதிகளிலும் இடங்களிலும் சமயங்களிலும் கடியுண்டால் விஷம் மண்டை மூளையைப் பற்றியிருக்கும். ஆகையால் மருந்து மந்திரங்களாலே விஷமிறக்கவேண்டும்.

அடக்கம் எழுப்பமருந்து.

விஷமேறித் தலைகொண்டுவிட்டால் பிரேதம்போல் கிடக்கலாகும். அதற்கு கருஊமத்தையிலை, தைவேளையிலை, குப்பைமேனியிலை இம்மூன்று பச்சிலைகளையும் சமமாகப் பிடுங்கி, தன் உள்ளங்கையில் வைத்து சிறுநீர்விட்டுக் கசக்கி சாற்றை நாசிகளிற் பிழிய, அடங்கின உயிர் மீண்டு வரும். இந்தச் சஞ்சீவி மூலிகைகளினாலே சகலமான சன்னி குளிர் தோஷ முதல் யாவும் போம்.

மற்றொரு விதம்.

குப்பைமேனியிலை, தைவேளையிலை, தும்பையிலை, துளசியிலை, கொடிவேலியிலை, கருவூமத்தையிலை, இந்த ஆறு இலைகளையும் சமமாகப் பிடுங்கி, கொஞ்சம் சிறுநீர்விட்டரைத்தும் நவச்சாரமும் சேர்த்து தட்டி வெள்ளைத்துணியில் சிறு பொட்டலம் கட்டி கண்களிரண்டிலும் நாசியிலும் காதுகளிலும் பிழியவும். ஷை சாற்றில் துவரம்பருப்பும் மிளகும் கொஞ்சம் சேர்த்து ஓரைத்து கண்ணில் கலிக்கம்போட, உயிரடங்கினவர்கள் விஷமிறங்கி திடீரென்று எழுந்திருப்பார்கள். ஷை மூலிகைச் சாற்றைமட்டும் அரை மாகாணிப்படிப் பசுவின்பாலோடு கலந்து மூன்றுவேளை கொடுக்கச் சகல விஷமும் இறங்கிவிடும்.

பத்தியம்.

கடுகும் நல்லெண்ணெய்யும் கரப்பான் பதார்த்தங்களையும் ஒரு வாரம்வரை நீக்கி பசுவம்பாலிற் பச்சரிசியும் பாசிப்பயறும் போட்டுக் காய்ச்சி சீனிபோட்டுச் சாப்பிட்டுவரவும். அப்பால் சௌக்கியமானவுடன் எண்ணெய் தேய்த்து ஸ்நானம்பண்ணினவுடனே சகலமான பதார்த்தங்களுடன் சாப்பிடலாம்.

துவாலையிட மருந்து.

குப்பைமேனியிலை, அவரியிலை, ஆவரையிலை, நெல்லியிலை சமபாகம் பிடுங்கி, கொல்லன்கோவைக்கிழங்குஞ் சேர்த்து இடித்து,

சாறுவாங்கி, கால் தட்டுயெடை உள்ளே கொடுத்து, உடம்பெல்லாந் துவாலையிட விஷமிறங்கிவிடும்.

மற்றொரு துவாலை.

வாகையிலையை யிடித்துச்சாறுவாங்கிச் சிரசுமுதல் பாதம் வரை துவாலையிட மண்டையின் கனம் மண்டைக்குத்து முதலானவை நிவாரணமாகும்.

விஷம் சீக்கிரத்தில் மீளாத நாட்கள்.

1வது பரணி	1வது அமாவாசை
2-வது கார்த்திகை	2-வது சஷ்டி
3-வது திருவாதிரை	3-வது அஷ்டமி
4-வது ஆயிலியம்	4-வது நவமி
5-வது மகம்	5-வது பௌர்ணமி
6-வது சித்திரை	இந்த ஐந்து திதிகளும்
7-வது சுவாதி	ஜென்மநாள்
8-வது மூலம்	குளிகன் நேரம்.
9-வது திருவோணம்	விஷவேளையிலும்
இந்த ஒன்பது நட்சத்திரங்களிலும்	இந்த நேரத்திலும்

விஷந்தீண்டிடில் இது கடினமான விஷமென்று பெயர்; இதற்கு மருந்துமை சுலிக்கங்களினாலும் குடோரிகளினாலும் சர்ப்பஆரூடத்திற் சொல்லிய சுடுகாடு மீட்டான் குளிகைகளினாலும் கெருடாரூடத்திற் சொல்லிய கெருடபஞ்சாட்சரத்தினாலும் விஷமிறக்கவேண்டியது.

விஷமிறங்க மூலிகை.

விஷங்கடிபுண்டவனுக்குச் சிரியாணங்கையின்சமூலத்தைக்கொண்டுவந்து வீசம்படி பசுவின்பால் விட்டரைத்துக் கொடுக்க விஷமிறங்கிவிடும். இம்மாதிரி மூன்றுவேளை காலைமாலை கொடுக்கக் கடினமான விஷங்களும் இறங்கிவிடும். பத்தியம் நல்லெண்ணெய் கடுகு கரப்பான் பதார்த்தங்களையும் தள்ளிப் பசுவமோரும் சுடுகஞ்சியும் உப்பில்லாமல் ஒரு வாரம் வரை சாப்பிடவும். ஒரு வாரத்துக்குமேல் தலை முழுகி மற்றவைகளைச் சேர்த்துக்கொள்ளவும்.

விஷமிறங்க மந்திரம்.

ஹரிஓம் சகல விஷம் நசிமசி சுவாஹாவென்று லட்சமுருச் செபித்து சித்தியாக்கிக்கொண்ட பின் விஷந்தீண்டிவந்தால் வேப்பிலையினாலும் மேற்கண்டமந்திரத்தை சொல்லி விஷந்தீண்டி வந்தவன் சிரசிலிருந்து கடிவாய்வரை இறக்கிக்கொண்டுவர விஷமிறங்கிவிடும்.

மற்றொருவிதம்.

நசிமசி சிச்சி சுவாஹா வென்று லெட்சமுருச்செபித்து சித்திபாக்கிக் கொண்டபின் விஷதோஷங்களுக்கும் கட்டிபிளவை புண் புரைகளுக்கும் தன்னுடைய மேல்வேஷ்டி முந்தியினால் மேற்கண்ட மந்திரத்தைச் சொல்லி மந்திரிக்கச் சகலதோஷமும் நிவர்த்தியாகும்.

பலவிஷ வலிக்கு மந்திரம்.

ஆதிவாரத்தன்று விஷ்ணுகரந்தைச்செடிக்குத் தாமரை நூலினாற் காப்புக்கட்டிப் பொங்கலிட்டு சேவற்பெலியுடன் தூபதீப நெய்வேத்தியங் கொடுத்து ஹரிஓம் சகல சாபமும் நசிமசி சுவாஹாவென்று ௱௮ உருச்செபித்து சாபநிவாரணஞ் செய்து ஷை செடியின் ஆணிவேர் அறுமற்றொண்டிப் பிடுங்கித் தான வடக்குமுகமாகவிற்றிருந்து பல்விஷவலிகொண்டவன் நாமத்தை ௱௮-தரஞ்சொல்லி எப்பவும் பல்வலி வரக்கூடாதென்று ஷை மந்திரத்தை ௲௮ உருபோட்டு நினைத்துத் தியானித்து ஒருவருடனேயும் வாய் பேசாமல் ஷை செடியை யெடுத்து அந்தயிடத்திலேயே குப்புற நட்டுவைக்கவும்! ஷை செடியானது வெயிலிலுலர்ந்து காய்ந்துவரப் பலவிஷவலியும் விட்டு விலகிவிடும்.

விபூதிமந்திரித்துக் கொடுக்க.

விபூதியைச் சின்னத்தாம்பாளத்திலாவது அல்லது வெற்றிலையிலாவது வைத்துக் கையினாற்பரப்பி வெற்றிலைக்காம்பைக்கிள்ளி அந்த விபூதியில் முக்கோணம் போட்டு அதனுள் ஓம் கிலி அங் உங் யென்று யெழுதி அதைச்சுற்றி ஓங்காரம் போட்டுக்கொண்டபின் தியானிக்க மூலமந்திரமாவது ஹரிஓம் நமோபகவதே ஐயுங் கிலியுஞ் சௌவும் வரத வரத கணபதியே வசிய வசிய நபஹா பென்று ௲௮ உருச்செபித்துச்சித்திபண்ணிக்கொண்டு அச்சமயம் ௱௮ உருமட்டும் செபித்து விபூதிபோடச் சகலரோகங்களுமபில்லி சூனியங்களும் விலகும்.

குழந்தைகளின் சீக்குத்தீருவதற்கு மந்திரம்.

செப்புத் தகட்டில் அறுகோணச்சக்கரம் போட்டு அதனுள் சரஹணபவா வென்னும் அச்சரத்தைப்போட்டு அதைச்சுற்றி ஓங்காரம் போட்டு வைத்துக்கொண்டு மூலமந்திரஞ் செபிக்கவேண்டிய விதமாவது.

ஹரிஓம் சரஹணபவஓம் என்றும் குழந்தைகளின் சகல தோஷவியாதிகள் நசிமசி சுவாஹாவென்று தினம் 1-க்கு ௱௮-உருவிதம் ௲௮ உருச்செபித்து சித்திபண்ணிக்கொள்ளவேண்டியது.

அப்பால் குழந்தைகளின்தோஷங்கள் சீக்குகள் முதலானதுக்குக் குழந்தையைத் தாயார்மடியில்உட்காரவைத்து பிரைமடைத்தண்ணீர் கொண்டுவரச் சொல்லி அந்தத் தண்ணீரில் மேற்கண்ட மந்திரத்தை ௱அ உருச்செபித்து ஷை தண்ணீரைக் குழந்தையின்முகத்தில் மூன்று தரம் புரோசித்து பின்பு விபூதியில் மேற்கண்ட சக்காம் போட்டு குழந்தையின் சீக்கு நசிமசி யென்று ௱அ உருப்போட்டு சூடன் சாம்பிராணி தூப தீப ஆராதனை கொடுத்து ஷை விபூதியை குழந்தைக்குப் பூசத்தோஷங்கள் சீக்குகள் யாவும் நிவாரணமாகும். சகல பிணியும் விலகும்

குழந்தைகளுக்கு மற்றொருவித மந்திரமுறை.

ஆதிவாரத்தன்று காலையிலெழுந்து ஒருவரோடும் பேசாமல் ஸ்நானஞ்செய்து ஜெபதபமுடித்துக்கொண்டு நாயுருவிச்செடிக்குப் பக்கத்தில் வடக்குமுகமாயிருந்துகொண்டு ஓம் நசி மசி சுவாஹாவென்று ௱அ உருச்செபிதது சாபநிவர்த்தி செய்து வெள்ளெருக்கு நாரு கொண்டு செடிக்குக்காப்புக்கட்டித் தேங்காய்பழத்துடன் சூடன்சாம்பிராணி தூபதீபங்கொடுத்து ஹரீ ஓம் நசி மசி சுவாஹாவென்று ௱அ உருச்செபித்து இம்மாதிரி மந்திரத்துடன் அந்தி சந்தி இரண்டுவேளையும் உருவேற்றி மறுவாரம் ஞாயிற்றுக்கிழமை வரை ஜெபதபம் முடித்து ஷை செடியின் ஆணிவேர் அறுமல் தூபதீபங் கொடுத்து பிடுங்கி வெள்ளியிலாவது தங்கத்திலாவது குளிசஞ்செய்து வைத்துக்கொண்டு விபூதியைப் பஞ்சாட்சர மந்திரத்தால் கூஅ - உருத்தியானித்து விபூதியும் வேருஞ்சேர்த்து தாயத்திலடைத்து குழந்தையின் கழுத்திலாவது அரையிலாவது கட்டச் சகலவியாதியும் பாலாரிட்ட தோஷங்களும் பிணிகளும் குழந்தைகளின் பற்கடிகளும் நீங்கும்.

சரீரபஷ்டிக்கு மருந்து.

எலுமிச்சம்பழஞ் சாறெடுத்து வாதாங்கொட்டைப் பருப்பை யரைத்து ஷை சாறுடன்போட்டுச் சக்கரையும் முட்டையின் வெள்ளைக்கருவும் விட்டு இந்த நாலையும் நன்றாய்க் கரைத்து அடுப்பில்வைத்து எரித்துவரப் பாயாசம்போலாகும் தருணத்திலிரக்கிப் பீங்கானிலடைத்துவைத்துக் காலைமாலை ஆழாக்கு வேளை சாப்பிட்டுவரத்தேகபலம உருப் போட்டு வருங்காலத்திம்லரின கபாலச்சூடு பித்தக்கிருகிருப்பு முதலானவைகளெல்லாம் போகும்.

எலுமிச்சம்பழம் 40.
பெங்களூர் நாட்டுச் சர்க்கரை வீசை, கால்
வாதாமபருப்பு வீசை கால்
கோழிமுட்டை 8

மந்திரங்கள் உருப்போடும்போதாவது அல்லது யோகத்திலிருக்க முயலும் போதாவது அடியிற்கண்ட புகையை முன்னாலே போட்டுக்கொள்ள மருந்து.

கஸ்தூரி மஞ்சள்	தேவதாரம்
மணசிட்டி	பூலாங்கிழங்கு
பேரண்டம் ஓடு	கிளியூரம்பட்டை
கருவாப்பட்டை	சாதிக்காய்
சிறுதேக்கு	கோரோசனை
அகிற்கட்டை	சாம்பிராணி

இவ்வளவுஞ் சரிசமனாய்வாங்கி தூளாக்கிப் பசுநெய்விட்டு மெழுகுபோலரைத்துச் சிறுவில்லை தட்டி உலரவைத்தெடுத்து ஒரு கலசத்திற் போட்டு வைத்துக்கொண்டு மேற்கண்ட காரியங்கள் தொடங்கும்போது ஒரு கரண்டியிற் நெருப்பெடுத்து வைத்துக்கொண்டு மேற்கண்ட வில்லையிலொன்றெடுத்து நெய்யில்தோய்த்துநெருப்பில் வைக்கப் புகைவரும் அப்பால் யோகமாவது உருப்போடவாவது ஆரம்பித்தால் கஷ்டமிராது சுழுவாய் யோகம் முடிந்துவிடும்

கல்லுப்புச்சுண்ணம்.

பூமிக்குள் விளைகிற அப்ரேகம் நிறம்போன்ற வெள்ளைக்கல்லுகள் சிறுதட்டு நிறைய அள்ளி வந்து தயாரில வைத்துக்கொண்டு சிற்றமுரி ஒரு பானையிற் பிடித்து வாலைவைத்து அடுப்பெரித்து வாலையில்வரும் சுத்தகெங்கையெடுத்து அனேகசீஷாக்களிலடைத்துக்கொண்டு அதில் இரண்டு சீஷா தண்ணீரும் ஆகாசகெங்கை தண்ணீர் வேண்டியதும் விட்டு உவர்பூநீரும் நீத்தின சுண்ணாம்பும் கொஞ்சம் போட்டுக் கரைத்துத் தெளிவிருத்து மேற்சொல்லிய வெள்ளைக்கல்லுகளைப் போட்டு அடுப்பில்வைத்துத்தண்ணீர்கொதிக்கக்காய்ச்சி இரக்கியபின்வெள்ளைக் கல்லை யெடுத்து உலரவைத்து உலையிற் கரிபோட்டு அத்துடன் வெள்ளைக்கல்லையும் போட்டு ஊதியெடுக்கச் சுண்ணாம்புக் கல்லாகும்.

அந்தக்கல்லை மேலே கண்ட சுத்தகெங்கை இரண்டு சீஷாவும் ஆகாச கெங்கையுமாக விட்டுச் சுண்ணாம்புக் கல்லை நீத்திச் கரைத்து அகலவாயோட்டில்வைத்து மூடி வெயிலில்வைத்து அறுபதுநாழிகை கழித்து மூடியைத் திறந்து பார்க்க ஆடைகட்டி யிருக்கும் அந்த ஆடையை கைபோடாமல்சிரட்டையினாலெடுத்துப் பீங்கானில் யெடுத்து வைத்துக்கொண்டு உடனே கரைத்து மூடி வைத்து மறுநாள்

ஆடை யெடுக்கவும் சுத்த கெந்தகை தினம்வேண்டியதிருப்பதை ஊத்திக்கலரத்துக்கொள்ளவும். இதுபோல் முப்பதுநாளைக்கும் சுத்தகெந்தகை வேண்டியதைவிட்டுக் கலரத்தமூடிவைத்து ஆடையெடுத்து ஒரு பீங்கானில் வைத்துக்கொள்ளவும்.

சீனம் சுத்தி.

கிளிஞ்சிலை சுண்ணும்புப்புழுதியாக்கி ஆத்தி சீனக்காரம் பத்துப் பலத்தைக்கொண்டுவந்து கிளிஞ்சல சுண்ணும்மைப்போட்டு அதன்மேலே சீனக்காரத்தைவைத்து அதன்மேலேயும் கிளிஞ்சல்சுண்ணும்பைப் போட்டு மேற்சட்டிபோட்டு மூடி மண்சீலைசெய்து இரண்டு சாமம் யெரித்துப் பின்பு சீனக்காரத்தை யெடுத்துக்கொள்ளவும்.

வெடியுப்புச் சுத்தி.

வெடியுப்பு படி உ சுத்தகங்கை படி ८ இந்த இரண்டையும் பானையில் விட்டு சீலைமண்செய்து வாலை வைத்து அடுப்பெரிக்க முக்கால் பாகநீறுவெளிவரும். அதைவொருசட்டியிலூத்திக்கொஞ்சஞ் சுண்டக் காய்ச்சிப்பார்க்கப்பதமாவது துரும்பினுல்தொட நடுநகத்தில்வைத்துப் பார்க்கத் தோவரம்பருப்புப்போலுரையும். அதுதான்பதம். அதைச் சட்டியில் மூன்றுநாள் வைத்திருந்தால கம்பிகம்பியாயிருக்கும் அந்தக் கம்பியைத் தணலில் வைக்கப் பொரியாது, உருகாது, இதுதான் அடையாளம்.

கல்லுப்புச் சுண்ணும்பு ஆடை பலம் 10 சுத்திசெய்த சீனக்காரம் பலம் 10 வெடியுப்புச்சுத்திசெய்தது பலம் 10 அல்லது மூன்றுஞ் சமனிடையா யெடுத்து,

கோழிமுட்டை மஞ்சக்கருவை நீக்கிவிட்டு வெள்ளைக்கருவு யெவ்வளவு வேண்டுமோ அவ்வளவு யெடுத்துச் சமனிடை யெருக்கம் பால்விட்டுக் கலந்து இரண்டு நாள்வைக்கச் செயநீராகும்.

அந்தச்செயநீரில் மேற்கண்ட மூன்று சரக்கையும் செயநீர்விட்டு அரைத்து உள்ளங்கையில் வில்லைதட்டிச் சண கணவென்று வெங்கலம் போலோசைகேட்கும்படி வெயிலிற்காயவைத்து யெடுத்துக்கொண்டு,

ஒரு வில்லையைமட்டும் ஆறுயெருவிற்புடம்போடக் கல்லுப்புச்சுண்ணமாகும். இதைக் கொஞ்சம் யெடுத்து விஷங்கடித்த இடத்தில அமுர்தப்பாலிட்டிளைத்துத் தடவவிஷமிறங்கிவிடும் அன்னியில் வயித்தியம் முப்பூயென்பது இதுதான். இந்தமுப்பூவினுற் புகைச்சரக்குகளுக்கு குரு யெல்லாச் சரக்குகளையும் நீத்தலாம்.

இறங்கிய விஷத்தை யேற்றுவதற்கு.
பரிபாஷையின் மூலயந்திர தியான சித்து.

ஓம் நமசிவய வென்ற மஹா பஞ்சாட்சர மந்திரங்களுக்குரிய ஐம்பத்தோரட்சரங்கள் யாதெனில்:— உயிரெழுத்துப்பனிரெண்டும் மெய்யெழுத்துப் பதினெட்டுங்கூடிய இவ்விரண்டு உயிர்மெய்யட்சரங்களும் ஒன்றுசேர்த்து ஒவ்வொரு அட்சரங்களாகவும் உயிரெழுத்துக்குரிய முதலாவது அட்சரங்களுடன் மெய்யெழுத்து அட்சரங்கள் பதினெட்டுஞ் சேர்ந்து வருவதான அட்சரங்களும் லெக்கங்களும் ஐம்பத்தோ ரட்சரங்களென்று விளங்கிவருகிறது. அதுபோல 1-வது உயிரெழுத்துக்குரிய தனி அட்சரங்களையும் 13-வது மெய் எழுத்துக்குரிய அட்சர லெக்கத்துடன் 3 - வது உயிரெழுத்து சேர்ந்துவந்த தனி அட்சரங்களையும் 11-வது உயிரெழுத்துக்குரிய தனி அட்சரங்களையும் 11-வது மெய்எழுத்துக்குரிய தனி அட்சரங்களையும் 18வது மெய்யெழுத்துக்குரிய அட்சர லக்கத்துடன் 4-வது உயிரெழுத்து சேர்ந்து வந்த தனிஅட்சரங்களையும் 3வது மெய்எழுத்துக்குரிய தனி அட்சரங்களையும் ஒன்றுசேர்த்துக்கொண்டு அத்துடன் 11வது மெய் எழுத்துக்குரிய அட்சரலெக்கத்துடன் 1வது உயிரெழுத்துச்சேர்ந்து வந்த தனி அட்சரங்களையும் 4-வது மெய்யெழுத்துக்குரிய அட்சர லெக்கத்துடன் 5-வது உயிரெழுத்துச் சேர்ந்துவந்த தனி அட்சரங்களையும 9வது மெய் எழுத்துக்குரிய அட்சர லெக்கத்துடன் 1-வது உயிரெழுத்து சேர்ந்துவந்த தனிஅட்சரங்களையும் 4-வது மெய்யெழுத்துக்குரிய அட்சர லெக்கத்துடன் 3வது உயிரெழுத்து சேர்ந்து வந்த தனி அட்சரங்களையும் ஒன்று சேர்த்து வருவதான மூலமந்திர அட்சரங்களுடன் சுவாஹா என்று சேர்த்து மந்திரிக்க இறங்கிய விஷமானது மேலே நோக்கிச்செல்லும்.

விஷந்தீண்டியவனை நேரிற் பார்க்காமல்
விஷமிறக்க வேண்டிய விதி.

ஒருவனுக்கு விஷந்தீண்டினல் ஷெி இடத்திற்குப் போகாமலே ஷெியானுடைய பெயரைக் கேட்டு விஷந்தீண்டியவனை அரவமாகவும் தன்னைக் கெருடனாகவும் மனதிற் பாவித்துக்கொண்டு கெருடபகவானைத் தியானம்பண்ணி அரவத்தின் படத்தின்மீது மகாரமும் கண்டத்தின்மீது சிகாரமும் உடலின்மீது நகாரமும் மனக்கண்ணினல் எழுதி மூல மந்திர தியானம் அரி-ஓம்-றீம்-நசி-மசி சுவாஹாவென்று கூஅ உருவேற்ற விஷமானது நிவாரணமாகும்.

விஷந்தீண்டியதென்பதாய் தன்னிடத்தில் தெரிவித்துக்கொண்டவனை, ஓர் நதி குளங்களில் ஸ்நானஞ்செய்யச்சொல்லி ஷெியானை திரும்பிப் பார்க்காமலே போகும்படி சொல்ல அந்த இடத்திற்குப் போகுமுன் விஷம் ஷெியானுக்கு நிவாரணமாகிவிடும்.

விஷமிறங்குவதற்கு
மோதிரம்.

ஆதிவாரத்தன்று காலை நாக மல்லிகைச்செடிக்கு முன்பு பொங்கல் வைத்து, தேங்காய் பழத்துடன் கற்பூர தீப ஆராதனை கொடுத்து ஷை செடிக்குக் கன்னிநூற்ற நூலாற் காப்புக்கட்டி சிவ ஓம் சுவாஹாவென்று கெருடதியான மூலமந்திரத்தை ௲அ உருச்செபித்து ஷை செடியின் வடக்குவேரை எடுத்து வெள்ளியிலாவது தங்கத்திலாவது தாயத்துச் செய்து அதிலடைத்துக் கையிற் கட்டிக்கொள்ளவும்.

விஷகடியுண்டவன் வந்தால் அவனது சிரசிலிருந்து பாதம்வரை ஷை தாயத்தை வைத்து ௱அ தரம் கீழ்நோக்கித் தடவினால் விஷமிறங்கிவிடும். ஷைவேரைப் பசுவின் பாலிலரைத்துக் கொஞ்சம் அருந்தக் கொடுக்க விஷமிறங்கிவிடும்.

விஷமிறங்க மூலிகை.

குப்பைமேனிவேர், கள்ளிவேர், நீலிவேர், கருநொச்சி வேர், கார்த்திகைக் கிழங்கு, அழிஞ்சிவேர், காஞ்சொரிவேர் இந்த எழு வேரையும் சமமாய்ச்சேர்த்துக் குழியம்மியில்மைபோலரைத்துச்சுண்டக்காய் அளவு உருண்டை செய்துக்கொண்டு விஷந்தீண்டியவர்களுக்கு வெற்றிலையில் வைத்து அருந்தச்செய்ய உடனே விஷமிறங்கிவிடும் பத்தியம் கடுகு, நல்லெண்ணெய், கரப்பான் பதார்த்தங்கள் ஒரு வாரம்வரை நீக்கியிருக்க வேண்டும்.

விரியன் கடிக்கு மூலிகை.

தைவேளை யிலை, குன்றுமணியிலை, இவ்விரண்டையுஞ்சமனிடை பறித்து இடித்துச்சாறு வாங்கி வேளையொன்றுக்கு அரைக்கால்படி வீதம் மூன்று வேளை கொடுக்க விஷமிறங்கிவிடும்.

மற்றொருவிதம்.

வெண்கொழுஞ்சி யிலை, குன்றுமணியிலை, வாகைப்பூவுஞ்சமனிடை பிடுங்கி மூன்றுஞ்சேர்த்து இடித்துச் சாறுவாங்கி வேளையொன்றுக்கு வீசம்படிவீதம் மூன்றுவேளை சாப்பிட விஷமிறங்கிவிடும்.

மற்றொருவிதம்.

குப்பைமேனி யிலை, பாகலிலை இவ்விரண்டும் சமனாகக் கொண்டு வந்து இடித்துச்சாறுவாங்கி நேரமொன்றுக்கு வீசம்படிவீதம் மூன்று தரம் அருந்தச்செய்ய விஷமிறங்கிவிடும்.

மற்றொருவிதம்.

ஈருள்ளி, மூக்கரச்சாரணைவேரையுங்கோழியவரைச்சாறு விட்டுத்தட்டி வேளையொன்றுக்கு ஒருசங்குவீதம் மூன்றுவேளை சாப்பிடக் கொடுக்க விஷமிறங்கிவிடும். ஷை சாறுடன் சிறநீர் சமஞ்சேர்த்துக் கொதிக்கவைத்துத் துவாலைபோட விஷமிறங்கும் வீக்கம் வத்தும்.

விரியன் கடிக்கு நசியம்.

மிளகு, வசம்பு, வெள்ளுள்ளி, சின்னி, பெருங்காயம் இவை ஐந்தையும் சமனிடைசேர்த்து இடித்து வடித்துச்சாறெடுத்து நாசி செவி கண் இவைகளில நசியமிட விஷமிறங்கும்.

விரியன் கடிக்குத் துவாலை.

சூரைச்செடியிலைசமூலமும் குன்றுமணிவேரும் எருக்கம்வேரும் முடக்கொத்தான் வேரும் சமனுப் பிடுங்கி, இடித்துச் சாறெடுத்துக் கொதிக்கவைத்துத் துவாலையிட விஷ மிறங்கிவிடும்.

ஸர்ப்பஸ்தம்பனம்.

சிறியாணங்கையின் வேர் நாகமல்லியின் வேர் கருங்குன்றிமணி வேர் செவ்வா மணக்கின் வேர் இவைகளைச் சமனிடை எடுத்து கல்வத்தில் மைபோலரைத்து அத்துடன் பச்சைக்கற்பூரம் சேர்த்துத் திலத மிட்டுக்கொண்டு சர்ப்பத்திற்கு முன்பாகச் செல்ல சர்ப்பந்தலையெடுக்காமல் தம்பனமாகயிருக்கும்.

நாய்கடி விஷமிறங்க மருந்து.

நாய்கடியுண்டவனுக்கு நாயுருவி யிலையும் எருக்கிலையும் எருக்கிலை அரும்பும இம்மூன்றையுமரைத்துக் கடிவாயில் தடவ விஷமிறங்கிவிடும்.

கடிக்கவரும் நாயின் முன்பாக நாயுருவியிலையும் எருக்கிலையுங் கசக்கிப்போட, முகர்ந்து பார்த்தவுடன் மயக்கமாய் குலையாமலோடிவிடும்.

குழந்தைகள் தோஷம் நீங்க.

ஆதிவாரங்காலையில, ஸ்நானஞ்செய்து நத்தைச்சூரிச் செடியின் பக்கத்தில் பொங்கலிட்டு, தேங்காய் பழம் வெற்றிலை பாக்கு வைத்துத்தீபதூபங்காட்டி ஷை செடிக்கு மஞ்சள் நூலாற் காப்புக்கட்டி குழந்தைகள் தோஷம் நீங்க நசிமசி சுவாஹா வென்று கூஅ உருப் போட்டு முடித்து ஷை வேரைப்பிடுங்கி வெள்ளித்தகட்டில் தாயத்துச்செய்து அதிலடைத்துக் குழந்தைகளுக்குக் கழுத்திலாவது இடுப்பிலாவது கட்ட, சகலதோஷங்களும், கண்ணேறு நாவேறுகளும் நீங்குவதுடன் விஷமானது கிட்ட அணுகாது.

பஞ்ச கிசாயக் காப்பி.

சுக்கு...களஞ்சு—கஇ, இஞ்சி...களஞ்சு—க, திப்பிலி...களஞ்சு—க
ஏலம்...களஞ்சு— இ அதிமதுரம் களஞ்சு— இ

இந்த ஐந்து சரக்கையுந்தட்டி அரைப்படித்தண்ணீரிற் போட்டு அடுப்பேத்திக்கொதிக்கும்போது நாலு பலம் நாட்டுச் சக்கரை தூவி காற்படி தண்ணீரானவுடனே எடுத்து வடிகட்டி அரைக்காற்படி பசுவின் பால் விட்டு அரைப்பலஞ் சீனிபோட்டு வெதுப்பத்துடன் சாப்பிட உருப்போடும்போது யேறின உஷ்ணந்தணியும். தேகபுஷ்டியாகும்.

பஞ்சபூத தேவதைகளில் பஞ்சாட்சர உடல்சக்கர விளக்கம்.

1. ஓங்காரம்

என்பது பிரணவ மாகிய மூலாதார ஓங்காரம் குதத்திற்குங் குய்யத்திற்கும் நடு.

2. பிருதிவக்சு (ந)

இடம்- கால்
நிறம்- பொன்னிறம்
வடிவு- நாற்கோணம்
தரம்- பாலன்
பக்ஷி- வல்லூறு
உயிரெழுத்து- அகாரம்
தெய்வம்- பிர்மா
சத்தி- சாஸ்வதி
பஞ்சாட்சரம்- நகாரம்
பீஜாட்சரம்- லம்
சுவை- இனிப்பு
அட்சரத்தொகை கூ
நாழிகை கஇ
ஆருதாரம் - சுவாதிஷ்டானம், லிங்கபீடம்

3. அப்புவக்கு (ம)

இடம்- வயிறு
நிறம்- வெண்மை
வடிவு- எட்டாம்பிறை
தரம்- குமரன
பக்ஷி- ஆந்தை
உயிரெழுத்து- இகாரம்
தெய்வம்- விஷ்ணு
சத்தி- லெட்சுமி
பஞ்சாட்சரம்- மகாரம்
பீஜாட்சரம்- வம்
சுவை- உவர்ப்பு
அட்சரத்தொகை யக
நாழிகை கவ
ஆருதாரம்- மணிபூரகம் உந்திக்கமலம்

4. தேய்வக்கு (சி)

இடம்- மார்பு
நிறம்- சிகப்பு
வடிவு- முக்கோணம்
தரம்- அரசன்
பக்ஷி- காகம்
உயிரெழுத்து- உகாரம்
தெய்வம்- உருத்திரன்
சத்தி- பார்வதி
பஞ்சாட்சரம்- சிகாரம்
பீஜாட்சரம்- ரம்
சுவை- துவர்ப்பு
அட்சரத்தொகை ச
நாழிகை க
ஆருதாரம்- அனாகதம் இருதய கமலம்.

5. வாய்வக்கு (வ)

இடம்- கழுத்து
நிறம்- நீலம்
வடிவு- அறுகோணம்
தரம்- மூப்பு
பக்ஷி- கோழி
உயிரெழுத்து- எகாரம்
தெய்வம்- மகேஸ்வரன்
சத்தி- மகேஸ்வரி
பஞ்சாட்சரம்- வகாரம்
பீஜாட்சரம்- யகாரம்
சுவை- புளிப்பு
அட்சரத்தொகை யரு

நாழிகை	௫
ஆருதாரம்-	விசுத்தி
கண்டஸ்தானம்.	

6. **ஆகாயத்துக்கு** (ய)

இடம்-	கழுத்து
நிறம்-	படிகம்
வடிவு-	வட்டம்
தரம்-	மரணம்
பக்ஷி-	மயில்
உயிரெழுத்து-	ஓகாரம்
தெய்வம்-	சதாசிவர்
சத்தி-	மனோன்மணி
பஞ்சாட்சரம்-	யகாரம்
பீஜாட்சரம்-	ஹம்
சுவை-	கைப்பு
அட்சரத்தொகை	௰௨
நாழிகை	௨
ஆருதாரம்-	ஆக்ஞை
லலாடஸ்தானம்.	

ஆருதாரம் ஆறிலும் ஆறு எழுத்தும்-ஆறு தெய்வமும் ஆறுவீடும் அதில் ஐம்பத்தோரக்ஷரமுங் கண்டுகொள் ளவும். மேற் கூறியவைகள் பஞ்சபூதச் சக்கரங்களாகவும். அஷ்டகர்மச் சக்கரங்களாகவும், சிதம்பரச் சக்கரங்களாகவும் விளங்கும்.

ஆருதார விளக்கம்.

குதத்திற்கும் குய்யத்திற்கும் நடு ஓங்கார சொரூப வட்டமாயிருக்கும்.

ஓங்காரத்தில் அகார உகார மிரண்டு அட்சரங்களிருக்கும். அகாரத்தின் மீது கணபதியும். உகாரத்தின் மீது வல்லபையும் எழுந்தருளியிருப்பார்கள் ஆறிதழ் கமலம்.

சுவாதிஷ்டானம் லிங்கபீடம்.

நாற்சதுரமாயிருக்கும் அதின் மத்தியில் நங் லங் என்ற பீஜாட்சரங்களிருக்கும் நங் என்ற அட்சரத்தின் மீது பிர்மாவும், லங் என்ற அட்சரத்தின் மீது சரஸ்வதியும் வீற்றிருப்பார்கள். பிருதிவுஸ்தானம் பொன்னிறம் நகாரம் நான்கிதழ்கமலம்.

மணிபூரகம் உந்திக்கமலம்.

ஏழாம்பிறைக் கோணமாயிருக்கும் அதன் நடுவில் மங் வங் என்ற இரண்டு அட்சரங்களிருக்கும் மங் மீதில் திருமாலும் வங் மீதில் லெட்சுமியும் வீற்றிருப்பார்கள், அப்புஸ்தானம் பளிங்குநிறம் பத்திதழ் கமலம்.

அனாகதம் இருதயம்.

முக்கோணமாயிருக்கும் அதன் நடுவில் சிங் ரங் என்ற இரண்டு அட்சரங்களிருக்கும் சிங் மீதில் ருத்திரனும், ரங் மீதில் பார்வதியும் வீற்றிருப்பார்கள். தேயுஸ்தானம் அக்கினிநிறம் பனிரண்டிதழ்கமலம்.

விசுத்தி கண்டஸ்தானம்.

அறுகோணமாயிருக்கும் வங் யங் என்ற அட்சரங்களிருக்கும் வங் மீதில் மயேஸ்வரனும், யங் மீதில் மயேஸ்வரியும் வீற்றிருப்பார்கள். வாயுவுஸ்தானம் பதினறிதழ்கமலம் நீல நிறம்.

ஆக்ஞை லலாடஸ்தானம்.

பிறைபோன்றதாயிருக்கும் யங் ஹங் என்ற அட்சரங்களிருக்கும் யங் மீதில் சதாசிவனும் ஹங் மீதில் மனோன்மணியும். வீற்றிருப்பார்கள். ஆகாசஸ்தானம் மூன்றிதழ் கமலம் புகை நிறம்.

ஓம் என்பது சூக்ஷ்ம பஞ்சாட்சரம் அகார, உகார, மகார, விந்து, நாதம் ஆக இவ்வைந்தும் வியஷ்டிப்பிரணவம். இது மூன்றுங் கூடிப்பிறந்தது ஓங்காரமே. சமஸ்டிப்பிரணவ மெனக்கொள்க. அகாரம் சிவமூலம். உகாரஞ் சக்திமூலம், மகாரம் சிவசத்திமூலம், விந்தும் நாதமும் ஏகவஸ்து, சூரியகலையானது உகாரம், சந்திரகலையானது அகாரமென்றறிக.

மூச்சுக்குத்துப் பிடிப்பு நீங்குவதற்கு மந்திர தியானம்.

மூலமந்திரம்.

ஹரி ஓம் கும்பம் உருள குடம் உருள சங்குருள சக்கரமுருள ஒட்டு ஒட்டு உன்னையும் என்னையும் படைத்த பரமேஸ்வரனாணை சுவாஹா வென்று நிமிஷ உருப்போட்டுச் சித்தியாக்கிக் கொள்ளவும்.

பூஜாவிதி.

சுக்கிரவாரம் காலையில் ஸ்நானஞ்செய்து அநுஷ்டானமுடித்து, நாற்பட்டுடுத்தி வடக்குமுகமாயிருந்து தேங்காய் பழம் வெற்றிலை பாக்குவைத்துக் கற்பூர தீபதூபங்கொடுத்து மேற்கண்டமூலமந்திரத்தை நாள் ஒன்றுக்கு கூஅ உருவீதம் ஒரு மண்டலஞ் செபித்துவரச் சித்தியாகும். அப்படிச் சித்தியாக்கிக் கொண்டபின் எவருக்காவது மூச்சுக்குத்து யேற்பட்டு நடக்க முடியாமலும் பக்கந்திரும்பமுடியாமலுமிருந்தால் அவர்களுக்கு மூச்சுக்குத்து பிடிக்கும் விதம்.

புளியாக்கையாவது பூவரச ஆக்கையாவது சோழத்தட்டையாவது மூன்றிலொன்றைக் கொண்டுவரச்செய்து அதை இரண்டாய்ப் பிளந்துகொண்டு மூச்சுக்குத்து ஏற்பட்டவனைத் தன்னெதிரில் நிறுத்தி மற்றொருவனை அவன் முன்பாக நிறுத்தி இரண்டாய்ப் பிளந்த ஆக்கையை அவனது இடுப்பிலும் மற்றொருவனது இடுப்பிலும் வைத்து ஓர் பெருவிரலைக்கொண்டு அவ்விருவர்களையும் அழுத்தச்செய்து தான் நேரில் நின்று ஓர் பிரம்புக்கோலை வைத்துக்கொண்டு மேற்கண்ட மூலமந்திரம் ௲ உருச்செபிக்க இரண்டாய்க்கிழித்து இடுப்பிலொட்டியிருந்த ஆக்கை ஒன்று சேர்ந்து ஒட்டிவிடும் அப்போது அதை இரண்டாய் முரித்துக்கீழே போட்டு மூச்சுக்குத்துள்ளவனை மூன்று தரம் தாண்டச்சொல்லித் திரும்பிப்பாராமல் சீ சீ சீ போ போ போ வென்று சொல்லிப்போகச் சொன்னவுடனேமூச்சுக்குத்துநீங்கிவிடும். இந்தமாதிரி மூன்று வேளை செய்ய மூச்சுக்குத்துச் சொல்லாமலோடிவிடும்.

சிதம்பரச்சக்கரம், சடாட்சரச்சக்கரம்.

போடும்விதி.

அகாரம் — ௧.

க—௨	த—௮	ல—௰௪
ங—௩	ந—௯	வ—௰௫
ச—௪	ப—௰	ழ—௰௬
ஞ—௫	ம—௰௧	ள—௰௭
ட—௬	ய—௰௨	ற—௰௮
ண—௭	ர—௰௩	ன—௰௯

இதில் சிதம்பரச் சக்கரம் அடைக்கும்போதும் சடாட்சரச்சக்கரம் அடைக்கும்போதும் எழுத்துக்கு யேற்பட்ட லெக்கத்தைச் சக்சரத்துக்குள் போட்டு அடைத்து எந்தப்பக்கம் பார்த்தாலும் ஐம்பத்தொன்று சரியாயிருக்கும்.

தேவி ஆரூடம் முற்றிற்று.

உரிமையுரை.

உலகத்தில் சர்ப்பத்தால் கடிபட்டு கொடிய விஷமேறப்பெற்றவர்களும், பேய் பிசாசுகளால் பிடிக்கப்பட்டவர்களும் பலவித ரோகங்களாற் பீடிக்கப்பட்டவர்களும், அத்துன்பங்கள் நீங்கி ஆரோக்கிய முடையவர்களாய் நீடூழிகாலம் வாழ்வதற்கு ஏற்ற கருடமந்திரங்களையும், விஞ்சை மந்திரங்களையும், மூலிகைகளையும், மருந்துகளையும் அவற்றை உபயோகிக்கும் முறைகளையும், அவற்றிற்குரிய யந்திர மந்திரங்களுடன் விளக்கமாகக்காட்டும் ஒன்பது வகையாரூடங்கள் அச்சிடப்பெற்றிருக்கின்றன.

அவையாவன சித்தாரூடம், சர்ப்பாரூடம், மந்திராரூடம், கெருடாரூடம், கெருட பஞ்சாட்சர ஆரூடம், சத்தியாரூடம், சிவ ஆரூடம், தேவியாரூடம், நாகராரூடம் என்பனவாம்.

இவைகளிற் கைதேர்ந்த சமையானந்தசாமிகளின் மாணுக்கரும் மாந்திரீக சித்திபெற்றவரும் தற்சமயம் விஷரோகத்தை நிவர்த்தி செய்யக்கூடியவரும் பிணியுளோர்களுக்கு மந்திர சக்தியினல் சௌக்கியப்படுத்தக்கூடியவரும் பெண்களுக்குப் பேய்பிசாசுகள் பிடித்தால் விரட்டுவதற்கு எந்திரங்கட்டக்கூடியவரும் புண்புரைகளுக்கு மந்திரிக்கக் கூடியவரும் குழந்தைகளுக்குச் சீர்தட்டினல் மந்திரக்கயிறுபோட்டுச் சௌக்கியப்படுத்தக் கூடியவரும் திருநெல்வேலிஜில்லா கோவில்பட்டித்தாலூகா புதூர்ஜமீன் கஸ்பாவில் பூர்வமாயிருந்த லேட் போலீஸ் எட்கா ப. திருமலைமுத்துப்பிள்ளையவர்கள் குமாரரும் போஸ்டேல் டிபார்ட்டுமெண்டில் வேலைபார்த்து வந்தவரும் தற்சமயம் மதுரையைச்சேர்ந்தபிராட்டியாள்பத்து கிராமத்திலிருப்பவருமான விஷரோக நிவர்த்திசெயு மாந்திரீகர் கருப்பையாபிள்ளையவர்கள் மந்திர சக்தியினல் மேற்கண்ட ரோகங்களெல்லாம் நிவர்த்தி செய்யக்கூடிய வல்லவர். அவரிடத்திலும் சில ஆரூடங்கள் ஓலையேட்டுப் பிரதிகளிலிருந்து வாங்கிப் பரிசோதித்து அச்சிடலானது இந்நன்றியை யான் என்றும் மறக்கற்பாலதன்று.

இப்படிக்கு,

இ. ராம. குருசாமிக்கோன்.

புஸ்தகஷாப் புதுமண்டபம் மதுரை.

உ

கடவுள் துணை.

உரோமரிஷி திருவாய்மலர்ந்தருளிய

நாகாரூடம் ஊய,

மந்திர சக்கரங்களுடன்.

மதுரைத் தாலூகா
கோச்சடையைச் சேர்ந்த பிராட்டிபத்து கிராமம்
ப. திருமலைமுத்துப்பிள்ளையவர்கள் குமாரர்
விஷரோக நிவர்த்தி மாந்திரீகர்
கருப்பையாப் பிள்ளையவர்கள்
விருப்பத்தின்படி:

மதுரை வித்துவான்
த. குப்புசாமிநாயுடு அவர்களால்
பரிசோதிக்கப்பெற்று:

மதுரைப் புதுமண்டபம் புத்தகஷாப்
இ. ராம.
குருசாமிக்கோனார்
அவர்களாற் றமது

மதுரை வடக்குமாசிவீதி
ஸ்ரீ ராமச்சந்திர விலாசம் அச்சியந்திர சாலையிற்,
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.
1917

Registered Copy Right.

இதன்விலை] [அணா 8.

உ

பரமபதிதுணை.

உரோமரிஷி திருவாய்மலர்ந்தருளிய

நாகராரூடம் ராமயம்.

காப்பு.

ஆருவா கனனு மெங்க ளரிதிரு மருகன் மிக்கோன்
பாகுநற் கரும்பு தேங்காய் பழமவ லமுது செய்வோன்
வாகுறுங் கந்தன் முன்னோன் மதகரி முகனைப் போற்றி
நாகரா ரூடந் தன்னை நலம்பெற வுலகிற் சொல்வாம். (1)

முருகனுர் பாதங் காப்பு முத்தமிழ்க் குரியோன் காப்பு
கருதுபத் திரைகோன் காப்பு காநமீ யுவற்குத் தேற்றுங்
குருபர னிசைகேட் டாடுங் கோளரா முதல்வன் காப்பு
மருவரா வணையான் காப்பு மலரவன் தாள்காப் பாமே. (2)

அட்டநா கங்கள் நாம மையனை யுமையாள் கேட்க
இட்டமாய் வதனம் நோக்கி யீசுரன் மொழிந்த நூலை
வட்டமாங் கடல்நீர் துய்த்த மாமுனி வடநூற் செய்ய
திட்டமா யதனை யானுஞ் செந்தமி ழாகச் செய்தேன். (3)

ஆதியி லுமையா ளுக்கி் கருளினு ரானன் பாகச்
சோதியாம் படமெடுத்தே துலங்குநா கங்க ளெட்டும்
ஓதிய சேட னென்று வொன்பது பேர்பி றந்தார்
நீதிசேர் வழியுள் ளார்க்கு நினைத்தது கொடுக்க வல்லார். (4)

ஆக்கையும் பருத்து நீண்டே யாயிரம் படங்கள் தாங்கி
நாக்கது மிரண்ட தாகி நலமுள்ள கெந்தந் தானும்
தாக்குமுப் பத்தி ரண்டு தாமுறும் விடப்பன் னுன்காம்
நோக்கிரு கண்கள் காதாய் நுவல்விஷம் பல்லிற் றாமே. (5)

வேறு

ஆல முடைய அரவத்தி னரசு மட்ட நாகமுமேற்
சால வவர்கள் பெயர்களையுந் தக்க குணமுந் தகைமையுடன்

வால வயது மபயிருத்தும் வளரும் கெர்ப்பந் தரிப்பதுவும்
நீல விழிசேர் பெண்ணுணின் நிறமும் புவியில் விளம்புவமே. (6)

கற்றைச் சடையோ னுமையாட்குக் கருதி யுரைத்த விந்நூலை
வெற்றி யுடைய குறுமுனிவர் விளங்க மொழிந்தார் விரிகடல்போன்
மற்ற தறிந்து பாந்தள்முடி மணியி னொளியும் பற்குறியும்
உற்ற விடப்பை களின்குறியு முயர்த்தா டியல்பு முரைத்திடுவாம். (7)

வேறு.

அட்டமா நாகந் தம்மி லாணினம் பெண்ணி னங்கள்
திட்டமா யுமைய வட்குச் சிவபிரா னுரைத்த வாறு
வட்டமா யாடும் பாந்தள் வங்கிஷம் வகுத்துப் பார்த்தே
இட்டமாய் முனிவர் கோமா னிசைத்தவா றிசைக்கின் றேனே. (8)

வேறு.

பெட்டைகடைக்கண்சிவந்திருக்கும் பின்னே அஞ்சில்புடைத்திருக்கும்
முட்டைப் பக்க லடைகிடக்கும் மூச்சா லுளுந்து வாடையெழும்
வட்ட மிடுமே யாணரவு மலர்ந்த கடைக்கண் கருத்திருக்கும்
கட்டி லடங்குங் கடிகொடிதாங் கண்டு பார்த்துத் தெளிவீரே. (9)

வேறு.

சேடனே டனந்த னென்றுஞ் செய்யவா சுகியே யென்றும்
நாடுறு தக்க னென்றும் நவிலுகார்க் கோட னென்றுங்
நீடுயர் சங்க பாலன் நிகழ்மஹா பற்பன் பற்பன்
வீடுயர் குளிக னென்றும் விளங்குவ ரொன்பான் பேரே. (10)

ஏழிசைச் சாம கானத் தினிப்புறுஞ் சிவனார் பூணும்
ஆழிய வேணு கான மவாயரி யணையா யென்றும்
வாழிய நாக மேலோர் வழியரா வெல்லாங் கானம்
பாழிய செவிக்கொண் டின்பாய்ப் படமெடுத் தாடுங் காணே. (11)

எரிவிடக் கருநா கந்தா னிராகுவி னமிச மாகும்
அரியதோர் கேதுமைந்த னாகுமே செந்நா கந்தான்
திரியிவர் மூச்சுப் பட்டால் திகழ்பொழில் கரிந்து போகும்
மரியுமுற் படும்பி ராணி வல்விடந் தீரா தென்றே. (12)

வேதிய னுடும் போது மிளிர்படம் மேலே நோக்குந்
தீதிலா வரச னுக்குத் திகழ்படம் நேராய் நிற்குங்
கோதிலா வணிக னுக்குக் கொஞ்சமுள் வளைந்தி ருக்கும்
மேதையா முழவ னுக்கு மிகவளை படம தாமே. (13)

வேதியன் றனக்குப் புள்ளி விளங்குபொற் கண்ண தாகும்
பேதமி லரச னுக்குப் பெரும்புள்ளி சிவந்த கண்ணும்
கோதிலா வணிக னுக்குக் குறும்புள்ளி வெள்ளிக் கண்ணும்
நீதிசே ருழவ னுக்கு நீனிறக் கண்ண தாமே. (14)

அக்கினி மறையோன் றெய்வ மரசனுக் கரியே தெய்வம்
பக்கமார் வசிய னுக்குப் பதுமவா சனனே தெய்வம்
மிக்கதோ ருழவ னுக்கு விளங்குமிந் திரனே தெய்வம்
துக்கமார் பறைச்சா திக்குத் துட்டதே வதையே தெய்வம். (15)

அந்தணற் காறு கெந்த மரசனுக் கெட்டுக் கெந்தம்
சுந்தர வணிக னுக்குத் தோன்றிடுங் கெந்த மெட்டு
அந்தமில் சூத்தி ரற்கு அவனியி லாறு கெந்தம்
பிந்திய பறைய னுக்குப் பேசிய கெந்தம் நாலே. (16)

இந்தநாற் சாதிப் பாம்பு மியல்புட னெத்தி ருக்கும்
மந்திரத் தடங்கி நிற்கும் மருந்துக்கும் விஷமி றங்கும்
அந்திய பறைப்பாம் பாணைக் கடங்கிடாக் கெட்ட சாதி
பொந்துவே விகளில் வாழும் புழுமுத லுண்ணும் பாரே. (17)

சோதிநால் விதப்பாம் புக்குந் தோன்றிய விஷப்பல் நாலில்
ஏதிநேர் மடக்குப் பற்க ளிரண்டுநேர் பல்லி ரண்டாம்
நீதிசே ரரவந் தீண்டில் நேருறும் பற்கள் பட்டால்
வாதியா விஷமி றங்கும் மடக்குப்பற் படின்மீ ளாதே. (18)

சாலெட்டு முலகந் தன்னிற் றான்விளை விஷத்துப் பற்கள்
நாலெட்டுங் காளி காளாத் திரிநமன் தூத னாகும்
மேலெட்டும் விஷப்பல் போக விலக்குப்பல் விரைய துண்ணும்
சூலெட்டும் விரியன் குஞ்சு தோன்றிடு முதுகிற் றானே. (19)

வேறு

விரிந்த விரியன் முதுகுதனில் வெகுவாங் குஞ்சு பலவுண்டாம்
வருந்தி மாத மொன்றானல் மகுட மாகித் தோலுரிக்கும்
திருந்த விளமை பிறந்துவருஞ் செகத்திற் பிழைத்த லரிதாகும்
புரிந்த திவர்க்குவரும்பகையைப் போத வுரைப்பே னடைவாவே. (20)

அடவிக் கரடி செந்நாயு மான காகங் கூகையுடன்
நடைகொள் மிருகக் குளம்பாந்தை நாடு மின்ன லிடிவெள்ளம்

தடருங் கிரி மான்பன்றி தோன்றுங் கெருடன் மயில்போத்து
வடுவில் நரிப் பகைதப்பில் வயது நூற்றி யிருபதென்னே. (21)

என்னு மறையோன் சிவாலயத்தி லிருக்குந் தேன்பால் பழமருந்தும்
மன்னன் மரத்தி லிருந்தாடி வந்தபல்லி பூச்சி யுண்ணும்
உன்னும் வசியன் மனையிலுற்றே யுண்ணுங் கோழி முட்டையெலி
பன்னு முழவன் புற்றுறைந்து பகருந் தவளை மீனுண்ணுமே. (22)

உணரு மறையோன் வெண்ணிறமா முற்ற நாவி மணம்வீசும்
தணவா வரசன் பொன்னிறமாம் தாழை மலரின் வாசமுறும்
மணமார் வசியன் செந்நிறமாம் மணமே வீசும் பாதிரியாம்
குணமா யுழவன் கரியநிறங் குலவு மினுப்பைப் பூரணமே. (23)

பூவின் மறையோன் வானோக்கும் பொறியார் படத்திற் சங்குவளை
தாவு மரசன் நேர்நோக்குஞ் சங்கோ டாழி தாம்படத்தில்
பாவும் வசிய னிருபுறமும் பார்க்கும் படத்தின் விற்பொறியும்
மேவு முழவன் நிலம்பார்க்கும் விரிந்த படமாம் புள்ளடியே. (24)

அடியாம் பல்லில் விஷம்நிற்கு மாடும் போது கடைக்கண்ணில்
வெடியாங் காளி காளாஸ்திரி மிக்க எம னெமதூதன்
துடியாம் மேல்வா யலகுதனிற் றோன்றும் நஞ்சுப் பன்னான்காம்
கொடிதாம் பல்லுத் துவாரமதின் குழலி லொழுகி வரும்நஞ்சே. (25)

ஆடி யானி யறுபதுநா ளாண்பெண் கூடித் தானிருக்கும்
கேடில் புரட்டை யற்பசியிற் கெர்ப்பந் தரிக்குங் கார்த்திகையில்
நாடு சூலா யிருநூற்று நாற்பத் தெட்டே முட்டையிடும்
நீடும் வெள்ளை யாண்முட்டை நிறம்பொன் னாம்பெண் முட்டையதே.

வேறு.

இட்டமுட் டைகளேழ் நாளி லிருநூறே டிருபத் தெட்டும்
திட்டமா யுண்ணும் நான்குந் திரிந்துகூ ழாகிப் போகும்
எட்டுநாள் களிற்பன் னூறு மியல்புறப் பொறிக்கும் பாம்புக்
குட்டிக ளாறு நாளிற் குலவிடும் வெளியிற் றானே. (27)

தொடங்குபன் னிரண்டு நாளிற் சூரியன் றோற்ற முண்டாம்
படங்கிளர்த் திரேழ் நாளிற் பானுவைப் பார்த்தே யாடும்
ஒடுங்கிய அறிவு தோன்றி உபதேசத் தோர்ச்சி யுண்டாம்
விடங்களுண் டாகிப் பற்கள் விளைவுற முதிரு மன்றே. (28)

பிறங்கு நான்கு குலமுந்தம் பெண்ணு மாணும் புணர்ந்தளிக்கும்
நிறங்கொ ளரவு சுத்தகுலம் நிகழ்த்து மவைதாங் குலமாறின்
கறங்க வுண்டாம் பறைச்சாதி கவினுர் சாரை தனைச்சேரின்
இறங்கு முட்டை விரியனின மிவைக்கும் விடந்தாங் கொடிதாமே(29)

பார்ப்பான் மனுடர் தமைக்கண்டாற் படத்தைச் சுற்றித் தானெதுங்கும்
சீர்ப்பார்த் திபன்கண் டிருப்பன்சும்மா சேட்டை செய்தா லெதிர்த்துநிற்பன்
வேர்ப்பார் தரவோ டிடில்விடுவன் மிளிர்வை சியன்வாழ் வான்மறைந்து
ஆர்ப்பா யுழவன் றிரிவனெங்கு மகப்ப டான்தந் திரியவனே. (30)

உலகிற் பாம்பின் பிறப்பிறப்பு மோங்கு மறிவும் வாழ்நாளும்
குலவுந் தத்தும் வாசனையுங் கூடும் புணர்ச்சி குஞ்சுமுட்டை
நலமா ருணவு சாதிநிறம் நாட்ட முடனே படப்பொறியும்
சலமார் சாதி கடிகுணமுந் தவத்தோ ரறியப் பகர்ந்தோமே. (31)

பகரும் பிரமன் வேள்விதனிற் படமும் பொறியும் பல்விடமும்
நிகருந் தலைக ளாயிரமும் நீண்ட வுடல்வால் கண்செவியும்
முகம்வாய் கெந்தம் நாவுடனே மூக்கு மறிவுந் தொடலுணர்வும்
புகழு மொன்பான் பேர்களுமே புவியில் மெச்ச விளங்கினவே. (32)

வந்த சேட னனந்தனுடன் வசுகி தக்கன் கார்க்கோடன்
சந்த பற்பன் மஹாபற்பன் சங்க பாலன் குளிகனுடன்
அந்த வொன்பான் பேர்களிலே யனந்தன் முதலா யெண்மர்களும்
உந்து மெட்டுத் திசையினிற்க வுலகைச் சேடன் தாங்கினனே. (33)

ஆன சேடன் றன்முதல்வ னனந்தன் குளிகன் மறையோனும்
தான சங்கபாலனுடன் சார்வா சுகியும் வேந்தாவார்
மான தக்கன் மஹாபற்பன் வல்ல வசியன் றனுவார்
கான பற்பன் கார்க்கோடன் கவின்சூத் திரனு மாவாரே. (34)

வேறு

இருந்தவ ரொன்பான் பேர்க்கு மியல்புறுந் தேவி மாரைப்
பொருந்தவே மணஞ்செய் தேயெப் போதும்வாழ்ந் திருக்க வென்று
திருந்திய நாக லோகஞ் சேடனை யரசாய் வைத்துப்
பரந்ததோர் பூமி பாரம் பரமனுர் தாங்கச் செய்தார். (35)

வேறு

நிலைசே ராண்பாம் பானதுக்கு நேராம் வடிவத் துடனேதான்
தலைசேர் படங்க ளிரண்டருகுஞ் சரியாம் ரேகை யொத்திருக்கும்

கலையார் பெண்பாம் பானதுக்குக் காணும் படமோர் புறமொதுங்கும்
மலையா தாடு மனிதர் கண்டால் மருண்டங் கோட்டம் பிடித்திடுமே. 36

வேறு.

சேணுயர் காளிப் பற்கள் தீண்டிடிற் செந்நீர் மாறும்
ஊணுகா ளாத்தி ரிப்பல் லுற்றிடி லிரத்தம் பாயும்
மாணுயர் நமன்பற் பட்டால் வருமெண்ணெய் போல்நீ ரோடும்
காணுதூ தன்பற் பட்டாற் கருநிற மிரத்த மாமே. (37)

பேதமில் காளிப் பல்லிற் பிரமனே வசிப்பன் கண்டாய்
நீதகா ளாத்தி ரிப்பல் நிகழ்நெடு மால்வ சிப்பன்
ஓதெமன் பல்லிற் றூனு முருத்திரன் வசிப்பன் மற்றைத்
தூதனு மெயிறு தன்னிற் சுகமயேச் சுரன்வாழ் வானே. (38)

இடக்கணி லிந்தி ரைத்தா யியலுறும் வலது கண்ணில்
மடக்கொடி யான சத்தி மனோன்மணித் தாய்வ சிப்பள்
தடக்கவின் வலப்பா கத்திற் சண்முகன் வசிப்பன் வேறு
மடக்கிய விடப்பா கத்தின் மலர்மகள் வசிப்பள் காணே. (39)

வேறு.

நாக்கில் வசிப்பன் கணபதியும் நன்று மிடது கன்னமதில்
ஏற்க வசிப்பான் மன்மதன்றான் இயல்பாம் வலது கன்னத்தில்
தீர்க்க முடனே ரதிவசிப்பள் திடமாக் கடிக்கும் பக்குவத்தில்
காக்குங் காளி தான்வசிப்பள் கடித்தா லுறைவன் வயிரவனே. (40)

கவ்விப் பிடிக்கி லவன்றனக்குக் காமத் துளமோ கினியுறைவள்
தவ்வப் பரத்தின் மூழும்நிற்குஞ் சாலப் பெரியோ ரருகிருக்கும்
செவ்வே கண்டு மிவன்பயந்தாற் சென்றே பூதப் பிசாசுதொடும்
பவ்வ முறவே கடியழுந்திற் பல்லு ளிருந்து விடமெழுமே. (41)

எம்மாண் காளி காளாத்ரி யெமனுந் தூதன் கடித்திடிலோ
பாய்மாத் திரைதொண் ணூற்றெட்டுப் படிந்து நிற்குங் கடிவாயில்
காய்மா லுடம்பில் நரம்புபற்றிக் கடிதா யேறி மிகமயக்கித்
தூய்மான் விழியா னதுகருத்து சுருண்டு கிடக்கச் செய்திடுமே. (42)

ஏறு மொருபல் தோல்பற்று மீரண்டாம் பல்லோ தசைபற்றும்
வேறு மூன்றாம் பல்லாகில் வெள்ளை யெலும்பு தனைப்பற்றும்
ஊறும் நாலாம் பல்லாகி லுள்ளே மூளை தனைப்பற்றும்
மீறு மிந்த வகைவிடங்கள் மேவும் நிலைகண் டறிவீரே. (43)

அறிவாங் காளி காகபத மவிர்கா ளாத்ரி முக்கோணம்
எறியு மியமன் றூட்டியந்தா மியம தூதன் வில்லாகும்
குறியின் படியே கடிவாயின் குணங்க ளிதுபோ லொன்றிரண்டு
முறிமூன் றேகான் கெனின்முறைகா லரைமுக் காலே முழுக்கடியே. (44)

கடிவாய் காளி பன்னீரும் காளாத் திரியேற் செந்நீரும்
இடியா மியமன் கட்டிரத்த மியம தூதன் காரிரத்தம்
வடிவா மொருபல் லிரண்டாம்பல் மருந்து மந்த்ர மூன்றும்பல்
திடமாய் மீளும் நாலாம்பல் தீரா தாகும் வல்விடமே. (45)

சாரு மேலை பச்சோந்தி சாரை பச்சைப் பாம்புடனே
நீருட் பாம்பும் விடமில்லை நிகழு மற்றைப் பாம்புவிடம்
பேரும் பூரான் பல்லியெலி பிறழ்நட் டுவக்கா லியினோடு
சேரு மரணை பெருச்சாளி தேள்மூஞ் சூரு செய்யானே. (46)

சிலந்திப் பூச்சி சொரித்தவளை செந்நா யோநாய் மரநாய்கள்
அலைந்து சுலவுஞ் சில்வண்டோ டாடுங் குழவி தேனீய்க்கள்
சலந்தாழ் பூச்சி புழுதியுண்ணி சம்பு குரங்கு பூனைகளும்
நலந்தான் தருங்கி ரிப்பிள்ளை நாவி முதல விடந்தருமே. (47)

போரார்சுருட்டைமண் ணுண்ணிபுடையன்செவியன்வெள்ளிக்கோல்
நேராம் வரியன் புல்லுருவி நீடு மிரண்டு தலைமணியன்
காரார் சாரை வெண்சாரை கட்டு விரியன் கண்கொத்தி
வாரா மூக்கன் பூநாகம் மலைப்பாம் பிவைதான் சில்விடமே. (48)

எட்டெட் டறுபான் நான்குவகை யிருக்கும் பாம்பு சில்விஷங்கள்
மெட்டா நரரைப் பதினெட்டு விதமா மிருகம் பறவைகளுந்
தொட்டால் மயக்க முண்டாகும் சொல்லுந் தியான மருந்துவகை
மட்டா மயக்கந் தெளியுவணம் வகுத்தார் பதினெண் சித்தருமே. (49)

வேறு.

கதிரவ னுதைய மாகிக் கடிகைபன் னைந்தி னுள்ளே
அதிரவே யரவு தீண்டி லதுதான்சூத் திரப்பாம் பாகும்
விதிர்விதிர்த் தேறு மேலே விடங்கதிர் சடல்வீழ் முன்னே
எதிருறு மரவந் தீண்டி லிதுவசி யப்பாம் பாமே. (50)

அத்தகும் வசியப் பாம்பி னுற்கடி தசையும் பற்றும்
பொத்திரு ளிரண்டாஞ் சாமம் புரவலன் தீண்டி னென்புப்

பத்தியால் விடமு மேறும் பசுருமூன் றுஞ்சா மத்தில்
வித்தவே தியன்க டிப்பன் விஷமூளைக் கேரும் பாரே. (51)

மந்தனுள் பகவில் நாழி வருமிரு பதுதா னுகும்
அந்தநா ளிரவு நாழி யறுபது மனந்த னேவல்
குநதியே தீண்டு மாகிற் கொடுவிஷங் காலில் நிற்கும்
முநதவே சொன்ன வாறு மொழிந்தன பின்னுங் கேளே. (52)

வேறு.

நேய மிரவி பகலிருபா னிலவார் திஙக ளறுபதுடன்
ஆய செவ்வாய் நாழிபத்து மாக நாழி தொண்ணூறும்
தூய வரவாம் வாசுகிதான் தொடர்ந்து வந்து தீண்டிடுமால்
மாய விடமு முழங்காலின் மட்டும் நிற்கு மறிவீரே. (53)

செவ்வாய் பகலி லிருப்பதுக்குந் திகழு மிரவு முப்பதுக்கும்
அவ்வா றைம்பா னுழிகைக்கு மாகுந்தக்க னேவலதாம்
ஒவ்வா திருமேற் பற்களுமே ஊன்றி நரம்பு தனில்நிற்கும்
இவ்வா றறிந்து மருந்துமறை ஏற்ற. விடந்தான் தீர்ந்திடுமே. (54)

அந்த யிரவு நாழி பத்து மான பற்பன் விடமுதுகில்
வந்து நிற்கும் புதன்பகலில் வயங்குங் கடிகை முப்பதுக்கும்
புந்தி யிரவு பத்திற்கும் புகழ்கார்க் கோட னேவலினுற்
கந்த ரத்தில் விடநிற்குங் கண்டு மருந்து செய்வீரே. (55)

வேறு

பண்பதாம் புதனி ராவிற் பகலிரு பதுநா ழிக்கும்
நண்பதாங் குருவா ரத்தில் நற்பக லிரவு முற்றும்
எண்பது நாழி கைக்கு மியல்புறு பற்ப னேவல்
கண்படு மரவந் தீண்டிற் கண்டமேல் விடமாம் பாரே. (56)

வெள்ளியிற் பகலி ராவும் விளங்கறு பதும்மே லுள்ள
கள்ளமில் சனியிற் பத்துக் கடிகையு மெழுப துக்கும்
எள்ளலில் மஹாபற் பன்ற னேவலாம் விடங்கள் தீண்டில்
விள்ளரு மூக்கில் நிற்கும் விடதாரி கண்டு தீரே. (57)

வேறு

சனியிற் பகல்மே லிருபதுக்குஞ் சங்க பால னேவலினுல்
நனிசே ரரவந் தீண்டிடுமேல் நஞ்சு நெற்றி தனில்நிற்கும்
இனியத் தினத்தி லிராமுழுது மியங்குங் குளிக னேவலினுல்
உணியே தீண்டிற் பாம்புவிட முச்சிக் கேறி நின்றிடுமே. (58)

சடித்த வாயைத் துடைத்தாற்போற் சடிதே விடந்தீர்த் திடவல்லார்
படித்திந் நூலை யறிந்துசெய்தாற் பறக்கும் பொல்லா விடமெல்லாம்
நடித்த சிவனார் மந்திரமும் நல்ல கருட பாவனையும்
கொடுத்த குருவி னருளு முன்னைக் கொண்டுசெல்க நன்றாமே. (59)

தூதன் பாம்பு கடித்ததென்று சொன்ன சொல்லி னெழுத்துகளில்
தாதில் லாஒற் றெழுத்துகளைத் தள்ளி நின்ற வெழுத்தெண்ணி
ஓது மஞ்சிற் கழித்திட்டே உள்ள வெழுத்தின் தொகையதனால்
நீதி யரவ மீதென்று நெறியா லறிந்துக் கொள்வீரே. (60)

வேறு

ஒன்றுதான் மிச்ச மாகி லுரைத்திடு நற்பாம் பென்றே
மன்றினி லிரண்டு மிச்சம் வந்திடிற் புடைய னென்றே
நன்றுற மூன்று மிச்சம் நண்ணிடில் விரிய னென்றே
நின்றநால் மிச்ச மாகில் நெடுசுழ லைப்பாம் பென்றே. (61)

மிச்சமே யில்லை யாகில் விடமில்லை யென்று சொல்லு
வச்சமுன் தொகையை நாலில வழங்கிடி லொன்று வந்தால்
எச்சபல் லொன்றும் நின்ற திரண்டெனி லிரண்டு பல்லாம்
நச்சுமூன் றினுக்கு மூன்றும் நாலுபல் நாலுக் காமே. (62)

வேறு

உறைமுன் தொகையை மூன்றிலிட வொன்று வரினே கடித்ததிரா
நிறையா விரண்டு வந்தாக்கால் நிகழும் பகலிற் கடியாகும்
அறையு மிச்ச மில்லையெனி லான விடத்தின் கடியுமில்லை
முறையே யிந்தப் படியறிந்து முயல்வீர் விடங்கள் தீர்த்திடவே. (63)

கண்ட தொகையை யிரண்டிலிட்டுக் கழித்து மிச்ச மொன்றுவரில்
விண்ட விடந்தா னிடதுபக்க மேவு மிச்ச மில்லையென்றால்
கொண்ட விடந்தான் வலப்பக்கங் குறிப்பா யறிந்துக் கொண்டிறைவன்
பண்டு பகர்ந்த மருந்துமறை பரிந்தே செய்துய் விப்பீரே. (64)

மற்றத் தொகையை மூன்றிலிட்டு வகுத்து மிச்ச மொன்றுவரில்
உற்ற தோலி லிரண்டுவரி லோங்குந் தசையிற் சரியாயின்
பற்று மெலும்பில் விஷமேறும் பரிந்தே மணிமந் திரமவிழ்தம்
சற்று மஞ்சா துளந்தெளிந்து தாக்க விடந்தான் றீர்ந்திடுமே. (65)

துரித மாக வந்தவனைத் தூதனோ நீ காலனோவென்
றரிதா வவனை நீகேட்கி லவன்ற னுரைதான் தூதனெனின்

மரியும் விடந்தீர்ந் துயிர்மீளும் வந்தான் காலை னன்றிடிலோ
பிரியு முயிர்தான் மீளாது பேசும் நெறியி தோர்ந்துகொள்ளே. (66)

தூதன் முகந்தான் வாடிவந்து சொன்னால் விஷந்தான் றீராது
கோதி லவன்றா னழுதுகொண்டிங் குழறி வரினு மவ்வாறும்
சீத முகந்தான் மலர்ந்துவரிற் றீரும் விடந்தா னுயிர்மீளும்
நீத முடனிம் முறையறிந்து நீதான் விடந்தீர்த் திடச்செல்லே. (67)

விடத்தைத் தீர்க்கப் போங்காலை வேண்டும் நல்ல சகுனமது
கடித்த விடந்தீர்த் திடப்போகுங் காலிற் சகுனம் நன்றாகில்
அடுத்து விடந்தான் தீர்த்திடலா மாகாச் சகுனங் கண்டாக்கால்
மடுத்த விடந்தான் தீராது வழிக்கொண் டங்கு செல்லாதே. (68)

அரவு கடித்த தெனுந்தூத னருகே வந்து நின்றிடுகில்
விரைவி லவன்பா லப்போது விடந்தா னில்லை யென்றுரைநீ
நிரையாம் பகல்முற் கூறதனில் நேர்ந்து வருகில் விடப்பாம்பாம்
பரிதி யிறங்கும் நேரமதிற பகர்ந்தால் வழலை யென்றுணரே. (69)

நடையிற் செல்லும் போதுவந்து நவின்றா லனந்தன் கடியாகும்
கடையில் நிற்கும் போதுவரிற் கார்க்கோ டகன்றன் கடியாகும்
மடைதா னுண்ணும் போதுவரில் வலிய குளிகன் விடமாகும்
அடைகாய் போடும் போதுவரி லடலார் பற்பன் விடமாமே. (70)

படுத்துத் தூங்கும் போதுவரிற் பற்பன் கடியாங் கண்ணுறக்கம்
விடுத்து விழிக்கும் போதுவரின் மிளிர்வா சுகியின் கடியாகும்
கொடுத்து நிற்கும் போதுவரிற் கொடிய பாலன் கடிதருக
லெடுத்து நிற்கும போதுவரி லெழின்மா பற்பன் கடியாமே. (71)

தாது மலர்சேர் குழலுமையாள் தலைவ னருளா லகாரமுதல்
ஓதும் அ-ஆ இ-ஈ-உ ஊவும் எ-ஏ ஐ-ஒ-ஓ-ப்
போத வுயிர்பத் தெழுத்துகளிற் புகல்தூ தன்சொல் முதலெழுத்தும்
மோதும் விடக்கோட் பட்டோன்பேர் முதலு மொத்தால் விடமிலையே.

முன்னர்க் கேட்ட சொல்முதலே முதலா யிரண்டா மெழுத்தாகில்
பன்னு மொருபற் பட்டதென்றும் பார்க்கி லுடனே விடந்தீரும்
பின்னர் மூன்றா மெழுத்தாகில் பிறங்கு மிருபற் பட்டதென்றும்
உன்னு மெழுத்தேல் மூன்றுபற்பட் டுளதென் றும்பார் தீர்ந்திடுமே.

ஐந்தா மெழுத்தேல் நாலுபற்க ளழுந்திற் றதுதான் தீராது
வந்தே பார்க்க வேண்டாம்நீ வழலை யாறு மெழுத்தாகில்
உந்தே ழெழுத்தேல் புடையன்மண் ணுண்ணி யெட்டா மெழுத்தாகில்
பந்தோன் பானேற் சிலவிடமாம் பத்தேல் விரிய னென்றுணரே. (74)

வேறு.

காற்பெரு விரலுள் ளங்கால் காற்புற வடிகெண் டைக்கால்
சாற்கொளு முழங்கால வாழை சகனமே தொப்பூழ் தொந்தி
பாற்குட மார்பு கண்டம் பார்வையே நெற்றி யுச்சி
சேற்சுறா தலமு வைந்தில் திசழுமிழ் திடமா யேறி. (75)

இறங்கிடும் வலப்பா லாக இம்முறை தெரிந்திவ் வாறே
கறங்கிடும் விடமு மேறிக் கவினுற விறங்கும் ஆணேல்
மறங்கொளும் பெருவி ரற்கண் வலங்கொடே றியுமி றங்கும்
பிறங்கமிழ் தவ்வா றேறிப் பெருவிட மிறங்கும் பாரே. (76)

அந்தணன் முதல்நால் வர்க்கு மவரவர் வசிப்பி டத்தில்
முந்துறு பலிகள் செய்து முகம்புயம் தொடைபா தத்தில்
தந்திரக் குடோரி செய்து தகும்விட மிறக்கு வோர்க்கு
மந்திர சித்தி யாகும் வையக முணருந் தானே. (77)

பாவனைக் கொருபற் பட்டாற் பறக்குமே பல்வி டந்தான்
மாவிரு பற்கள் பட்டால் மந்திரத் தாலும் தீரும்
மூவகைப் பற்கள் பட்டால் முபல்கிரி யையுந்தான் வேண்டும்
தேவதை யோகஞ் செய்மந் திரமருந் திவையாங் காணே. (78)

நாலுபற் பட்ட தென்றால் நல்லதோர் காலம் வேண்டும்
வேலவ னருளுண் டாகின் மிகுமன்ற மருந்தி யோகம்
சாலவே பயனுண் டாகத் தக்கதோர் மார்க்க முண்டு
மேலதை யுலகத் தோர்க்கு விளங்கிட விளம்பு வேனே. (79)

பொன்றினன் போலப் பற்கள் பூண்டுமுச் சடங்கி நிற்கில்
சென்றவன பால்நீ மெய்யிற் சிவப்புள விரத்தங் காணில்
இன்றவன் கையில் நெட்டி யிழுத்திடச் சுடக்கு வந்தால்
அன்றவ னுவி யுள்ளே அடங்கியுண் டென்று கொள்ளே. (80)

வேறு.

நகத்தை முதலிற் பிடித்தழுத்து நன்றாய்ச் சிவக்கக் கண்டாக்கால்
சுகத்தி லிருக்கும் முன்கையைச் சுடுகொப் புளங்க ளுண்டாகும்

முகத்தில் வேர்வை தான்றோன்றும் மோச மில்லை யென்றறிந்தே
செகத்தி லவன்ற னுயிரதனைத் திருப்பித் தருங்கா ளென்று சொல்லே

காலனைவென்றனுண்டை.

கருபொற் றலைக்கை யான்சாறுந் தகரைச் சாறும் வெள்ளெருக்கின்
மருவு மிலையின் சாறுமொன்றாய் வார்த்துக் காதில் நசியமிட
ஒருவி மறுகா தின்வழியே ஒழுகி னிறப்பன் ஒழுகிலையேல்
அருகி யுயிர்தா னிருந்ததென்றே அஞ்ச னந்தான் கண்ணிலிட்டே. (82)

புதிய சோலை தனைநனைத்துப் புகழ்மெய் முழுது மூடிவைத்தே
மதிகொள் மறையுங் கிரியையும்பா வனையு முறையே செய்தாக்கால்
விதிதா னல்ல விதியாகும் மேலோர் தாங்கை கண்டதிதாம்
அதிக நல்ல பாகமிதா மதனைச் சோதித் தறிந்துகொள்ளே. (83)

வேறோர் மார்க்கம் மைந்தாகேள் மிளகு சூதம் வாளமுமே
பேறார் மகிழ விரையொடுபேய்ப் பீர்க்கின் விரையுந் தாளிவித்தும்
ஆறு மிவைதாஞ் சமன்கூட்டி யரைத்துப் பழச்சாற் றாலுலர்த்திக்
கூறு உண்டை செய்துவைத்துக் கொண்டஞ் சனந்தீட் டிடக்கேளே()

இதுகா லனைவென் றானுண்டை யிதனைச் சிறுநீர் விட்டரைத்து
மெதுவாக் கண்ணி லிடுதலுடன் வேட்டி நனைத்து மெய்முழுதும்
பொதிவா வைத்தா லயர்ந்தவன் புவியி லுறங்கித் தெளிந்தான்போல்
மதியோ டெழுந்து பேசுவனிம் மருந்தை யெவர்க்குஞ் சொல்லாதே.

குடோரி நெற்றி தனிலாடின் குலவி ரத்தங் கருத்திருந்தால்
தொடாநீர் தெளிநீ மயிர்ப்புளகந் தோன்றா திருக்கி னடிக்கமெய்யில்
தடாதுங் கண்தான் சிவக்காதுந் தானங் கிருந்தா லுயிரில்லை
விடாத விடந்தான் கொன்றதென்று விட்டு விடுவீர் கைதானே. (86)

சுடுகாடு, மீட்டான்

ஆடுங் கெருட னிட்டமுட்டை ஆறு கிடிற்றா னீளமதாம்
நாடிக் கீழைத் திசையிலதை நவிலா தித்த வாரமதில்
தேடி யெடுத்துத் தொளைபோட்டுச் செப்பு மதனுள் நவச்சாரம்
கேடில் விராகன் முன்படைத்துக் கிடாரிச் சாணந் தனிற்பொதிந்தே.

மரபா யுலர்த்திச் சுடலைக்குள் வைக்க வெந்து நீறாகும்
அரனா ரருளாற் சிமிழதனி லடைத்தே யந்த நீறதனைக்
கரமா விடக்கோட் பட்டான்றன் காதில் நாசி தனிலிட்டே
உரமாய்ச் சீசீ யெனக்குழல்வைத் தூதில் விடந்தா னிறங்கிடுமே. (88

விளங்கு மிந்தச் சுடுகாடு மீட்டான் நீற்றி னுடனேதான்.
துளங்குங்கருடக்கொடிப்பொடியுந் தூக்கிச் சமனுய்க்கலந்துவைத்தே
களங்கொள் கடிவாய் தனிலிட்டுக் கையாற் றேய்த்துப் புதுப்பானைத்
தளங்கொள் நீறு கொடிப்பொடிசேர் தண்ணீர் குளிக்கச் சுகமாமே. (89

காடு மீட்டா னீற்றுடனே காலன் றனைவென் றுனுண்டை
யீடு செய்தோர் சட்டியிற்றீ யிட்டு விடந்தீண் டியவனெதிர்
நீட வைத்துத் துணிமூடி நிறையப் புகையைத் தானேற்ற
பாடு மொன்பான் துவாரத்தும் பாய்ந்து விடந்தான் றீர்ந்திடுமே. (90)

மற்ருேர் மார்க்கம் மருக்கொழுந்தும் வயங்கா வரையுங் கோவையுமே
பெற்ற கீரிப் பூடும்நல்ல பெருநீ லியுமே னியுஞ்சீரார்
உற்ற கொல்லங் கோவையும்பெ ருயர்ந்த கெருடக் கொடிதானுந்
துற்ற கீழ்க்காய் நெல்லிகடி துடைத்தான் பத்தும் விடமூலி. (91)

விடந்தான் றீர்க்கு மந்திரமா விதித்த கெருட தியானமதை
நடந்தான் புரியுஞ் சிவனருளை நல்குஞ் சிவஓம் சுவாஹாவென்
றிடந்தான்நறும்பூவனத்திருந்தேஇலட்சம்உருவைகிதஞ்செபித்தால்
திடந்தா னொருமண் டலத்தினுள்ளே தீர்க்கும் விடதா ரியுமவனே. 92

புண்ணாக் கிலையோ டருள்ளி பொருந்த வசம்புந் தான்கூட்டி
ஒண்ணா அரைத்துக் கைக்கொடுமுன் புற்றுற் பாந்த ளாடாது
எண்ணா வந்த யிலைகசக்கி யெண்ணெய் யுடன்கை யினிற் றடவி
நண்ணாத் துணிந்து தான்பிடிக்க நல்ல பாம்புங் கடியாதே. (93)

மற்றவ் விலையைத் தானரைத்து மதித்தே யெண்ணெய் தனிற்கொடுக்க
கொற்றப் பாம்பின் விடந்தீருங் கொடுத்து மதனுற் றீர்ந்திலையேல்
பற்றும் விஷமை தனைக்கொடுத்தாற் பைய விறங்கிப் போம்விஷமுஞ்
சுற்று முனிவர் தாமறியாச் சூட்ச முனக்குச் சொன்னேனே. (94)

வேறு மார்க்கந் தனைக்கேள்நீ மிளிர்நா யுருவி யிலைதன்னை
கூறும் பரிதி வாரமதிற் கொண்டு கசக்கித் தலையினிலே
சாற பிழிந்தே உடம்பெங்குந் தடவி யிறக்கித் தேய்த்திடவே
ஏறும் விடந்தா னிறங்கிவிடு மிதுவோர் சூட்சஞ் சொன்னேனே. (95)

அந்த நாயி னுருவியிலை யறைத்துக் கடிவாய் தனில்வைத்தே
எந்த விடமுந் தான்றேய்க்க இறங்கும் விடந்தா னப்போது

வந்த தெவரு மறியாமல் மறைவா யெடுத்துப் புதைத்துவிடின்
சிந்தை மகிழ்வாய்க் கடியுண்டோன் றிறமா யுயிர்பெற் றெழுவானே.

என்றன் சீட ஞமுனக்கே இயம்பும் நாக ராரூடம்
மன்றில் நாகப் பணிபூண்ட வரனு டகமு மாவணையான்
நன்று தருமா டலுங்கண்ட நல்லோர்க்கிந்நூல் கொடுத்திடலாம்
ஒன்றுந் தீயோர்க் கியாதே உண்மைப் போத மாமிதுவே. (97)

வேறு.

ஆன நீலியு மாவரை குப்பையின்
மேனிகொல் லன்கோவை வெய்யகிழ்க் காய்நெல்லி
மான வாட்டித் துவாலை மகிழ்ந்திடில்
போன தேவெயில் முன்பனி போல்விடம். (98)

விடமெ ழுங்கடி வாய்வழி யோடுமே
ஓடிவி லாதரைத் துள்ளுக் கருத்திட
அடைவ தாயகிழ்க் காய்நெல்லி யாவரை
கொடிய நீலிகொல் லன்கோவை மேனியே. (99)

கொல்லன் கோவையுட் கொண்டவன் மேனியில்
பல்லு போட்டுக் கடித்திடும் பாம்புசாம்
வல்ல முன்னைய மந்திர மோதினல்
வெல்லுங் கால விடந்தணிந் தோடுமே. (100)

மேவு நெல்லியு மேனியு நீலியும்
கோவை வேப்பங் கொழுந்துசா காழுலி
காவ லாமுன் கசக்கிறீம் வம்வம்மென்
றேவ ஆல மிறங்கிவிட் டோடுமே. (101)

கூடு நாகத்தைக் கூறிடு மிங்குவன்
பூடு டன்வசம் பும்பெரு நீலியுஞ்
சூடி யார்பெருந் தும்பையும் ஆட்டியே
வாண்ட தாக்கவும் வல்விஷந் தீருமே. (102)

தண்மை யாயதைச் சாணி கரைத்ததின்
வண்மை யார்தெளி வைவிட் டரைத்துமே
திண்மை மாய்க்கடி வாயினிற் றீட்டிட
உண்மை யாய்விட மோட்டம் பிடிக்குமே. (103)

உந்து மிந்திர கோபம்வெள் ளுள்ளியில்
வந்தி டுந்தயி லத்தை வடித்துமே
நந்து நாக்கொடு நாசிகண் காதினில்
வெந்த வாய்செலுத் தோடும் விடங்களே. (104)

நாடு வெய்ய சினந்திகழ் நாகமுன்
யோடு வார்முன் புரமெரிக் கின்றவேர்
ஆடு மோகடி யாதந்த வேரினால்
ஈடு மோதிர மிட்டுப் பிடித்திடே. (105)

பாம்பி னங்களும் பற்களும் பல்விடம்
ஆம்பி றப்பிறப் பாதிய சொல்லியே
நாம்ப யின்று நவில்விடந் தீர்த்துயிர்
ஓம்பு மார்க்கமும் ஓதினம் வாழ்கவே. (106)

ஓது நாகரா ரூடமு ரோமனும்
மாத வத்தனி யானிதை வாய்மையாப்
போதர் தாஞ்சொலா துள்ளமர் மம்மெலாம்
மேதி னிக்கற மாக விதித்துளேன். (107)

சத்தி வேலொடு தந்தசி வாரூடம்
உத்த மர்க்குவப் பாச்சிறந் துள்ளது
தித்த னீலகண் டப்பெய ராலுமோர்
வித்தை நல்கினன் மேதினி யுய்யவே. (108)

ஆதி யிற்சிவ னாருமைக் கன்புடன்
ஓதும் அவ்விரு நூலுணர் வாற்கிரி
மாத தைச்சுருக் கிக்குறு மாமுனி
நாதற் கோதினள் நற்சத்தி யாரூடம். (109)

கும்ப மாமுனி மற்றதைக் கோதிலா
இம்ப ரார்ந்தசித் தர்பதி னெண்மருக்
கன்பு டன்சுருக் கிப்புகன் றாரதாம்
உம்பர் போற்றுயர் சித்தரா ரூடமே. (110)

அதனை யாய்ந்த பதஞ்சலி யாமுனி
உதைய தேவியா ரூட முரைத்தனன்

மதிதெ ளிந்ததன் வந்திரி மாமுனி
துதிமி குங்கரு டாரூடஞ் சொல்லினன். (111)

கோப மிக்குள கோசிக னம்புவித்
தாப தர்க்கெதிர் சர்ப்பரா ரூடமும்
ஞாப கங்கொளு மந்திரா ரூடமுஞ்
சோபி தம்பெறச் சொல்லி மகிழ்ந்தனன். (112)

ஆறு பேர்க ளுறைந்தநூ லட்டகம்
ஏறு ரோம னியான்சொலு மித்துடன்
கூறு மாநவ கம்மிவை கொண்டலோ
தேறு சித்தர் சிறந்தனர் பாரிலே. (113)

பாக மாவல குள்ளபன் னூல்களும்
யூக ரோம னுரைக்கிணை யாகுமோ
நாக ராரூடம் நன்றுணர் யோகிகாள்
ஆகும் நல்லா னனந்தம் ஒங்குமே. (114)

விஷத்துக்கு மருந்து.

சிறியாணங்கையின் வேருக்கு சூரியகிரணத்திலாவது அல்லது சந்திரகிரணத்திலாவது, வெள்ளெருக்கு மஞ்சியினல் காப்புக்கட்டி துபதீபங்கொடுத்து ஷெ வேரராமற்பிடுங்கி அந்த வேரை அரையிலாவது, கையிலாவது அணிந்துகொள்ள அரவமானதுதீண்டாதுசர்ப்பம் படமெடுத்தாடும்போது ஷெ வேரை அதன் முன்பாக போட்டால் ஷெ சர்ப்பமானது படமெடுக்காமல் பூமியில் வைக்கோல் பழுதைப்போற் கிடக்கும் அந்த வேரைக் கையிலெடுத்துக் கொண்டால் சர்ப்பமானது ஓடிவிடும். ஆகையால் இந்தவேரையாரிடத்திலுங் கொடாமல் தன்னுடைய கையிலே வைத்துக்கொள்ளவேண்டியது. அல்லது தங்கத்திலாவது அல்லது வெள்ளியிலாவது தாயத்து செய்து அதிலடைத்து வைத்துக்கொள்ளலாம். ஷெ வேரை ஆவின்பாலிலரைத்து விஷந்தீண்டியவர்களுக்கு வேளை ஒன்றுக்கு அரைக் காற்படி வீதம் 3-வேளை கொடுக்க விஷமிறங்கிவிடும். பத்தியம் கடுகு நல்லெண்ணெய் கரப்பான் பதார்த்தம் ஒருவாரம் வரை தள்ளுபடி செய்யவும். அப்பால் யெண்ணெய் தேய்த்து ஸ்நானஞ் செய்துசகலமான பதார்த்தங்களும் சேர்த்துச் சாப்பிடவேண்டியது.

சிவசுப்பிரமணியர் அறுகோணச் சக்கரம்.

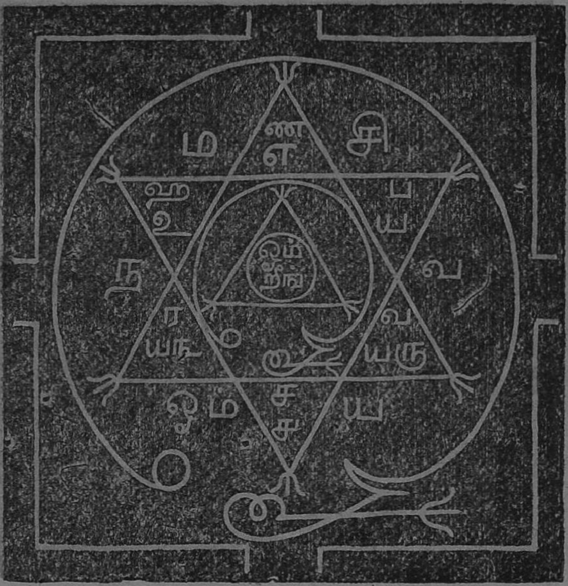

மூலமந்திரம்.

ஹரி ஓம் திரிபுரபவ திஃஜொளிபவ பரிபுரபவ பவஜொளிபவ சரஹணபவ தேவாயநமா வென்று ௱௲ உருப்போட்டுச் சித்தியாக்கிக் கொள்ளவும்.

பூஜாவிதி.

சோமவாரங் காலையில் ஸ்நானஞ்செய்து பட்டுவஸ்திரமுடுத்தி அனுஷ்டான ஜெபதப முடித்து மெழுகின இடத்தில் கிருஷ்ணாசனத்தில் வடக்குமுகமாய் வீற்றிருந்து தாமரைநூலிட்டு நெய்விளக்கேற்றி அதன் முன் வெள்ளித்தகட்டில் எந்திரம் வரைந்து பால, இளநீர், முதலான அபிஷேகங்களைச் செய்து தேங்காய், பழம் வெற்றிலை பாக்குடன் கற்பூர தீபங்கொடுத்து சண்முகனை மனத்துள்வைத்து பூசித்து உருத்திராக்ஷமணிகொண்டு ௱௮ உருவீதம் ஒருமண்டலஞ்செபித்துக்கொண்டால் சித்தியாகும். ஆகையால விஷசகடிகொண்டவன் வந்தவுடனே மேற்கண்ட மந்திரத்தைச்சொல்லி ௲௮ உருப்போட்டு வேப்பிலையினால் மந்திரிக்க விஷமிரங்கிவிடும். இந்தச் சக்கரத்தை வெள்ளித்தகட்டிலெழுதி பூஜாவிதிமுடித்து கழுத்திலாவது கையிலாவது அரையிலாவது கட்ட சகல தோஷமும் நிவர்த்தியாகும், லெட்சுமிகடாட்சமும் பெருகும் சுபம்.

பஞ்சாட்சர ஐங்கோண சக்கரம்.

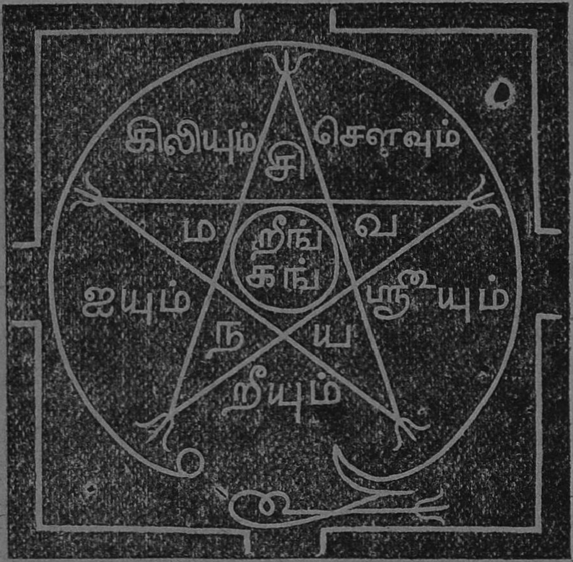

மூலமந்திரம்.

ஹரிஓம் றீங் கங் ஐயும் கிலியும் சௌவும் ஸ்ரீயும் றீயும் நமசிவய தேவாய நமஹா வென்று உரு ௱௮ போட்டு சித்தியாக்கிக்கொள்ளவும்.

பூஜாவிதி.

குருவாரத்தில் காலையிலெழுந்து ஸ்நானஞ்செய்து பட்டுடுத்தி அனுஷ்டான முடித்து மெழுகின இடத்தில மான தோலாசனத்தில் வடக்கு முகமா யிருந்துகொண்டு பஞ்சலோகத் தகட்டில் மேற்கண்ட சக்கரத்தை வரைந்து இளநீர், பால முதலான அபிஷேகஞ் செய்து மஞ்சளினால் பிள்ளையார் பிடித்துவைத்து விபூதி குங்குமம் சந்தனம் புஷ்பஞ்சாத்தி தேங்காய் பழம் வெற்றிலை பாக்கு வைத்து தூபதீபங் கொடுத்து விநாயகக் கடவுளையும் முருகக்கடவுளையும் இருதயத்தில் வைத்துத் தெரிசித்து ஐந்துமுக ருத்திராட்ச மணியினால் ௱௮ உரு வீதம் ஒருமண்டலம் செபித்து வரச் சித்தியாகும்.

அப்படிச் சித்தியானவுடன் விஷக்கடி கொண்டவன் வந்தால் மேற்கண்ட மந்திரத்தைச்சொல்லி வேப்பிலையினால் ௱௮ உருப்போட விஷமிறங்கிவிடும். இந்தச்சக்கரத்தைத்தங்கத்தகட்டிலாவது வெள்ளித் தகட்டிலாவது வரைந்து பூசாவிதி முடித்து கழுத்திலாவது அல்லது கையிலாவது அரையிலாவது தாயத்துச்செய்துக் கட்டிக்கொண்டால் புத்திரப் பேறுண்டாகி பெருஞ்செல்வத்தடைவார்கள்.

சிவசுப்பிரமணியர் சடாட்சர அறுகோணச்சக்கரம்.

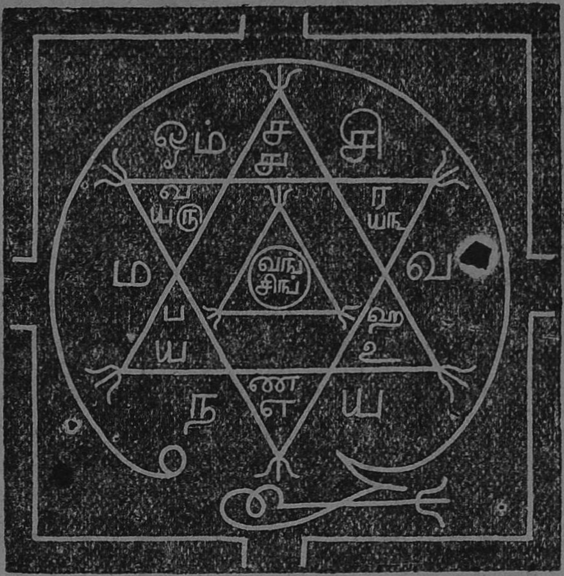

மூலமந்திரம்.

ஹ்ரீஓம் அம் உம் ஐயும் கிலியும் சௌவும் நமசிவய. சரஹணபவ தேவாய நமஹா வென்று ௫௰௲ உருப்போட்டுச்சித்தியாக்கிக்கொள்ளவும்

பூஜாவிதி.

சுக்கிரவாரம் காலையில் ஸ்நானஞ்செய்து பட்டு வஸ்திரமணிந்து அனுஷ்டான முடித்து மெழுகிக் கோலம்போட்ட பிடத்தில் கிழக்கு முகமாயிருந்து இச் சக்கரத்தை வெள்ளித்தகட்டில வரைந்து பாலபிஷேகம் செய்வித்து சக்கரைப் பொங்கலும் பாயாசமுஞ் செய்துவைத்துப் பஞ்சாமிர்தமுடன் தேங்காய், பழங்களும் வெற்றிலை பாக்கும் வைத்து தூபதீபாராதனையுடன் கற்பூரதீப ஆராதனையுங் கொடுத்து தினம் ஒன்றுக்கு ௲௮ உருவீதம் ஒரு மண்டலஞ் செய்து வாச்சித்தியாகும்.

அப்படிச் சித்தியானவுடன் விஷக்கடி கொண்டவன் வந்தால் மேற்கண்ட மூலமந்திரத்தைச் சொல்லி வேப்பிலையினால் ௲௮ உருப் போட விஷ மிறங்கிவிடும்.

இந்தச் சக்கரத்தை தங்கத்தகட்டிலாவது, வெள்ளித்தகட்டிலாவது வரைந்து பூஜாவிதிமுடித்து தாயத்துச்செய்து அதற்குள்ளடைத்து கழுத்திலாவது, கையிலாவது, அரையிலாவது கட்டச்சகல பாக்கியமும் உண்டாகும்.

விஷத்திற்குக் கெருட மந்திரம்.

அரவத்தால் விஷந்தீண்டினவனுடலைச் சிம்மாசனமாகவும் அவன் தேகத்தின்மீது மேல் நோக்கிய விஷமானது நந்தியாகவும், கெருட பகவான் சிரசிற்குமேல் அந்தரத்தில் தன்னெதிரில் நிற்பதாகவும்; ஈஸ்வரன் வாக்கினால் மந்திரதியானஞ் சொல்வதாகவும், நினைந்து ஹரி ஓம் சிவசிவா வாவா விஷம் நசிமசி நமசிவாய நமஹா வென்று மூலமந்திரத்தை ௱௰௲ உருச்செபிக்கவும்.

பூஜாவிதி.

சனிவாரங் காலை ஸ்நானஞ் செய்து பட்டுடுத்திச் செபதபமுடித்து மெழுகிக் கோலமிட்ட இடத்தில் மான்தோல் போட்டு வடக்கு முகமாய் வீற்றிருந்து தேங்காய், பழம் வெற்றிலை பாக்கு வைத்துத் தூபதீபங்கொடுத்து ஷை மூலமந்திரத்தை ௲அ உருப்போட்டு வந்து ஒரு மண்டலம் வரை செபித்துவந்தால் சித்தியாகும்.

அப்படிச் சித்தியானவுடன் விஷந்தீண்டி வந்தவர்களுக்கு மேற்கண்ட மந்திரத்தைச் சொல்லி ௲அ உருப்போட்டு வேப்பிலையால் மந்திரிக்க விஷ மிறங்கிவிடும்.

மற்றொருவிதம்.

ஓர் மொழிப் பிரம்பில் முன் சொன்ன மூலமந்திரத்தை யெழுதி உருப்போட்டு முடித்து அந்தப்பிரம்பை தீட்டண்டாத இடத்தில் வைத்திருக்கவும். விஷங்கடித்துவந்தால் அந்தப் பிரம்பினாலே தலையிலிருந்து கடிவாய் வரையிலும் மந்திரத்தைச் சொல்லித் தடவிக்கொடுக்க விஷமிரங்கிவிடும். அல்லது ஒரு மனிதனிடத்தில் அந்தப் பிரம்பைக் கொடுத்தனுப்பி அவன் கையினாலே தலையிலிருந்து கடிவாய் வரை ௲அ தரம் தடவி வர விஷமிரங்கிவிடும்.

மற்றொருவிதம்.

செம்புத்தகட்டில் மேற்கண்ட மூலமந்திர அட்சரத்தை யெழுதி அப்படியே சுத்தி செம்பு மோதிரமாக்கி பூஜாவிதியுடன் உருப்போட்டு முடித்து கையில் போட்டுக்கொண்டு ஒரு செம்பில் நிறைய தண்ணீர் கொண்டுவரச் சொல்லி இந்த மோதிரத்தினால் அதில் மந்திரத்தையெழுதி ஷை தண்ணீரைகடியுண்டவனுடைய சிரசில் மூன்றுதரம் புரோக்ஷித்து விபூதியில் ஷை மந்திரத்தை யெழுதி தியானித்து. வேப்பிலையினால் மேற்கண்ட மந்திரத்தைச்சொல்லி மந்திரிக்க விஷமிரங்கிவிடும். பக்ஷி தோஷங்களுக்கும் இதேமாதிரி செய்யத்தோஷம் விலகும்.

நாகராரூடம் முற்றிற்று.

வைத்தியப் பெருநூல் காவியங்களின்
விளம்பரம்.

ஐயா! இதனடியிற் கண்டசாஸ்திரங்கள் ஓலையேட்டுச் சுவடியிலிருந்ததைத் தற்சமயம் நோட்டுப்புஸ்தகங்களிலெழுதித் தயாராய் விட்டது. இனி கூடியசீக்கிரத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடக்கூடும். இந்த சாஸ்திரங்களெல்லாம் இதற்கு முன்னம் அச்சுக்கு வராதசாஸ்திரங்கள்.

அகஸ்தியர்	
அகஸ்தியர் தத்துவம்	300
ஷை தர்க்கசாஸ்திரம்	300
ஷை கர்மசூஸ்திரம்	300
ஷை பரிபாஷை	300
ஷை ஞானகாவியம்	500
ஷை ஞானகாவியம்	1000
ஷை வயித்தியகாவியம்	1000
ஷை திருமந்திரகாவியம்	1000
அகஸ்தியர் சத்திஜாலம்	1200
ஷை ஆறுகாண்ட ஜாலம்	1200
ஷை ஏழுகாண்டஜாலம்	1200
ஷை வகார நாலுகாண்ட ஜாலம்	1200
ஷை பரிபூரணம்	1200
அகஸ்தியர் ஞான சௌமியம்	1200
ஷை யோக சௌமியம்	1200
ஷை வாதவைத்திய நிகண்டு	1200
ஷை 12 காண்டஜாலம்	192
ஷை இடைபாகம்	400
ரோமர்	
ரோமரிஷி ஞானம்	500
ஷை கருக்கடை	500
ஷையார் பரிபாஷை	500
ஷை நிகண்டு	500
யூகிமுனிவர்	
யூகிமுனிகாவியம்	1000
ஷை வாதகாவியம்	1000
ஷை கருக்கடை	1000
ஷை காவியச் சுருக்கம்	200
கொங்கணர்	
கொங்கணர் முதற்காண்டம்	500
ஷை நடுகாண்டம்	500
போகர்	
போகர்பலதிரட்டு	750
ஷை காவியம்	1000
ஷை பூரணம்	360

தன்வந்திரி	
தன்வந்திரி நாலுகாண்டஜாலம்	800
ஷை கருக்கடை	300
ஷை வயித்தியம்	200
தேரையர்	
தேரையர் கருக்கடை	1000
ஷை வயித்தியம்	450
திருமூலர்	
திருமூலர் பரிபூரணம்	200
ஷை ரசயோக தீட்சை	216
நந்தீஸ்பரர்	
நந்தி நிகண்டு	300
ஷை பரிபூரணம்	200
மச்சமுனி	
மச்சமுனி நிகண்டு	800
ஷை வகாரம்	800
ஷை பெருநூல் காவியம்	800
ஷை சருக்கடை சூத்திரம்	800
பிர்மமுனிவர்	
பிர்மமுனி வைத்தியம்	700
ஷை வகாரம்	200
இராமதேவர்	
இராமதேவர் ஜாலம்	800
ஷை நிகண்டு	500
ஷை கருக்கடை	500
ஷை முப்புக்குருநூல்	300
ஷை வாதகாவியத்திறவுகோல்	200
யாக்கோப்	
யாக்கோப் வைத்தியம்	760
ஷை செந்தூரம்	200
ஷை சுண்ணம்	300
கருவூரார்	
கருவூரார் நொண்டிச்சிந்து	360
ஷை வைத்தியம்	500
சுப்பிரமணியர்	
சுப்பிரமணியர் பட்சணி	300
ஷை குருபரஞானம்	1000
ஷை வைத்திய விஞ்சை	1500

அச்சிட்டுத் தயாரிலிருக்கும் வைத்திய வாதயோக ஞான சாஸ்திரங்கள்.

1வது பாகம் திருமூலர் சுப்பிரமணிய ஞான சாஸ்திரம்	1	0	0
2வது பாகம் போகர் காலாங்கி சூஸ்திரங்கள்	1	0	0
3வது பாகம் கடைப்பிள்ளை புஜண்டர் சாஸ்திரக் கோர்வை	1	0	
4வது பாகம் மச்சமுனிவர் கோர்வை	1	0	0
5வது பாகம் சுந்தரானந்தர் கோர்வை	1	0	0
6வது பாகம் இராமதேவர் தன்வந்திரி கோர்வை	1	0	0
7வது பாகம் சட்டைநாதர் கோர்வை	1	0	0
8வது பாகம் உரோமரிஷி கோர்வை	1	0	0
9வது பாகம் கருவூரார் கோர்வை	1	0	0
10வது பாகம் அகஸ்தியர் கோர்வை	1	0	0
11வது பாகம் புலஸ்தியர் கோர்வை	1	0	0
12வது பாகம் நந்தீசர் கோர்வை	1	0	0
13வது பாகம் தன்வந்திரி கோர்வை	1	0	0
14வது பாகம் காலாங்கிநாதர் கோர்வை	1	0	0
15வது பாகம் கொங்கணர் கோர்வை	1	0	0
16வது பாகம் கோரக்கர் சாஸ்திரக் கோர்வை	1	0	0
17வது பாகம் தேரையர் சாஸ்திரக் கோர்வை	1	0	0
18வது பாகம் பிர்மமுனிவர் சாஸ்திரக் கோர்வை	1	0	0
இந்த 18 பாகத்தில் 9வது பாகம் வரை அச்சிட்டுத் தயாரிலிருக்கிறது.			
இராம தேவர்சிவயோகம் 200	0	4	0
சட்டைமுனி ஞானம் 200	0	4	0
சுப்பிரமணியர் ஞானம் 200	0	4	0
ஷை ஞானம் 500	0	8	0
பிர்மமுனிவைத்தியம் 360	0	6	0
புலிப்பாணிமுனி வைத்தியம் 500	0	8	0
அகஸ்தியர் பூரணம் 205	0	4	0
ஷை வைத்தியரத்தினச் சுருக்கம் 360	0	6	0
வைத்திய பரிபாஷை யகராதி	2	0	0
சித்தாரூடம் சர்ப்ப ஆரூடம் மந்திர ஆரூடம் மூன்றுஞ் சேர்ந்தது மந்திர சக்கரங்களுடன்	0	10	0
கெருடாரூடம் கெருடபஞ்சாட்சர ஆரூடம் சத்தியாரூடம் மூன்றுஞ் சேர்ந்தது மந்திர சக்கரங்களுடன்	0	10	0
சிவஆரூடம் தேவியாரூடம் நாகராரூடம் இந்த மூன்றுஞ் சேர்ந்தது மந்திர சக்கரங்களுடன்	0	10	0
இந்த ஒன்பதாரூடமும் விஷ வைத்தியந்தான் ஒரே கட்டமாய் கட்டியது காலிக்கோ பயிண்டு செய்தது	1	8	0

இதிற் கண்ட புஸ்தகங்களும் இன்னம் இதரமான புஸ்தகங்களும் தேவையானவர்கள் அடியிற்கண்ட விலாசத்திற்கெழுதி வி. பி. மூலமாய் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மேல்விலாசம்.

இ. ராம. குருசாமிக்கோன்,

புஸ்தக ஷாப், புதுமண்டபம் மதுரை.

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]